DZIENNIK PRAW.

TOM DODATKOWY.

ZBIÓR
OSTANOWIEŃ RZĄDU
Królestwa Polskiego,

DZIENNIKIEM PRAW

NIEOGŁOSZONYCH.

WARSZAWA.
W DRUKARNI RZĄDOWÉY.

1838.

P2b
D-59/82
Uniwersytet Warszawski BIBLIOTEKA Wydz. Hum. Filia w Białymstoku
77303
K-75/6035
26,5. 60,-
Biblioteka Śląska

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

W wykonaniu decyzyi Rady Administracyinéy Królestwa, z dnia $\frac{13}{30}$ Sierpnia 836 r. i $\frac{29\ \text{Grudnia}}{10\ \text{Stycznia}}$ 183$\frac{6}{7}$ r., ogłaszaiąc drugiem niniéyszy Zbiór dodatkowy postanowień, w Dzienniku Praw dotąd nieumieszczonych, oświadcza, stosownie do brzmienia ich decyzyj, że celem niniéyszego zbioru jest iedynie uzupełnienie pominiętéy formalności, oraz usunięcie nadal wątpliwości, od wynikaiących, nie naruszaiąc bynaymniéy mocy obowiązuiącéy decyzyj Rządowych, które, na zasadzie objętych w tym zbiorze praw i postanowień, poprzednio zapadły.

W Warszawie, dnia $\frac{6}{18}$ Lipca 1838 r.

Dyrektor Główny, Prezyduiący, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

RADA NAYWYŻSZA

Tymczasowa Xięstwa Warszawskiego.

Zważaiąc niezbędną i nagłą potrzebę wyznaczenia, w mieysce Sądu Kassacyjnego, Magistratury, któraby wszelkie rekursa, w sprawach Kryminalnych podawane, do kassacyi należące, podług prawideł, organizacyą Sądu Kassacyjnego, w Nrze 7 Dziennika Praw, wskazanych, rozpoznawała, stanowi co następnie:

Artykuł I.

Sąd Appellacyjny Xięstwa Warszawskiego, zastępować będzie odtąd Sąd Kassacyjny, i rozpoznawać rekursa w sprawach Kryminalnych, Policyjno-poprawczych i Policyjnych podawane, a do Kassacyi należące, tak z dawnego Rządu zaległe, iako i biegnące.

Artykuł 2.

Wszelkie w tym względzie attrybucye Sądowi Kassacyjnemu służące, organizacyą Sądu Kassacyjnego objęte, służą odtąd Sądowi Appellacyjnemu Xięstwa Warszawskiego.

Artykuł 3.

Sąd Appellacyjny w obydwu Wydziałach razem połączony, dwa dni w tygodniu, to iest w Piątek i Sobotę, będzie sprawował w téy mierze obowiązki Sądu Kassacyjnego, a Prezesowie koleyno prezydować będą.

Artykuł 4.

Prezesowie wyznaczać będą Sędziów do referatów, w mieysce Referendarzy, a Prokurator Sądu Appellacyjnego i Pisarz, pełnić będą obowiązki Prokuratora i Pisarza Sądu Kassacyjnego.

Artykuł 5.

Sąd Appellacyiny Xięstwa Warszawskiego, po odebraniu niniéyszego Postanowienia, czynności swoie z dniem 15 Kwietnia

r. b. rozpocznie, i rapport w téy mierze Radzie Naywyższéy złoży.

Działo się w Warszawie, na Sessyi dnia 22 Marca 1814 r.

(podpisano) *Wawrzecki.*

Zgodno z Oryginałem:

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:

Rzeczywisty Radca Stanu

Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny

Jan Karnicki.

RADA NAYWYŻSZA

Tymczasowa Xięstwa Warszawskiego.

Przekonawszy się z rapportów sądowych, iż nader wielka iest liczba nieukończonych z Rządów: Pruskiego i Austryackiego, spraw konkursowych i likwidacyjnych; widząc, iż niepowetowane z opóźnienia tych spraw dla prywatnych i ogółu wynikaią szkody; fundusze bowiem mass pod zarządem administracyjnym niszczeią, wierzyciele nie mogą skutecznie władać swym maiątkiem, a z tych maiący późnieyszą lokacyą, w miarę stopniowego upadku funduszów massy, wystawieni są nawet na niebezpieczeństwo utraty kapitałów, z każdym dniem wzrastaiące; widząc oraz, iż większa część wspomnionych spraw iuż znacznie iest przygotowaną, iż nawet są dłużnicy mass, którzy pośpiechu pragną, a

celem umówienia, z przekazać się mianemi wierzycielami, środków satysfakcyi, iakie w obecném położeniu zdaią się dogadzać obydwom stronom; — upatruiąc tedy, z iednéy strony, liczne korzyści z przywrócenia biegu spraw konkursowych i likwidacyjnych, lecz też i z drugiéy strony, maiąc wzgląd na ciągle ieszcze trwaiące trudności, iakie zachodzą w podnoszeniu kapitałów i sprzedawaniu nieruchomości, pragnąc oraz, aby prawidła względem wynagrodzenia tak delegowanych Sądu, iako też Kuratorów, skutecznieyszą i nadużyciom zapobiegaiącą na siebie przybrały postać, stanowi co następnie:

§. 1.

Dekret Królewski z dnia 15 Stycznia 1813 r., stanowiący Juristitium, nie będzie odtąd wstrzymywał postępu spraw konkursowych i likwidacyinych, z Rządów: Pruskiego i Austryackiego nieukończonych. Obowiązkiem iest Magistratur i Urzędników Sadowych, których się to dotycze, sprawy natychmiast rozpocząć, przyśpie-

szyć i załatwić, podług prawideł, przepisanych Dekretami Królewskiemi, 15 Lipca 1809 i 16 Stycznia 1811 r., z dodatkiem następuiących przepisów i z poniższemi ograniczeniami:

Nayprzód, gdy wierzycielowi, stosownie do artykułu 18 Dekretu 15 Lipca 1809 r., na satysfakcyą przekazaném będzie activum massy, przekaz ieszcze nie obowiązuie dłużnika massy do bezzwłocznego zapłacenia kapitału; lecz wierzyciel cierpliwym bydź powinien do czasu, do póki prawo kraiowe ogólnie względem podnoszenia kapitałów nie wyrzecze.

Powtóre, co się tycze kollokacyi na dobrach nieruchomych, niżéy wypisane stanowią się prawidła:

a) Dobra takowe maią bydź na nowo urzędownie oszacowane, wyiąwszy zdarzenia, gdzieby wierzyciele na dawniéyszéy taxie przestali, i one iednomyślnie przyięli.

b) Do sporządzenia takowych detaxacyj, mianowicie co do dóbr ziemskich, ma-

ią bydź wybierani detaxatorowie, obywatele, osiadli w tym samym powiecie, a przynaymniéy w tym Departamencie, w którym dobra, konkursowi podległe, leżą, zamieszkali, z temiż dobrami niegraniczący. Do każdéy zaś w szczególności detaxacyi trzéy detaxatorowie użytemi bydź maią.

c) Takowych detaxatorów dwóch wybiorą wierzyciele, większością głosów; a gdyby równość głosów okazała się, tedy Sąd tę równość rozwiąże, na trzeciego zaś detaxatora właściciel dwóch kandydatów Sądowi poda, a Sąd iednego z pomiędzy tych wyznaczy. Gdyby właściciel do tego wyboru nie stanął, tedy wybór wszystkich trzech detaxatorów, przez wierzycieli, albo przez Sąd, sposobem wyżéy przepisanym nastąpi.

d) Tym detaxatorom, Sąd przysięgę wykonać rozkaże na rotę:

„Jako dobra, pod taxę przychodzą„ce, w miarę słuszności i wedle „uchwały niniéyszéy taxować będę.“

e) Dobra nieruchome taxowane bydź maią według stanu, w iakim się znaydowały w roku 1803, który rok, iako normalny, przez ninieyszą oznacza się uchwałę. Taxa ma bydź stanowiona nie według ilości prowentu, iaki w tym roku też dobra czyniły, lecz według realnéy i umiarkowanéy wartości, za iaką one istotnie w tymże roku przedanemi bydź mogły.

f) Co się tycze własności nieruchomych mieyskich, iako też rzeczy ruchomych w wszelkim konkursie do taxy przychodzących; Sąd nakaże stronom użycie znawców. Obowiązkiem będzie stron wybierać i sprowadzić tychże. Gdyby strony nie zgodziły się na ich wybór, tedy Sąd przez swóy wyrok onychże w liczbie do okoliczności stosownéy wyznaczy.

g) Ci znawcy naywięcéy w liczbie trzech, a choćby ieden do każdego w szczególności obiektu wyznaczony, wykonawszy przysięgę na rotę wyżéy przepisaną, obiekta do taxy przychoc[illegible] wedle swéy znaiomości i sumienia, do-xować będą.

h) Biegłym takowym maią bydź płacc[illegible] diurny, a to w miarę dziennego ic[illegible] zwyczaynego i przyzwoitego prowentu, zawsze iednak z naywiększą oszczędnością, którą Sąd w wyznaczeniu tych diurnów zachowa.

i) Każde dzieło detaxacyjne wyżéy przepisane ma się odbywać w przytomności Sędziego, lub innéy osoby Sądowéy, do tego dzieła delegowanéy.

k) W czasie odbywaiącéy się detaxacyi, albo po iéy ukończeniu, ieżeli przez którąkolwiek stronę dostrzeżoném będzie, iż iaki szczególny obiekt, taxy potrzebuiący, ocenionym nie został, tedy taż strona w pierwszym przypadku żądanie swoie względem dopełnienia taxy wnieść może przed delegowanym na mieyscu detaxacyi, w drugim przypadku wniesie toż żądanie do zupełnego Sądu. Takowy wniosek delegowa-

e) D[illegible]ny na mieyscu ułatwić iest moceń. Sąd zaś zupełny w pierwszym przypadku rezolucyą delegowanego, ieśli przez strony przyiętą nie będzie, rozwiąże, w drugim przypadku wniosek do siebie uczyniony zadecyduie.

l) Kategorye pretensyjne reparacyi albo dezolacyi dóbr tyczące się, podobnież iak kategorya rachunków Dekretem Królewskim dnia 15 Lipca 1809 r. przepisana, przed delegowaną od Sądu osobą udowodnione, w protokóle dostatecznie opisane, wraz z tymże protokółem i przyłączoną delegowanego na każden przypadek opinią, pod roztrząśnienie Sądu odesłane, a przez Sąd zadecydowane zostaną.

m) W dalszém postępowaniu Sąd przedsiębiorąc kollokacyą długów dobra nieruchome obciążaiących, oneż do całkowitéy tych dóbr wartości rozciągnie, czyli raczéy taką summę długów na tych dobrach ulokuie, iaka summa za całkowity tych dóbr szacunek przez detaxacyą ustanowioną została.

n) Po uskutecznionéy kollokacyi, Sąd, dobra ziemskie, między wierzycieli na części summom ich kollokowanym korresponduiące, proporcyonalnie podzieli.

o) Od dnia uchylenia ogólnego justitii do przeciągu iednego roku, a gdyby kollokacya po uchyloném justitium nastąpiła, tedy od téy kollokacyi w rok zostawuie się wolność spadłym wierzycielom lub właścicielowi żądania sprzedaży maiątku nieruchomego, przez publiczną licytacyą, którym takowa sprzedaż odmówiona bydź nie może. A gdyby wówczas cena wyższa nad detaxacyjną za też dobra ofiarowaną była, tedy dobra przedanemi bydź powinny, a ilość szacunkowego kapitału cenę detaxacyjną przewyższaiąca, oddana bydź ma na satysfakcyą spadłych wierzycieli lub właściciela.

p) Gdyby zaś na terminie ostatecznym przyszłéy licytacyi, nikt wyższéy ceny nad detaxacyą nie ofiarował, lub gdyby w przeciągu roku nikt licytacyi

Uniwersytet Warszawski BIBLIOTEKA Wydz. Hum.
77303

nie żądał, albo żądana gdyby bezskuteczną została; tedy dobra według ceny detaxacyjnéy wierzycielom oddane, staną się na zawsze ich niezaprzeczoną własnością.

§. 2.

W miarę wielości zaległych spraw w Departamentach: Warszawskim i Poznańskim, przywróconym będzie Wydział III Trybunału dla trudnienia się wyłącznie ukończeniem spraw konkursowych i likwidacyjnych; w Departamentach: Kaliskim, Bydgoskim, Płockim, Łomżyńskim i Lubelskim zaymować się będą Wydziały IIgie Trybunałów wspomnianemi sprawami także wyłącznie; w Departamentach zaś Krakowskim, Radomskim i Siedleckim, będą te sprawy odbywane wspólnie z innemi sprawami.

§. 3.

W sprawach, w których Sąd stosownie do art. 19 Dekretu 15 Lipca 1809 r. ostatecnie dla kuratorów nagród nie wyznaczył, ciż kuratorowie likwidować będą

swą należytość, Sąd zaś takową likwidowaną należytość w proporcyą pracy i podług swéy roztropności w miarę funduszu niżéy na to wskazanego roztrząśnie i oznaczy, nie zważaiąc na układy, iakieby bydź mogły wbrew dobremu porządkowi między wierzycielami a kuratorem, względem nagrody zawartemi. W obszernych sprawach mogą kuratorowie przed ich ukończeniem podawać cząstkowe likwidacye celem uzyskania kwoty umiarkowanéy a conto swych należytości. Zaliczony im będzie równie awans na gotowe expensa. W takichże sprawach odtąd delegowani Sądu, żadnych nie będą brali wynagrodzeń, a za prace dotąd podjęte i kwalifikuiące się w myśl art. 19 Dekretu 15 Lipca 1809 r., nagrody im przyzwoite wyznaczone będą.

§. 4.

Stosownie do prawa Seymowego 3 Grud. 1811 użytym będzie do spraw konkursowych i likwidacyjnych stępel processowy, iako dochód dla Skarbu; prócz tego przy

zatwierdzeniu planu dystrybucyi, mocen iest Sąd od schedy każdego na pewnych funduszach kollokowanego wierzyciela, biorąc miarę z obszerności pracy i wielkości massy pewną kwotę, nieprzechodzącą iednak w żadnym przypadku dwóch od sta, odciągać i nakazać iéy wypłacenie. Summy te składane będą w kassie sądowéy i przeznaczone są na wynagrodzenie delegowanych Sędziów i Kuratorów mass, którzy przez pilność, dokładne i gorliwe pełnienie obowiązków, zbliżyli dla wierzycieli chwilę satysfakcyi, doprowadzaiąc massy do stałego i doyrzałego końca. Dopiero po skończeniu wszystkich mass, Sąd przedstawi kuratorów, a Prezyduiący, delegowanych Sędziów Dyrekcyi Ministeryi Sprawiedliwości do wynagrodzenia, dołączaiąc obraz czynności każdego, i wykazuiąc iego zasługi, a Dyrekcya poda dystyngwuiących się Urzędników Naywyższemu Rządowi z opinią swą i proiektem względem sprawiedliwego rozdziału wspomnionego funduszu nagród.

Działo się w Warszawie, na Sessyi dnia 23 miesiąca Lutego 1815 roku.

(podpisano) *Wawrzecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszeh Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rząd Tymczasowy Królestwa Polskiego.

Na przedstawienie Prezyduiącego w Departamencie Naywyższéy Sądowéy Instancyi i przytomnych Senatorów, Członków tymczasowych tegoż Departamentu, wysłuchawszy zdania Rady Stanu, stanowi następuiącą tymczasową organizacyą Sądu Naywyższéy Instancyi:

Artykuł I.

Sąd Naywyższéy Instancyi rozpocznie działania swoie z dniem 3 Listopada r. b.

w celu wykonania attrybucyj sobie właściwych. Składać się będzie tymczasowo, oprócz Członków przez art. X wyroku Nayiaśnieyszego CESARZA i KRÓLA z dnia 20 Maia r. b. mianowanych, z sześciu Sędziów, głos stanowczy maiących.

Artykuł II.

Aż do czasu, w którym, podług oddzielnéy wkrótce wyiść maiącéy ustawy, Justitium, Dekretem Królewskim z dnia 15 Stycznia 1813 r. ustanowione, zniesione zostanie, Sąd Naywyższéy Instancyi trudnić się będzie sprawami, justitio niepodlegaiącemi.

Artykuł III.

Wyroki mocą ostateczney Instancyi w sprawach cywilnych zapadłe, gdzie do dnia 1 Grudnia 1812 r. czas prawem oznaczony, do zaniesienia rekursu kassacyjnego nie upłynął, równie iak te, które po dniu 1 Grudnia 1812 r., mocą ostateczney Instancyi zapadły, lub zapadną ieszcze, aż do dnia normalnego, osobném nowém urządzeniem wskazać się mianego, podlegaią od-

wołaniu się do Sądu Naywyższéy Instancyi, w tych tylko przypadkach i z tych powodów, z których stosownie do Dekretu Królewskiego z dnia 3 Kwietnia 1810 r., do Sądu Kassacyjnego odwołać się wolno było; żadnéy zaś stanowić nie będzie różnicy, czyli rekurs, w czasie trwaiącego Justitium w Kancellaryi byłego Sądu Kassacyjnego, złożonym został, lub nie.

Artykuł IV.

Rozpoznawanie rekursów kassacyjnych, naprzeciw wyrokom, w sprawach przez Sądy Kryminalne, Policyjno - poprawcze i Policyjne, osądzonych, lub które ieszcze do dnia, poprzedzaiącym artykułem zastrzeżonego, osądzone będą, zostawia się teraźnieyszemu Sądowi Appellacyjnemu, podług dotychczasowych prawideł, z odmianą iaka późniéy w art. XXXIII ustanowioną będzie.

Artykuł V.

W sprawach cywilnych, postępowanie Dekretem Królewskim z dnia 3 Kwietnia 1810 r. dla Sądu Kassacyjnego przepisane,

zachowaném będzie w Sądzie Naywyższéy Instancyi, z zmianami w następuiących artykułach zawartemi.

Artykuł VI.

Urząd Prokuratora Królewskiego Kassacyjnego, w tymczasowym składzie i postępowaniu Sądu Naywyższéy Instancyi, ustaie. Rekursa z urzędu, dla zadosyćuczynienia prawu, i bez skutku dla stron zaniesione, rozpoznawanemi nie będą; zgłębianie zaś obustronnych przyczyn i dowodów, obrona w imieniu prawa, i wyiaśnienie wszystkiego tego, co do legalnych, w toczącym się processie wniosków, prowadzić może, ma odtąd należéć do Sędziego referuiącego. W processach zaś gdzie o własność publiczną, lub iakowego Instytutu rzecz chodzi, tudzież gdzie wchodzą osoby, którym dotychczasowe prawa, pomoc Urzędu publicznego zapewniaią, Sąd winien iest zabezpieczyć dla takowych stron obronę, przez wyznaczenie Mecenasa, skoro tego uzna potrzebę, z sposobu, iakim czynione są obustronne wywody. Prezyduiący szcze-

wołaniu się do Sądu Naywyższéy Instancyi, w tych tylko przypadkach i z tych powodów, z których stosownie do Dekretu Królewskiego z dnia 3 Kwietnia 1810 r., do Sądu Kassacyjnego odwołać się wolno było; żadnéy zaś stanowić nie będzie różnicy, czyli rekurs, w czasie trwaiącego Justitium w Kancellaryi byłego Sądu Kassacyjnego, złożonym został, lub nie.

Artykuł IV.

Rozpoznawanie rekursów kassacyjnych, naprzeciw wyrokom, w sprawach przez Sądy Kryminalne, Policyjno - poprawcze i Policyjne, osądzonych, lub które ieszcze do dnia, poprzedzaiącym artykułem zastrzeżonego, osądzone będą, zostawia się teraźnieyszemu Sądowi Appellacyjnemu, podług dotychczasowych prawideł, z odmianą iaka późniéy w art. XXXIII ustanowioną będzie.

Artykuł V.

W sprawach cywilnych, postępowanie Dekretem Królewskim z dnia 3 Kwietnia 1810 r. dla Sądu Kassacyjnego przepisane,

zachowaném będzie w Sądzie Naywyższéy Instancyi, z zmianami w następuiących artykułach zawartemi.

Artykuł VI.

Urząd Prokuratora Królewskiego Kassacyjnego, w tymczasowym składzie i postępowaniu Sądu Naywyższéy Instancyi, ustaie. Rekursa z urzędu, dla zadosyćuczynienia prawu, i bez skutku dla stron zaniesione, rozpoznawanemi nie będą; zgłębianie zaś obustronnych przyczyn i dowodów, obrona w imieniu prawa, i wyiaśnienie wszystkiego tego, co do legalnych, w toczącym się processie wniosków, prowadzić może, ma odtąd należéć do Sędziego referuiącego. W processach zaś gdzie o własność publiczną, lub iakowego Instytutu rzecz chodzi, tudzież gdzie wchodzą osoby, którym dotychczasowe prawa, pomoc Urzędu publicznego zapewniaią, Sąd winien iest zabezpieczyć dla takowych stron obronę, przez wyznaczenie Mecenasa, skoro tego uzna potrzebę, z sposobu, iakim czynione są obustronne wywody. Prezyduiący szcze-

gólnieyszą na takowe wypadki mieć powinien baczność.

Artykuł VII.

Równo z otwarciem Sądu Naywyższego, Kommissya podań i Instrukcyi znosi się. Sąd na rapport Sędziego referniącego, z oddzielnego reiestru stanowić będzie, względem przedwstępnego przyięcia rekursu, lub odrzucenia onego.

Artykuł VIII.

Rekurs do Sądu Naywyższéy Instancyi zaniesiony, przesłanym będzie do iednego z Sędziów, w celu zgłębienia onego, porównania z prawem, i przygotowania rapportu z opinją, względem przyięcia onego lub odrzucenia.

Artykuł IX.

Posiedzenia Sądu Naywyższéy Instancyi, na których o przyięciu lub odrzuceniu rekursu stanowiono będzie, nie będą publiczne. Sędzia referuiący należy tam do kompletu i wotowania. Prosta większość stanowić będzie decyzyą, od któréy żadne odwołanie się mieysca nie ma.

Artykuł X.

Przed przyięciem rekursu, żadne pismo strony powołanéy przyiętém nie będzie.

Artykuł XI.

Wyroki stanowiące odrzucenie rekursu, czytane będą na naybliższém posiedzeniu Sądu, publicznie, przez iednego z Pisarzów; uwiadomienie zaś o przyiętych rekursach, umieszczoném bydź ma na wywieszonéy tablicy w sali ustępowéy. Takowe uwiadomienia mieszczone bydź powinny na tablicy, natychmiast po ukończeniu posiedzenia Sądu, a naypóźniéy we 24 godzin. Nie wolno Pisarzowi przeciągnąć wydania wypisu wyroku przyimuiącego rekurs nad 24 godzin, rachuiąc od czasu, w którym się strona po niego zgłosi.

Artykuł XII.

Piętnastodniowy przeciąg czasu, rachuiąc od wywieszenia decyzyi w sali ustępowéy, dozwala się rekursuiącemu do wyięcia wyroku przyimuiącego rekurs, i do onego wręczenia, ieżeli strona przeciwna

zamieszkałą iest w Warszawie; ieżeli zaś w Warszawie nie ma zamieszkania, na każde dwie mile odległości, dodanym będzie dzień ieden. W przypadku uchybienia tych terminów, rekurs za niepodany uważanym będzie. Zwłoka iednak przez Pisarza w wydaniu wyroku popełniona, skoro udowodnioną zostanie, szkodzić nie będzie stronie; lecz Pisarza czyni winnym niedopełnienia obowiązków urzędu.

Artykuł XIII.

Po wręczeniu rekursu i wyroku tenże rekurs przyimuiącego, dalsze postępowanie i kommunikacya pism obrończych, następować będzie stosownie do przepisów Dekretu Królewskiego z d. 3 Kwietnia 1810 r.—Gdy zaś art. XX. ninieyszego postanowienia, Mecenasi obowiązani są dołączać razem i wnioski do rozsądzenia sprawy in merito, a zatém do ośmiodniowego czasu naznaczonego artykułem 44 wspomnionego Dekretu Królewskiego, dodaie się po dni 4 dla każdéy strony.

Artykuł XIV.

Po uskutecznionéy kommunikacyi pism obrończych, akta iednemu z Sędziów, losem podług następuiącego artykułu wskazanemu, przesłane będą do wypracowania rapportu i opinii na prawie wspartéy.

Artykuł XV.

W tym celu, w każdy dzień sobotni sprawy, w których kommunikacya pism obrończych ukończoną została, dzielone będą losem, pomiędzy Sędziów dodanych, referować maiących, w równéy ilości pracy dla każdego, a to podług formy i sposobu, iaki dla siebie sam Sąd za przyzwoity uzna i przepisze. Toż samo zachowaném będzie przy rozdzielaniu rekursów, podług przepisów art. VIII do referowania przychodzących. Ci z pomiędzy Sędziów mianowanych, wyrokiem Cesarsko-Królewskim d. 20 Maia r. b., którzy oświadczą chęć referowania, należeć także będą do losowania.

Artykuł XVI.

Gdy sprawa z porządku wokandy przywołaną zostanie, Mecenasi stron obudwóch,

przeczytaią swe pisma obrończe, po czém Sędzia referuiący, w rapporcie swoim przedstawi cały stan sprawy, uczyni krótki rozbiór dopiero słyszanych powodów i praw, na których strony swe wnioski oparły; zwróci uwagę Sądu na przepisy prawa i okoliczności processu, których wzaiemne porównanie i zgłębienie, rzecz nayistotniéy objaśnić i do doyścia prawdy nayprościéy prowadzić zdołaią; nareszcie poda kwestye, od których rozwiązania decyzya z prawa zależy, nie dokładaiąc iednak stanowczéy opinii, ani czyniąc zwyczaynych wniosków do decyzyi. Wszystko to dziać się będzie na publiczném posiedzeniu Sądu. Po skończonym rapporcie Sędziego, Prezyduiący zapyta się Mecenasów czyli nie dostrzegli i nie zanotowali, iż iakowe stanowcze factum lub dowód, albo kwestya, została przepomnianą w referacie. Takowe dodatkowe notaty, przyimuie Prezyduiący dla przeczytania ich na ustępie, nie odraczaiąc iednak bynaymniéy nakazu ustępu, ieżeliby Mecenasi nie mieli tychże notat wygotowanych.

Artykuł XVII.

Komplet Sądu Naywyższéy Instancyi, składać się będzie naymniéy z 7miu Członków, między którymi naymniéy 4ch bydź powinno Senatorów. Gdyby Członki na posiedzenie sądowe przybyłe, parzystą liczbę składały, natenczas losowanie pomiędzy niemi stanowi, który do posiedzenia należeć nie ma. Prezyduiący tylko losować nie będzie.

Artykuł XVIII.

Prosta większość zdań decyzyą stanowi. Sędzia referuiący nie należy do kompletu, lecz oddawszy swóy rapport na pismie Prezyduiącemu, może bydź przytomnym w czasie rozwagi, na ustępie w sali Sędziów.

Artykuł XIX.

Jeżeli rekurs odrzuconym zostanie, tedy żadne dalsze odwołanie się przeciwko wyrokowi Sądu Naywyższéy Instancyi mieysca nie ma; ieżeli zaś zarekursowany wyrok skassowanym będzie, natenczas Sąd Naywyższéy Instancyi, sprawę takową mocą Nay-

wyższéy i ostatniéy Instancyi, in merito osądzi, lub to co z prawa wypada, postanowi, a naprzeciw takowemu wyrokowi, żadne podobnież dalsze odwołanie się mieysca nie ma.

Artykuł XX.

W celu zabezpieczenia stron przy wykonaniu poprzedzaiącego artykułu, Mecenasi obowiązani są, wnosząc o kassacyą wyroku, czynić w pismach swoich obrończych wnioski, do stanowczego in merito rozsądzenia sprawy.

Artykuł XXI.

W sprawach, w których ostatnie obrończe pisma, w drodze kassacyi iuż podanemi zostały, dozwolono iest Mecenasom konkluzye, w celu stanowczego rozsądzenia sprawy in merito podać i takowych kommunikacyą uzupełnić. W tym przypadku więcéy nad iedno pismo z każdéy strony, przyjętém nie będzie. Do podania takowych pism dozwala się 4ch-tygodniowego czasu Mecenasom stron rekursuiących, rachuiąc od dnia 1 Października r. b, po którym

upłynionym, Sąd z sądzeniem sprawy, za podaniem konkluzyi w celu stanowczego in merito rozsądzenia sprawy, czekać nie będzie.

Artykuł XXII.

W przypadku niepodania przez Mecenasa konkluzyi, o któréy w poprzedzaiącym artykule iest mowa, Sąd Naywyższéy Instancyi w sprawie pryncypalnéy, stosownie do położenia interessu, konkluzye w przeszłéy Instancyi położone, rozsądzi.

Artykuł XXIII.

Wyiąwszy przypadek niewręczenia rekursowego pisma, o którém w art. XII. iest mowa, niepodanie pism obrończych z któréykolwiek strony, nie pociąga za sobą ani upadku rekursu, ani przysądzenia konkluzyj w pismach rekursowych umieszczonych; lecz rekurs takowy i sprawa pryncypalna in merito pomimo niepodania pism obrończych, stosownie do położenia interessu, sądzoną będzie. Toż samo zachowaném będzie, gdy obrońca któréykolwiek strony na posiedzeniu Sądu nie stanie, a w tym przy-

padku pisma, ieżeli iakie z iego strony podanemi zostały, na publiczném posiedzeniu przez Pisarza odczytanemi zostaną.

Artykuł XXIV.

W żadnym przypadku oppozycya przeciwko wyrokom Sądu Naywyższéy Instancyi, ani przez stronę rekursuiącą, ani przez stronę powołaną, nie będzie mogła bydź zanoszona.

Przepisy Kodexu postępowania, zachowuią się w swoiéy mocy co do oppozycyi przez trzeciego, lecz tylko stosowanemi bydź mogą do téy części wyroku Sądu Naywyższéy Instancyi, która sprawę pryncypalną in merito rozsądza na szkodę niepowołanego.

Artykuł XXV.

Sprawy przed zaprowadzeniem praw Konstytucyjnych Xięstwa Warszawskiego mocą II. Instancyi odsądzone, w których Sąd Appellacyjny do sądzenia mocą III. Instancyi przez Dekret Królewski d. 21 Grudnia 1807 r. był upoważniony, od dnia Installacyi Sądu Naywyższéy Instancyi, i

nie do Sądu Appellacyjnego, lecz do Sądu Naywyższéy Instancyi, drogą rewizoryjną wprowadzane i sądzone będą.

Artykuł XXVI.

Inne attrybucye, Dekretem Królewskim z d. 3 Kwietnia 1810, Sądowi Kassacyjnemu nadane, iako to: dopuszczanie skarg nullitatis, moc wyznaczania Sądu, lub odsyłania sprawy od iednego Sądu do drugiego, władza przedstawiania do destytucyi Prezesa, Sędziego Appellacyjnego, lub Sędziego Pokoiu, przechodzą teraz podług zasad wspomnionego Dekretu, do Sądu Naywyższéy Instancyi.

Artykuł XXVII.

Utrzymywany będzie w Sądzie Naywyższéy Instancyi sentencyonarz, w którym każda decyzya, natychmiast zapisywaną zostanie przez iednego z Członków Sądu. Decyzyą takową z iednomyślności lub większości głosów zapadłą, wszystkie Członki Sądu podpisać powinny; każdy iednak Członek Sądowy różniący się swoiém zdaniem od większości, mocen iest różniące się zdanie

swoie, wraz z powodami w sentencyonarzu zapisać.

Artykuł XXVIII.

Decyzya sprawy, która dla swoiéy obszerności lub ważności na iedném posiedzeniu ukończona bydź nie mogła, może bydź wprawdzie do następuiącego posiedzenia odłożoną, lecz wprowadzeniem innéy sprawy przerwaną bydź nie może.

Artykuł XXIX.

Każda sentencya podpisana przez Sędziów, będzie natychmiast na publicznéy audyencyi z sentencyonarza przeczytana. Wyroki zaś przez Pisarza zredagowane i przez Prezyduiącego podpisane, osobno publicznie przez Pisarza czytanemi będą. Drukowanie wyroków ustaie.

Artykuł XXX.

Posiedzenie Sądu Naywyższéy Instancyi odbywać się będzie codziennie, wyiąwszy dni świąt i uroczystości kraiowych.

Artykuł XXXI.

Sąd Naywyższéy Instancyi mieć będzie dwóch Pisarzy i iednego Regenta, dozór na

archiwum maiącego, który w przypadku potrzeby, Pisarza zastąpić może. Wewnętrzną organizacyą Sąd Naywyższéy Instancyi sam dla siebie ułoży.

Artykuł XXXII.

Liczba Mecenasów 12, Dekretem Królewskim z d. 3 Kwietnia 1810 r. ustanowiona, do liczby 24 powiększoną będzie, z zastrzeżeniem dotychczasowych przepisów prawa co do nominacyi.

Artykuł XXXIII.

Sąd Appellacyjny, przy którym, podług ar. IV. rozpoznawanie rekursów, w sprawach kryminalnych, policyjno-poprawczych i policyjnych nadal pozostaie, w tych przypadkach, w których zaskarżony wyrok skassuie, nie będzie od dnia installacyi Sądu Naywyższéy Instancyi odsyłał spraw do innego Sądu celem powtórnego sądzenia onych; lecz skassowawszy wyrok, osądzi sprawę in merito, lub to, co z prawa wypadać będzie, postanowi. Od takich wyroków Sądu Appellacyjnego żadne dalsze odwołanie się nie będzie mieć mieysca, oprócz dozwoloney prawem drogi ułaskawienia.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rząd Tymczasowy Królestwa Polskiego

Na przełożenie Wydziału Sprawiedliwości dnia 11 Grudnia r. b. po zniesieniu się z Sądem Naywyższéy Instancyi uczynione, w uzupełnieniu organizacyi tegoż Sądu, dnia 21 Września r. b. wydanéy—

stanowi:

1. W przypadkach artykułem 69 pod liczbą 8 i 9 Kodexu Postępowania przewidzianych, pozwy po osoby niewiadomego zamieszkania, oraz pozwy po osoby za granicą mieszkaiące, w sprawach do Sądu Naywyższéy Instaneyi przychodzących, Pisarzowi tegoż Sądu w Kancellaryi Sądowéy wręczane bydź maią.

2. Termin trzymiesięczny od daty wręczenia wyroku do zaniesienia rekursu prawem przepisany, upływać zaczyna:
   a) W sprawach podczas justitium sądzonych, od dnia installacyi Sądu Naywyższéy Instancyi, to iest od dnia 3 Listopada 1815 r.
   b) W sprawach przed justitium sądzonych, tam gdzie publikacya Uchwały znoszącéy justitium nastąpiła przed installacyą Sądu, podobnież od dnia 3 Listopada 1815 r.
   c) W sprawach przed justitium sądzonych, tam gdzie publikacya nastąpiła po installacyi Sądu od dnia publikacyi Uchwały znoszącéy justitium w Departamencie, w którym iest zamieszkanie strony czyniącéy rekurs.

Wydział Sprawiedliwości poda niniey-szą Uchwałę do wiadomości publiczney, właściwemi środkami, i czuwać będzie nad iéy wykonaniem.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego, dnia 12 Grudnia 1815 r.

(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Referendarz Stanu
Główny Sekretarz Rządu
(podpisano) *J. K. Szaniawski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rząd Tymczasowy Królestwa Polskiego

Na przełożenie Wydziału Sprawiedliwości z dnia 16 Grudnia r. b. Nro 7139 po zniesieniu się z Sądem Naywyższey Instancyi uczynione, w uzupełnieniu organizacyi te-

goż Sądu, dnia 21 Września r. b. wydanéy, stanowi, co następuie:

Artykuł 1.

Wszelkie przedstawienia incydentalne Mecenasów, których potrzeba podania w ciągu sprawy w Sądzie Naywyższéy Instancyi zdarzyć się może, iako to: wnioski o prekluzyą strony przeciwnéy, o uznanie nieważności wręczenia i tym podobne, będą wprzód przez Mecenasa wnoszącego, Mecenasowi strony przeciwnéy kommunikowane, z wezwaniem na publiczną Sądu audyencyą.

Artykuł 2.

Termin do odpowiedzi w podobnych przedmiotach nie może bydź krótszy nad dni trzy, od wręczenia rachuiąc.

Artykuł 3.

Nie wolno iest Mecenasom, pod karą złotych sto, na fundusz ubogich, podawać innym sposobem przedstawień do Sądu w spra-

wach, w Sądzie Naywyższéy Instancyi toczących się.

Artykuł 4.

Decyzye Sądu w powyższych przedmiotach, na tém samém posiedzeniu, na którém spór wniesiono, ogłoszone będą.

Artykuł 5.

Wniesienie do Sądu powyżéy wzmiankowanych sporów, nie tamuie upływu terminów prawem do kommunikacyi pism obrończych przepisanych.

Artykuł 6.

Powyższego rodzaiu przedmioty, załatwiane będą przez Sąd Nawyższéy Instancyi w dni sobotne.

Artykuł 7.

Wydział Sprawiedliwości poda niniejszą Uchwałę do wiadomości publicznéy, właściwemi środkami, i czuwać będzie nad iéy wykonaniem.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego, dnia 21 Grudnia 1815 r.

(podpisano) *Łanskoy.*

Referendarz Stanu
Główny Sekretarz Rządu
(podpisano) *J. K. Szaniawski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Zważywszy przedstawienie Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, iż winowaycy, którym iuż ułaskawienie przez Rząd odmówioném zostało, bez przytoczenia nowych do ułaskawienia powodów, prośby swoie o ułaskawienie powtarzaią i Rząd nadaremnie zatrudniaią, przeto, zapobiegaiąc nadal rozszerzeniu się podobnego gatunku prośb, niepotrzebnie Rząd zatrudniaiących, wszystkie Sądy Kryminalne zawiadomione mieć chcemy: iż więzień, któremu ułaskawienie odmówione raz było, powtórnie do ułaskawienia przedstawiany bydź nie może, wyiąwszy przypadek, gdyby nowe powody, przy pierwszéy prośbie nieprzywiedzione, do ułaskawienia podawał.

Dopełnienie niniejszego Naszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 27 Lipca 1816 r.

(podpisano) *Zajączek.*

Zastępca Ministra Sprawiedliwości
(podpisano) *W. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Z powodu przedstawienia Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w dniu 1 Lutego r. b. Nam uczynionego, iż niektórzy delinkwenci, udaiąc się do drogi ułaskawienia, razem zastrzegaią sobie prawo rekursowania do kassacyi, znayduiemy potrzebę nakazania Sądom Kryminalnym: aby delinkwenci, którzy żądaiąc ułaskawienia, razem prawo rekursowania do Sądu Kassacyjnego sobie zastrzegaią, pierwéy, niżeli do łaski przedstawieni będą, do drogi kassacyi, ieżeli im takowe prawo służy, udawali się, którym po zapadłym wyroku kassacyjnym, zostaie wolność udawania się do łaski.

Wykonanie ninieyszego Naszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéy, dnia 1 Lutego 1817.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *W. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

My z Bożéy Łaski
ALEXANDER I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Chcąc ułatwić i skrócić ile możności stosunki administracyjne i sądownicze między Cesarstwem Naszém Rossyjskiém a Królestwem Polskiém:

Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł 1.

W stosunkach sądowniczych, iako też i w interessach administracyjnych i policyjnych bieżących i mnieyszéy wagi, Władze Administracyjne Naszego Królestwa Polskiego, upoważnione są do wchodzenia w bezpośrednie kommunikacye z Władzami Administracyjnemi prowincyj pogranicznych Naszego Cesarstwa Rossyjskiego, to iest:

Kommissye Rządowe i Kommissye Woiewódzkie, z Rossyjskiemi Władzami zwanemi Guberskie Prawlenie i Kazenna Pałata, Gubernij: Grodzieńskiéy, Wileńskiéy, Mińskiéy, Wołyńskiéy, Podolskiéy i Obwodu Białostockiego.

Artykuł 2.

Aż do zupełnego urządzenia Wydziału Sądowniczego Ustawą Konstytucyjną przepisanego, kommunikacye pomiędzy Władzami Sądowniczemi obu Państw, odbywać się będą wzaiemnie, za pośrednictwem Władz Administracyjnych, wyżéy wymienionych.

Artykuł 3.

Namiestnikowi Naszemu i Władzom Administracyjnym Naszego Królestwa Polskiego, w czém do kogo należy, Polecamy wykonanie ninieyszego Postanowienia.

Dan w Petersburgu, dnia $\frac{28 \text{ Lutego}}{12 \text{ Marca}}$ 1817.

(podpisano) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Ignacy Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu

Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny

Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Do czasu nim Statut Organiczny Sądownictwa i stała organizacya Sądu Naywyższéy Instancyi Królestwa Polskiego, zaprowadzonemi będą, w uskutecznieniu art. 4. Postanowienia Królewskiego z daty $\frac{13}{25}$ Listopada r. z., po wysłuchaniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy następuiącą Instrukcyą, obeymuiącą attrybucye i obowiązki Prezesa stałego tegoż Sądu i Senatora Sentencyonarz utrzymuiącego.

Artykuł 1.

Prezes Sądu Naywyższego, iako stróż porządku, przestrzegać będzie: aby organizacya wewnętrzna tegoż Sądu, we wszelkich onéy szczegółach, iak nayściśléy zachowaną była.

Artykuł 2.

Obowiązkiem Prezesa będzie pilnować: aby komplet Sądu, bez przerwy, był zapewniony, i w tym celu winien będzie, na przypadek braku prawnego kompletu, niezwłocznie udadź się do Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, do zapełnienia onego, iżby bieg sprawiedliwości wstrzymanym nie był.

Artykuł 3.

W czasie wprowadzania spraw na au-

dyencyi publiczney, baczyć ma na to: aby spokoyność zachowena i należna Sądowi Naywyższemu dostoyność, szanowaną była, i dla tego przeciw burzącym spokoyność lub uchybiaiącym winnemu Sądowi poszanowaniu, użyie ostrości prawa, z Procedury cywilnéy Prezesom służącego.

Artykuł 4.

Dla uniknienia bezpotrzebnéy zwłoki w szafunku sprawiedliwości, Prezes nie pozwoli: ażeby Mecenasi ustném powtarzaniem i tłómaczeniem swych na pismie sporządzonych obron, przeznaczony do sądzenia czas marnotrawili; w razie więc takim, Prezes, Mecenasa iedynie do czytania obron zwróci, i ustnego przymawiania się zakaże.

Artykuł 5.

W czasie ustępu i deliberacyi, Prezes przestrzegać będzie: aby głosowanie, czyli wotowanie, zaczynaiąc od naymłodszego z nominacyi Członka koleyno, aż do naystarszego, tym sposobem prowadzone było, iżby nie zaczynał głosować wyższy z kolei Członek, póki niższy zdania swego wraz z powodami, nie opowie i nie skończy.

Po otworzonych zdaniach Członków, Prezes swoie na ostatku otwiera. Może także przed zaczęciem głosowania, powtórzyć krótko przypadek, gdyby tego widział potrzebę. Jeżeliby po skończoném pierwszém głosowaniu który z Członków głosuiących od pierwszego swego zdania odstąpił, Prezes powtórnie porządkiem powyższym do zbierania głosów przystąpi i zdanie większości głosów, iako wyrok ogłosi.

Artykuł 6.

Wyrok takowy większością głosów zapadły, Senator Sentencyonarz prowadzący, natychmiast, w czasie trwaiącego ustępu w tenże Sentencyonarz wpisze i odczyta lub Pisarzowi do odczytania poleci. Poczém wyrok takowy w Sentencyonarzu naypierwéy Prezes, a potém reszta głosuiących Członków koleyno podpisze. Wyciągi zaś wyroków dla stron, Prezes sam i Pisarz podpisuią.

Artykuł 7.

Prezes da baczenie na to: aby redakcya

dekretów lub rezolucyj sądowych, ile można nayprędzéy przez Pisarza wygotowana i na posiedzeniu Sądu przedstawiona została, która-to redakcya przez Sąd w prawnym i tym samym komplecie, który sądził, poprawioną lub odmienioną, gdy tego potrzeba wypadnie, bydź może.

Artykuł 8.

Dodanie Mecenasa stronie ubogiéy i dozwolenie praenotacyi, zawieszenia opłaty stempla i kosztów prawnych, wtenczas gdy niewątpliwe ubóstwa swego składa dowody, do Prezesa należy, który koléy między Mecenasami w tym celu przeznaczyć i zachować winien. W przypadku wątpliwéy dowodów ubóstwa ważności, Prezes rzecz pod rozwagę i decyzyą Sądu podda.

Artykuł 9.

Prezes, na pośpiech w referatach, na zachowywanie karności między obrońcami i osobami Kancellaryą Rządową składaiącemi, pilne mieć będzie oko; rozciąga się oraz obowiązek zwierzchniego dozoru jego do Kancellaryów, Archivum, Biblioteki Sądowéy, do prowadzenia Dziennika Głównego, do regestrów spraw, do instrukcyi i do odsądzenia ostatecznego przychodzących, by takowe z porządku wpisane i referowane były, i do innych tym podobnych czynności sądowych.

Artykuł 10.

Prezes listę przytomnych Członków Sądu i osób Kancellaryą onego składaiących, w celu pobierania pensyj etatowych sporządzać każe i podpisem swoim poświadczać będzie, przestrzegaiąc nayściśléy przepisanéy oszczędności, stosownie do ustaw Rządowych.

Artykuł 11.

Wykazy kwartalne z odbytéy czynności w przytomności Członków, łącząc wykaz rachunków i oszczędności, oraz wykaz zasądzonych kar, Prezes przesyłać będzie Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, dla uzupełnienia rapportu generalnego o Sądownictwie, przez tęż Kommissyą Rządowi podaiącego się. Wszelkie także do Rządu poda-

na, nieinaczéy iak za pośrednictwem Kommissyi Sprawiedliwości czynione bydź mogą.

Artykuł 12.

We wszelkich przypadkach, które się nieściągaią do attrybucyj i obowiązków Prezesa wyżéy wymienionych, Sąd wydaie decyzye, a wszelkie przychodzące pisma tego rodzaiu do Dziennika Sądowego wciągnięte bydź powinny.

Artykuł 13.

Prezes może w czynnościach i obowiązkach swoich używać pomocy Senatora Sentencyonarz utrzymuiącego.

Artykuł 14.

W nieprzytomności Prezesa, pierwszy z kolei Senator w Sądzie zasiadaiący, mieysce jego zastępować będzie; chybaby podobało się Rządowi zastępcę wyznaczyć.

Artykuł 15.

Prezes o przypadaiących sprawach karności uwiadamiać będzie Ministra Sprawiedliwości, i znosić się z nim o dniu sessyy na których tenże Minister, z prawa, sam prezydować powinien.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéy, dnia 13 Stycznia 1818 r.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *W. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu:

W skutek przedstawienia Delegacyi Administracyjnéy z dnia 1 b. m. Nro 832, iż niektórzy Skarbowi i Administracyjni Urzędnicy, iako plenipotenci, podaią pisma obrończe w sprawach obrachunkowych imieniem dzierżawców dóbr Rządowych, zważywszy: że lubo dotąd podeymowanie się interessów prywatnych przeciw Skarbowi, tylko składowi Prokuratoryi Jeneralnéy art. 26 Dekretu z dnia $\frac{29 \text{ Września}}{11 \text{ Październ.}}$ 1816 r. iest zabronioném; gdy iednakże niezgodném iest z powołaniem każdego Skarbowego i Administracyjnego Urzędnika podobne przyjmować obowiązki, przeto zakaz art. 26 wyż wspomnionego Dekretu do wszelkich Urzędników Skarbowych i Administracyjnych rozciągamy: mieć chcąc: ażeby żaden z tychże Urzędników, pod utratą urzędu i służby, obrony i popierania spraw, przeciwko Skarbowi pod rozpoznanie Delegacyi Administracyjnéy przychodzących, nie podeymował się.

Wykonanie ninieyszego, wszystkim Kommissyom Rządowym, tudzież Delegacyi Administracyjnéy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu

Rady Administracyjnéy, dnia 11 Sierpnia 1818 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Prezyduiący w Kommisyi Rządowéy Przychodów i Skarbu:

(podpisano) *J. Węgleński.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważaiąc, że w Sądzie Appellacyjnym, zastępuiącym w sprawach kryminalnych Sąd Kassacyjny, sprawy te, w komplecie dziesięciu Członków, w myśl postanowienia byłego Rządu tymczasowego Xięstwa Warszawskiego z dnia 22 Marca 1814 roku złożonym, odsądzone, znaczney doznaią zwłoki, przez co odwołania się do kassacyi, staią się częstokroć bezskutecznemi; na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości stanowimy: aby odtąd w Sądzie Appellacyjnym, dopóki attrybucya sądzenia w drodze kassacyi spraw kryminalnych, Sądowi temu służyć będzie, sprawy takowe w komplecie z siedmiu Członków, głos stanowczy maiących, złożonym, sądzone były.

Wykonanie niniejszego Naszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéy, dnia 15 Stycznia 1820 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *Franciszek Węgleński.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

W Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc ułatwić wybór na urzędy Pisarzy hypotecznych i Regentów Ziemskich po Województwach prócz Mazowieckiego, przez oznaczenie przyzwoitéy wysokości kaucyi

złożyć się maiącéy, przez osoby do sprawowania rzeczonych urzędów z innych miar ukwalifikowane, na przełożenie Kommissyi Sprawiedliwości, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Nim organizacya hypoteczna oznaczy ilość kaucyi, przez Pisarzy Kancellaryj hypotecznych stawić się mianéy, Rady Woiewódzkie wszelkich innych Woiewództw, z wyiątkiem Mazowieckiego, żądać będą aby Pisarz Kancellaryi hypoteczney ich Woiewództwa, okazał zabezpieczenie na własnym maiątku, w ilości złp. 20,000. Niemogący wskazać takiéy kaucyi na własnym maiątku, powinien ią złożyć w gotowiznie.

Artykuł 2.

Każdy zaś Regent Kancellaryi Ziemiańskiéy, będzie obowiązany okazać zabezpieczenie na własnym maiątku, w ilości Art. 5 Postanowienia Naszego z dnia 3 Kwietnia 1819, na 10,000 złp. oznaczonéy, lub kaucyą w takieyże summie złożyć w gotowiznie.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia 15 Stycznia 1822 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) M. *Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor, Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkiewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy, że przy rozpoczęciu regulacyi hypotek w Woiewództwach po-Galicyjskich, z mocy prawa na przedostatnim Seymie zapadłego, każden z właścicieli obowiązany będzie udowodnić tytuł dziedzictwa; nabywcy zaś dóbr od Rządu Austryackiego, takowego tytułu nie maią sobie przyznanego; zważywszy oraz, że, podług kontraktu sprzedaży, własność dopiero po uiszczeniu całkowitéy summy szacunkowéy, zapewnioną im bydź ma, przez Postanowienie zaś Nasze, w dniu 8 Stycznia 1818 r. wydane, resztuiącą ilość długu, na lat sześć rozłożyć onym dozwolono; coby dopełnienie prawa Seymowego w terminach oznaczonych dla rzeczonych nabywców wstrzymywało; zważywszy nakoniec, że Skarb Publiczny summy szacunkowe, ieszcze nieuiszczone, dostatecznie ubezpieczyć może; na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy, co następuie:

Artykuł 1.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną iest przyznać tytuł dziedzictwa każdemu nabywcy dóbr od Rządu Austryackiego, któren udowodni: że z summy szacunkowéy, kontraktem umówionéy, resztuiąca ilość ieszcze nieopłacona, iednéy czwartéy części rzeczonéy summy nie przenosi.

Artykuł 2.

W przyznaniu takowém Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zastrzedz obowiązana, że nabywca dóbr iedynie w takim razie tytuł dziedzictwa przy regulacyi hypotek wnieść może, gdy razem, przy powołaniu innych swoich kredytorów, summę szacunkową, Skarbowi publicznemu dłużną,

na naypierwszéy hypotece tychże dóbr oprzéć będzie w stanie.

Artykuł 3.

Przed udzieleniem przyznania tytułu dziedzictwa, każden z nabywców winien przed Notaryuszem publicznym zrobić zeznanie, że resztuiącą ilość długu z nabycia pochodzącego, w ratach oznaczonych pod rygorem exekucyi administracyjnéy, niemniéy wszelkich zastrzeżeń sekwestracyi, warunkami kontraktowemi przepisanych, uiszczać będzie.

Artykuł 4.

Gdyby któren z nabywców, zaraz po skończonéy regulacyi hypotek, w każdém Woiewództwie, nie złożył Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu świadectwa Kommissyi hypotecznéy, iż dług z summy szacunkowéy pierwszą zaymuie hypotekę, w takim razie Skarb publiczny, pomimo dozwolonego rozkładu Postanowieniem Naszém z dnia 8 Stycznia 1818 r., całą summę, środkami wskazanemi w artykule poprzedzaiącym, natychmiast ściągnie, a to w myśl Art. 4 rzeczonego Postanowienia.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu zalecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéy, d. 19 Lutego 1822 r.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. X. *Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa

Podaie do powszechnéy wiadomości, iż stosownie do Naywyższéy JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIÉY MOŚCI woli, osoby winne ukrywania broni w domach swoich, pod Sąd woienny oddawane będą, dopóki, w myśl Artykułu 10 Statutu Organicznego, ogłoszoném nie zostanie prawo o karach za zbrodnie stanu.

Wykonanie téy Naywyższéy woli, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tu-

dzież Sprawiedliwości, w czém do któréy należy, poruczoném zostaie.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, d. $\frac{5}{17}$ Lipca 1832 r.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek, Xiążę Warszawski, Hrabia *Paskiewicz Erywański.*

Radca Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

OGŁOSZENIE
w Królestwie Polskiém.

Zaradzaiąc wszelkim nieporozumieniom, iakieby wyniknąć mogły, przez niewłaściwe pociąganie do Sądów Cywilnych Królestwa Polskiego, osób woyskowych, wyższych i niższych stopni, należących do Armii JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIÉY MOŚCI, tu w kraiu konsystuiącéy, ogłaszamy następujące przepisy względem wręczania pozwów osobom woyskowym, wyż wymienionym:

1. Ponieważ, według praw rossyjskich, woyskowi niższych stopni, nie mogą bydź przez pozwy pociągani do Sądowéy odpowiedzialności, a zatém woyskowi tego stopnia, służący w pułkach, artylleryjskich rotach i innych kommendach, unter-officerowie i żołnierze Woysk JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIÉY MOŚCI i ci, którzy z byłego Woyska Polskiego w służbę Rossyjską weydą, przez mieszkańców Królestwa nie maią bydź pozywani, gdyż woyskowi ci, od swych mieysc oddalić się nie mogą, ale w mniéy znacznych przestępstwach, uskarżać się na nich należy przed naybliższymi ich kommendantami, którzy natychmiast obowiązani są weyść w rozpoznanie podanego zaskarżenia i wymierzyć pokrzywdzonym satysfakcyą. Gdyby zaś wymienieni woyskowi dopuścili się osobistych pokrzywdzeń, lub ważnieyszych przewinień takich, któreby wymagały śledztwa policyjnego, natenczas zaskarżeni bydź maią: w Miastach Woiewódzkich, przed Prezydentami, w Obwodach zaś, przed Burmistrzami lub Kommissarzami Obwodowemi, którzy, rozpoznawszy takowe zaskarżenie, zniosą się z Naczelnikami kommend, pod którymi obwinieni zostaią; a po wyprowadzeniu wspólnie z Cywilnym delegowanym śledztwa, sprawa odesłaną bydź ma do rozpoznania Zwierzchności Woyskowéy, od któréy zależy wydanie decyzyi na obwinio-

nych i wymierzenie pokrzywdzonym prawnéy satysfakcyi.

2. Na Sztabs i Ober-Officerów służących w pułkach, artylleryjskich rotach i innych kommendach, w składzie Korpusów znayduiących się, Audytorów, Lekarzy i Xięży, tym samym porządkiem, iak w punkcie pierwszym przepisano, maią bydź skargi podawane, iak również rozpoznawane, decydowane, tudzież załatwiane (wyiąwszy co do Xięży, względem których z właściwym przełożonym duchownym znieść się potrzeba).

3. Na te zaś osoby, które do składu pułków i rot artylleryjskich nie należą, a służą w Sztabach i Administracyi, skarżyć się należy przed naybliższymi ich przełożonymi.

4. Na woyskowych w miastach lub obwodach, w różnych zleceniach, czasowo z pułków lub właściwych komend wykommenderowanych, zażalenia podawane bydź maią do kommendantów mieyscowych, albo do Woiennych Naczelników, iak dogodniéy będzie; nakoniec

5. Jeżeli wyniknie zdarzenie, że mieszkańcy zmuszeni będą skarżyć się na woyskowych wyższego stopnia, wtedy pułkowych kommendantów zaskarżać należy przed Generałami, brygadami dowodzącymi, tych zaś przed Dywizyjnymi Naczelnikami, i wyżéy, podług instancyi.

Względem zaś porządku wręczenia pozwów i wezwań od Władz Sądowych Cywilnych, woyskowym wyższych i niższych stopni, takowy porządek, według istniejących w tym kraiu urządzeń, powinien pozostać w swéy mocy, w zdarzeniu, ieżeli z kim z wymienionych stopni zachodzić będzie process o ruchomy i nieruchomy maiątek, sprawy z wexlów i długi na piśmie zarę zone, o umowy i różnego rodzaiu zobowiązania, które według prawa, powinny bydź przyięte do rozpoznania mieyscowych Sądów. Natenczas takowe pozwy i wezwania przesyłane bydź powinny do bliższych Zwierzchników, do których należéć będzie niezwłoczne przesłanie takowych, osobom, których się dotyczą, celem

stawienia się przed Sądem, bądź osobiście, bądź przez pełnomocnika.

w Warszawie, dnia $\frac{19}{31}$ Lipca 1832 r.

(podpisano) Naczelnie-dowodzący Czynną Armją, Generał-Feldmarszałek, Namiestnik Królestwa Polskiego, Xiąże Warszawski, Hrabia *Paskiewicz Erywański.*

Za zgodność
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
MIKOŁAJA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Chcąc mieć oddzielnie i stale urządzony areszt cywilny dla dłużników, wyrokami Sądowemi, pod przymusem osobistym skazanych, przewidziany w Księdze V, Tytule XV Kodexu postępowania Sądowego Cywilnego, oraz oznaczyć fundusz na koszt utrzymania aresztu takowego, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Areszt Cywilny dla dłużników, wyrokami Sądowemi pod przymusem osobistym skazanych, będzie zupełnie tak od więzień poprawczych, iako i od aresztu publicznego policyjnego, Kodexem karnym przewidzianych, odosobniony, i ma zostawać pod bezpośrednim dozorem Urzędów Municypalnych, tak Miasta Stołecznego Warszawy, iako i innych Miast w Królestwie.

Artykuł 2.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, wyda szczegółowe instrukcye dla Urzędów Municypalnych, względem sposobu utrzymania takowych więźni i obchodzenia się z niemi, a to stosownie do zasad, względem więzień tego rodzaiu w Księdze V. Tytule XV. Kodexu postępowania Sądowego Cywilnego, zawartych.

Artykuł 3.

Wierzyciel żądaiący uwięzienia swego dłużnika, winien będzie, przy osadzeniu go w więzieniu, stosownie do Art. 789 i 791 Kodexu postępowania Sądowego Cywilnego, złożyć, przynaymniéy za miesiąc z góry, po piętnaście groszy dziennie, na wynagrodzenie kosztów więziennych. Z powyższéy opłaty dane będzie do rąk uwięzionego dłużnika po 15 groszy dziennie, reszta zaś zaperceptowaną będzie do Kassy Mieyskiéy iako wynagrodzenie za lokal, opał i dozór uwięzionych za długi.

Gdyby dłużnik żądał oddzielnego dla siebie w więzieniu pokoiu, może mu takowy, na koszt iego własny, bydź dany, o ile tego lokalność więzienia dozwoli.

Artykuł 4.

W przypadku wyniesionego z strony uwięzionego sporu, o wyższy nad 15 groszy dziennie fundusz na potrzeby do życia, rozstrzygnienie takowego należeć będzie do zwyczaynéy drogi sądowéy, w sposobie szybkiego zdecydowania.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, tudzież Spraw Wewnętrznych, Duchownych

i Oświecenia Publicznego, w czém do któréy należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia $\frac{13}{25}$ Września 1832 roku.

(podpisano) Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiéy Mości w Królestwie Polskiém, Generał-Feldmarszałek, Xiąże Warszawski, Hrabia *Paskiewicz Erywański.*

Radca Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W zamiarze stałego urządzenia Kompanij Poprawczych, postanowiła i stanowi, co następuie:

ROZDZIAŁ I.

Skład kompanij poprawczych.

§. 1.

Liczba Kompanij Poprawczych, i gdzie się znayduią.

Kompanij Poprawczych z Wydziału Inżynieryjnego, w Królestwie Polskiém ustanawia się dwie, iedna w twierdzy Nowo-Georgiewskiéy, a druga w Zamościu.

§. 2.

Nazwiska Kompanij Poprawczych.

Każda kompania ma swóy numer i zowie się, w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy, Kompanią Poprawczą Nro 44, a w Zamościu, Kompanią Poprawczą Nro 45.

§. 3.

Jacy ludzie wchodzą do Kompanij Poprawczych.

Do Kompanij Poprawczych Królestwa Polskiego oddawani są, stosownie do Art. 7 i 8 Protokółu Rady Administracyjnéy Królestwa Polskiego z dnia $\frac{29 \text{ Lipca}}{10 \text{ Sierpnia}}$ 1832 r. N. 7623:

a) Ludzie skazani wyrokiem w Królestwie Polskiém na 10 i więcéy lat ciężkiego więzienia; iako też osądzeni na tę karę, za ponawiane przestępstwa, chociażby tylko na 5 lat byli osądzeni.

b) Wszyscy zbrodniarze osądzeni w Królestwie Polskiém na więzienie warowne.

§. 4.

Skład Kompanij Poprawczych.

W każdéy Kompanii Poprawczéy liczba Officerów i niższych stopni, iako też więźniów, przepisana iest Naywyżéy zatwierdzonym dnia 31 Grudnia 1826 r. etatem, podług którego powinno bydź w Kompanii:

Officerów	4
Kapelan Katolicki	1
Feldfebel	1
Podofficerów	16
Dobosz	1
Pisarz	1
Chirurg (Cyrulik)	1
Więźniów	100 do 140

Uwaga. Dozorców więzienia nie ustanawia się, a gdzieby takowi nateraz znaydowali się, uchyleni będą po zupełném uformowaniu Kompanij Poprawczych.

§. 5.

Przeznaczenie Officerów i stopni niższych do Kompanij.

Przeznaczenie do Kompanij Officerów i stopni niższych z Korpusu Weteranów

dzieie się na mocy Postanowienia, Naywyżéy zatwierdzonego w dniu 15 Listopada 1833 roku.

Uwaga. Do korrespondencyi w ięzyku Rossyjskim przeznacza się Pisarz Komendy Inżynieryjnéy.

§. 6.

O naznaczeniu Kapelana.

Naznaczenie Kapelana pozostawia się Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

§. 7.

Podwyższony skład Kompanij Poprawczych.

W kompaniach poprawczych nowo-formowanych, liczba więźniów może przewyższać liczbę w §. 4. ninieyszego Postanowienia oznaczoną; może bowiem ich bydź w Kompanii od 150 do 225, atoli Officerów i stopni niższych liczba powinna bydź podług etatu, w tymże §. 4. oznaczonego.

§. 8.

Ciąg dalszy.

Kompanie takie zowią się zwiększonemi (wznowionemi).

ROZDZIAŁ II.

Wchodzenie więźniów do kompanij Poprawczych.

§. 9.

Odsyłanie więźniów do Kompanij Poprawczych.

Odsyłanie do Kompanij Poprawczych więźni, o których mowa była w §. 3, należy do Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, która ma miéć przytém na względzie, ażeby ile możności równa liczba więźni odsyłana była do Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy i do Zamościa.

Uwaga I. Gdy w liczbie więźni, którzy na zasadzie przepisów mają bydź przesyłani do rot poprawczych, mogą się znaydować ludzie starzy i chorowici, przeto Kommissya Rządowa winna [illegible] możności przesyłać

ich w równéy liczbie do Twierdz Nowo-Georgiewskiéy i Zamoyskiéy.

Uwaga 2. Gdy w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy znayduie się pomieszczenie tylko na 140 więźni, przeto skoro obie Kompanije, każda po 140 głów licząca skompletowanemi zostaną, Kommissya Rządowa obowiązana będzie tych więźni, k rzy ieszcze nad powyższą liczbę przybędą, odsyłać do Twierdzy Zamościa. Jeżeliby wszakże wypadło Kommissyi wysyłać tamże więcéy iak 225 ludzi, (którato liczba przy podwyższonym składzie Kompanij Poprawczych ma mieysce) natenczas winna będzie uczynić stosowne przedstawienie do JO. Xięcia Namiestnika, celem przygotowania dla przewyższaiącéy liczby więźni stosownego pomieszczenia w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy.

§. 10.

Wczesne uwiadomienie Komendantów o posyłaniu więźniów do Kompanij Poprawczych.

Przy każdém przeznaczeniu więźni do Kompanij Poprawczych, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, powinna o tém niezwłocznie zawiadomić Dowódzcę Twierdzy, do któréy więźnie maią bydź posyłani.

§. 11.

Dostarczanie potrzebnych szczegółów o więźniach.

Razem z tém uwiadomieniem Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, przesyła Komendantowi listy kategoryczne więźniów, sporządzone podług załączonego tu wzoru pod N. 1.

Uwaga. Jeśliby w takowych listach, z iakieykolwiek przyczyny, nie były zawarte wszystkie szczegóły, tedy Komendant obwiązany iest natychmiast o to się upomnieć.

§. 12.

Uwiadamianie o przybyłych i zaciągnionych do Kompanii więźniach.

O przybyciu więźniów i zaciągnieniu do Kompanij Poprawczych, uwiadamiaią Komendanci natychmiast te Władze lub osoby, które tych więźniów przysłały.

ROZDZIAŁ III.

Administracya Kompanij Poprawczych i ich utrzymanie.

§. 13.

O podwładności Kompanij Poprawczych.

Kompanije Poprawcze zostaią pod zupełném zawiadywaniem Komendantów Twierdz, a zarządzane są przez Maiorów Placów, podług praw Dowódców Batalionowych.

§. 14.

Ciąg dalszy.

Co do użycia i zastosowania więźniów do robot fortecznych, są oni w zależności mieyscowéy władzy Inżynieryjnéy, iako też Departamentu Inżynierów.

§. 15.

Klassyfikacya więźniów.

Więźniowie, po weyściu do Kompanii, dzielą się na dwie klassy, zwane: pierwszą i drugą. Do klassy pierwszéy liczą się więźniowie, utrzymywani w więzieniach Królestwa Polskiego, iako na ciężkie więzienie skazani; do drugiéy zaś, na warowne więzienie skazani.

§. 16.

Umieszczanie więźniów podług klass i oddziałów.

Dla uniknienia nieporządku, mogącego wyniknąć z umieszczenia razem więźniów klass różnych, przestrzegać mieszczenia ich w koszarach osobno klassami. Same zaś klassy dzielić na oddziały, staraiąc się umieszczać w nich ludzi znaiących iedno rzemiosło, i tak tworzyć oddziały: Mularzy, Cieśli, Kamieniarzy, i t. p.

§. 17.

Skład Oddziałów.

Liczba więźniów w każdym oddziale zastosowuie się do liczby podofficerów

w Kompanii Poprawczéy, tak iżby każdy oddział miał nad sobą osobnego podofficera.

§. 18.

O odzieniu więźniów.

Więzień ma odzienie iak letnie, tak i zimowe, podług Naywyżéy zatwierdzonych w roku 1830 przepisów, w pierwszéy klassie: iak postanowiono w Kompaniach Poprawczych Rossyjskich dla woienno-doczesnych, a w drugiéy, iak dla wiecznych. Oprócz tego odzienia nie dozwalać pod żadnym pozorem miéć innego; a ieżeliby więzień miał odzież własną, z którą wszedł do kompanii, tedy tę zachować w Cekhauzie Kompanii i zwracać więźniowi po iego uwolnieniu.

Uwaga. Ile mianowicie czego ma bydź z odzienia, wyszczególniono to w załączonym tu wykazie, pod Nrem 2.

§. 19.

Sporządzenie umundurowania.

Na odzież dla więźniów otrzymuie Komendant po złp. 99 gr. 12¾ na każdego

w czasie przeznaczenia więźnia do Kompanii, która-to odzież ma bydź beztermino wą. Na utrzymanie zaś iéy pobiera Komendant remontę, za którą winien iest utrzymać odzież w należytéy całości.

Jak tylko się więzień oddala, odzienie iego pozostaie w Cekhauzie Kompanii, dla użycia na przybywaiących, i w takim razie Komendant nie ma iuż prawa żądać wyżéy oznaczonych pieniędzy na umundurowanie więźnia przybyłego.

Uwaga 1. Odzież sporządzona podług dawnego przepisu i noszona przez więźni iużistnieiących, lub późniéy ieszcze przybyć mogących, zwróconą będzie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, stosownie do iéy zarządzenia.

Uwaga 2. Komendant przeznacza iednego z Officerów Kompanii Poprawczéy lub z Adiutantów placu na Kassyera, któremu porucza się utrzymywanie odzienia więźniów.

§. 20.

Wypłata żołdu, ammunicyi i t. d. Officerom i niższych stopni woyskowym.

Pieniądze na żołd officerom i niższych stopni Kompanij Poprawczych, iako też ammunicya, wydawane są z rozporządzenia Głównego Naczelnika Komend Inwalidów w Królestwie Polskiém, Dowodzącemu Kompanią, który także odbiera i pieniądze na nagrody, stosownie do załączonéy tu tabelli Nro 3. Rozdawanie tych pieniędzy i przedmiotów, komu należy, porucza się temuż dowódcy Kompanii, z wiedzą Komendanta.

§. 21.

Wypłata żołdu Kapelanowi.

Kapelan pobiera żołd, stosownie do rozporządzenia Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, obok któregoto żołdu, za wypełnianie obowiązków chrześciańskich, nie ma prawa nietylko żądać, ale nawet przyjmować od Kompanij Poprawczych

jakichkolwiek zapłat, pod iakimbądź pozorem.

§. 22.

Utrzymanie więźniów.

Płacy dla więźniów nieprzeznacza się; lecz tylko na życie stosownie do Art. 64, Instrukcyi więziennéy, pieniądze na to pobiera Kommendant w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy, podług cen, iakie są ustanowione w więzieniu Warszawskiém, a w Zamościu, iak w więzieniu Lubelskiém.

Uwaga. Gdyby się zdarzyło, że w Warszawie lub Lublinie, zaprowadzony został inny porządek utrzymywania więźniów, i t. d. nie podług cen ustanowionych, natenczas dla Kompaniy Poprawczych, Kommendanci i Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, układaią ceny, stosownie do cen żywności w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy lub Zamościu, które-to ceny Kommendanci i Kom-

missya przedstawiaią Namiestnikowi Królestwa Polskiego do zatwierdzenia, poczém Kommendanci trzymać się ich są obowiązani.

§ 23.

Ciąg dalszy.

Prócz tego, dla polepszenia iadła więźniów, wydaie urząd Inżynieryjny po 5 groszy codzień, na każdego więźnia, znayduiącego się przy robotach Inżynieryjnych, na mocy rozkazu Główno Dowodzącego do Dowódcy Zachodniego Okręgu Inżynierów, pod d. 19 Listopada 1832 r. Nro 2501. Z tych pieniędzy tworzy się składka dla polepszenia iadła wszystkich więźni, w czém Dowódca Kompanii utrzymuie rachunek, pod wiedzą Kommendanta.

Uwaga. Z teyże saméy składki, stosownie do uznania Kommendanta, udzieloną bydź ma pomoc pieniężna od złp. 5 do 40, dla tych więźni, którzy przebyli czas więzienia, i w ciągu takowego dobrze się sprawowali.

§. 24.

Ciąg dalszy.

Jakie oprócz tego pieniądze i na iakie przedmioty pobiera Kommendant, załączona Tabella Nro 3 wskazuie.

§. 25.

Jak utrzymywać więźniów.

Więźniów utrzymywać w nayściśleyszéy karności woyskowéy i w naywiększéy czystości, przestrzegaiąc, iżby zawsze byli chędodzy, ogoleni i ostrzyżeni, w sposób przyjęty.

§. 26.

Co się zabrania więźniom.

Więźniom niepozwala się palić fayki, ani też iéy nosić przy sobie, równie iak i krzesiwa; zabrania się też dawać, atramentu, papieru, piór i wszelkich narzędzi ostrych, ieśli zaś dla naprawy odzienia lub obuwia potrzeba noża, nożyczek, szydła i t. p. dawać ie tylko na to użycie, a po załatwieniu potrzeby, natychmiast odbiérać.

§. 27.

O więźniach, z ludzi, pozbawionych stopni.

Ludzi wyższego stanu pozbawionych stopni, odziewać i utrzymywać bez żadnéy różnicy od innych więźniów; zaciągaią się oni do téy klassy, do któréy należą z zapadłego wyroku. Więźniów przysyłanych ze szczególnych rozkazów NAYJAŚNIEY. SZEGO CESARZA lub Namiestnika Królewskiego, ieżeli o nich nie wspomniano, do któréy klassy maią bydź policzeni, zaciągać do klassy pierwszéy, a utrzymywać iak więźniów zwanych, na poprawcze więzienie skazanych.

§. 28.

Niepozwalanie więźniom miewania pieniędzy.

Więźniom pieniędzy do rąk niedawać, i ściśle przestrzegać, iżby ich ze strony nie dostawali; niepozwalać im téż proszenia o iałmużnę.

§. 29.

Zaprowadzenie w kościołach puszki dla więźniów.

Do zbierania iałmużny dla więźniów, pozwala się mieć puszkę w Kościele Garnizonowym tego mieysca, gdzie się znayduie Kompanija Poprawcza. Puszka ta powinna bydź z pieczęcią Kommendanta, a składanych w niéy pieniędzy używać na ulepszenie iadła więźniów, zapisuiąc do książki składkowéy.

§. 30.

O utrzymaniu niższych stopni w Kompanijach Poprawczych.

Niższe stopnie w Kompanijach Poprawczych pobieraią utrzymanie, według rozporządzenia Głównego Naczelnika Kommend Inwalidów w Królestwie Polskiém.

§. 31.

Opatrzenie w różne rzeczy do gospodarstwa potrzebne.

Potrzebny sprzęt gospodarski, iako to: dzieże, kadki, cebry, wiadra, łopaty, kotły, warząchwie, i t. p. zaprowadza i utrzymuie Kommendant, który na to pobiera pieniądze, iak wskazano w Tabelli Nro 3.

§. 32.

O posyłaniu więźniów do łaźni.

Dla zdrowia i utrzymywania w czystości więźniów, posyłać ich do łaźni, niecz-

ściéy jak dwa razy na miesiąc, ze stosownym dozorem; osobnych na to pieniędzy nieprzeznacza się, a tylko uskuteczniać się to powinno z oszczędności dawanego na opał drzewa

§. 33

O zabronieniu więźniom żenienia się.

Niepozwala się więźniom nieżonatym lub wdowcom wstępować w związek małżeński, przez cały czas znajdowania się ich w kompanii.

§. 34.

O więzniach, którzy się żenili przed weyściem do Kompanij.

Więźniowie, którzy byli żonatymi przed weyściem do Kompanij Poprawczych, mają być trzymani razem z innymi więźniami, w ostrogach (więzieniach) a bynajmniéj nie w osobnych domach. Żonom ich pospołu z mężami mieszkać w ostrogach niepozwala się §. 35.

O dzieciach więźniów

Dzieci więźni, spłodzone przed wejściem tychże do Twierdzy, należą do téj władzy,

pod którą zostawali ich ojcowie, przed uwięzieniem.

§. 36.

Więźniów wypuszczać z koszar tylko w potrzebie skarbowéy.

Po capstrzyku niewypuszczać więźniów z koszar, i nigdy niepozwalać im wychodzić, jak tylko w potrzebie skarbowéy, pod należytym dozorem.

§. 37.

O pojmaniu zbiegłych więźniów znosić się z kim należy.

W razie ucieczki więźniów z Kompanii Poprawczych, Kommendanci kommunikują się niezwłocznie z kim należy w Wydziale Cywilnym, względem pojmania zbiega.

§. 38.

Srodki ku powściągnieniu więźniów od ucieczki.

Dla zapobieżenia uciekaniu więźniów, przepisuje się Kommendantom za nieodzowne prawidła:

1. Iżby wszyscy więźniowie byli okuci jak w więzieniach Polskich, z tą różnicą, aby

do taczek nie przykuwać.

2. Wszystkim więźniom golić głowy w-ten sposób: w pierwszéj, golić pół głowy z przodu, od jednego ucha do drugiego; w drugiéj zaś klassie, golić od tyłu pół głowy, do czoła z lewéj strony.

§. 39.

O kupowaniu brzytew i mydła do golenia więźniów.

Brzytwy i mydło do golenia więźniów kupować z summy, wydawanéy Kommendantom, na opatrzenie tychże więźniów.

§. 40.

O sporządzeniu kaydan.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, poleca wydawanie Kommendantowi pewnéy liczby kaydan, które on winien utrzymać w całości, pobieraiąc na to remontę po ½ grosza dziennie na każdego więźnia. Na ten koniec Kommendant ma prawo założenia kuźni w Kompanii Poprawczéj, i użycia do niéj kowali z więźniów, lub też przeniesienia kowala z woysk składających garnizon Twierdzy; materyał zaś i narzędzia do takiéj kuźni, powinny być zaprowadzone z wyż wspomnionéy remonty.

§. 41.

Więźniowie za popełnione przestępstwa oddaią się pod Sąd.

Więzień w czasie znaydowania się w Kompanii, popełniwszy występek, podpadaiący sądzeniu wedle praw, oddawany iest pod Sąd woienny i karany stosownie do przestępstwa, za potwierdzeniem Kommendanta, lub Wyższéj zwierzchności.

§. 42.

Wypełnianie wyroków.

Po wyroku więźniowie zostaią w Kompanii Poprawczéy, w téyże lub w innéy Klassie, albo też, względnie do wielkości przestępstwa, odsyłaią się na Syberyą do ciężkich robót; atoli na to wysłanie potrzeba iuż zatwierdzenia Wyższéy zwierzchności.

§. 43.

O donoszeniu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, o przestępstwach popełnionych przez więźniów, przed wejściem do Kompanii Poprawczych.

W razie wynikłego podejrzenia, że który z więźni przed wejściem jeszcze do Kompanii Poprawczéj dopuścił się przestępstwa, za które jeszcze sądzonym nie był, oczém Kommendant, bądź zwłasnego zeznania więźnia, bądź z innych okoliczności powziąć może wiadomość, winien tenże Kommendant przedewszystkiém donieść o tém Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, dla dalszego postąpienia.

§. 44.

Ciąg dalszy.

Jeżeli w Sądach Cywilnych wykryje się: iż w jakiémkolwiek przestępstwie mieli udział ci ludzie, którzy się już znajdują w Kompanijach Poprawczych za co innego, i że ci, z powodu tych nowo-odkrytych win, niebyli jeszcze sądownie ukarani, takich, na żądanie Zwierzchnictw Cywilnych, odsyłać do tychże Zwierzchnictw nieodzownie.

§. 45.

Ciąg dalszy.

Skarcenia, w powyższych artykułach wymienione, wciągają się do kategorycznych List więźniów.

§ 46.

Utrzymywanie kategorycznych List więźniów.

W każdéj Kompanii Poprawczéj, utrzymywaną ma być ogólna lista kategoryjna wszystkich więźniów, podług załączonych tu wzorów, Nr. 4 i 5, w któréj zapisują się wszystkie szczegóły, jakie o nich będą poniesione od Sądownictw przesyłających ich do Kompanii.

§. 47.

Przedstawianie tych list.

Listy te kategoryjne przedstawiają Kommendanci corocznie na 1 Stycznia, Departamentowi Inżynierów.

§. 48.

Podawanie szczególnych wykazów liczby więźniów.

Oprócz List kategoryjnych, Kommendanci przedstawiają także Departamento-

wi Inżynierów co-miesiąc treściwe wykazy, podług załączonego wzoru Nr. 6, co do liczby więźniów, z wyszczególnieniem ich przybywania i ubywania, iako też niezdatnych, lub zostaiących dla słabości w szpitalach. W tych wykazach wzmiankuie się też o możności pomieszczenia pewnéy liczby więźniów.

§. 49.

Przedstawianie wykazów miesięcznych, co do więźniów znajduiących się przy robotach.

Kommendy Inżynieryyne, zawiaduiące robotami w Twierdzy, po upłynieniu każdego miesiąca, przedstawiaią Departamentowi Inżynierów wykazy treściwe liczby więźniów, którzy byli posyłani co-dzień do robót, z podpisem także Kommendantów. Równie przedstawiaią też Kommendy do rzeczonego Departamentu, co rok, w pierwszym dniu Stycznia, wykazy treściwe liczby maystrów różnych rzemiosł, do których aby się ci usposobili, Kommenda Inżynierów pilnie w to wglądać powinna. Obu

tych wykazów załączają się tu wzory, pod Nr. 7 i 8.

§. 50.

Podawanie raportów o woyskowych w Kompaniach Poprawczych.

O ludziach woyskowych, zostaiących w Kompaniach Poprawczych, Kommendanci podaią wszelkie potrzebne raporta do Departamentu Inspektorskiego, w Ministeryum Woyny, tudzież do Członka Rady Administracyynéj Królestwa Polskiego, Jenerała-Lejtnanta Rautenstraucha, na téyże zasadzie, co i o innych Kommendach woyskowych.

§. 51.

O poiedyńczych raportach do Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Kommendant składa także Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, peryodyczne raporta, na wzór przepisanych w więzieniach, iako to: miesięcznych,

ROZDZIAŁ IV.

Użycie więźniów do robót.

§. 53.

O donoszeniu Kommendom Inżynieryjnym o liczbie więźniów, wychodzących do robót.

Kommendanci donoszą cotydzień Kommendom Inżynieryjnym, pod rozrządzeniem których co do robót zostają Kompanije Poprawcze, o liczbie więźniów, jako też, ilu ich wysyłać można do robót inżynierskich. Jeśli się zaś dostrzeże, iż Kommendy Inżynieryjne nie biorą więźniów do roboty, natenczas Kommendant donosi o tém Dowódcy Zachodniego Okręgu Inżynierów.

§. 54.

Zakaz wstrzymywania więźniów od posyłania do roboty pod różnemi pozorami.

W wysyłaniu więźniów do robót fortecznych, surowo zabrania się wstrzymywać sposobnych do różnych rzemiosł, pod pozorem użycia na kucharzy, gospodarzy, i t. p. W liczbie chorych, nieposyłających

pod nazwiskiem *Kontrolla Ludności* i kwartalnych *Ruch więźni.*

Uwaga. Nadto Kommendant obowiązany jest, o śmierci, ucieczce i ujęciu zbiegłego więźnia, zawiadamiać tę sądową władzę, w któréj więzień był sądzony; podobnież jak i o uwolnieniu więźnia, po wycierpieniu kary.

§. 52.

Doniesienia o nadzwyczajnych wypadkach w Kompanijach Poprawczych.

O mogących się zdarzyć w Kompanijach Poprawczych wypadkach nadzwyczajnych, Kommendanci niezwłocznie donoszą, pod adressem Najwyższym (wyrażając na kopercie w Wydziale Departamentu Inspektorskiego Ministeryum Wojny), i takież doniesienia robią do Główno-dowodzącego w Królestwie.

się do robót, dozwala się zostawiać tych tylko, którzy istotnie dla słabości, lub pochodzącéy z niéy niemocy, użyci pospołu z innymi być nie mogą.

§. 55.

Jaki się zachowuie porządek przy wyprowadzaniu więźnia do roboty.

W wyprowadzaniu więźniów z koszar do roboty, przestrzegać zawsze następuiącego prawidła:

Przed wyyściem bębnić na zebranie się; Kompanie podzielić na dwa Plutony (взводы), a każdy pluton na oddziały; na prawém i lewém skrzydle, iako też w środku każdéy kompanii (роты) stawiać w przednim szeregu po iednym podoficerze; inni podoficerowie szykuią się w tyle. Oficerowie niepowinni stać w iednym szeregu z więźniami, lecz przed środkiem swoich Kompanij, na dziesięć kroków od pierwszego szeregu, twarzą do frontu, aby mieć więźniów na oku i widzieć Naczelnika, gdy przechodzi przed szeregiem. Po appelu przeciągać oddziałami. Oficerowie w czasie przeciągania mimo naczelnika, iść powinni w skrzydle dyrekcyyném, przy pierwszym oddziale swoiéy Kompanii, w równi z szeregiem przednim, lecz o trzy kroki oddaleni od frontu.— Wszystkie zwroty odbywać się powinny za pomocą zwyczaynego kommenderowania.

§ 56.

Porządek w powracaniu więźniów od roboty.

Po ukończeniu robót, powtórnie bębnić na zebranie się, i w takim iak wyżéy szyku powracać do koszar.

§ 57.

Wyznaczanie Oficerów dyżurnych przy Kompaniach.

Oficerowie Kompaniy Poprawczych (wyiąwszy Dowódcę Kompanii) maią z kolei wyprowadzać więźniów do roboty, i zostawać przy nich razem z podoficerami przez cały dzień, dla przestrzegania porządku i dawania na nich oka, w wieczór zaś, po ukończeniu roboty, przyprowadzać ich na powrót do koszar. Oficerowie ci

zowią się Dyżurnemi przy Kompaniach Poprawczych.

§ 58.

Przeznaczanie Podoficerów do więźniów, będących przy robotach.

Kiedy Kompanie stosownie do robót podzielić się muszą na części, natenczas przy każdéj części powinien znajdować się Podoficer, a Oficer Dyżurny być obecnym przy wyprowadzaniu i powrocie więźniów, i obeyrzeniem robót przekonywać się, czy należycie są doglądane.

§ 59.

Wyznaczanie konwoiu dla pilnowania więźniów.

Konwóy dla więźniów dawać z garnizonu Twierdzy; że zaś Kompanie Poprawcze w Królestwie Polskiém, składaią się powiększéy części z przestępców wielkiéy wagi, z ludzi niebezpiecznych, przeto liczba konwoiuiących zostawia się do uwagi Kommendanta podług okoliczności.

§ 60.

Ciąg dalszy.

Podoficerów z konwoiuiącemi posyłać tyle, ażeby przy każdych 10-ciu szeregowych z konwoiu był ieden podoficer.

§ 61.

Ciąg dalszy.

Do 60-ciu szeregowych, z przeznaczonymi do nich podoficerami, albo też i do mnieyszéy liczby, podług uwagi Kommendanta, wyznaczać jednego Oficera, dla dozoru konwoiuiących i więźniów, w pomoc Oficerom Kompaniy Poprawczych.

§ 62.

O czuwaniu nad więźniami w czasie oddalenia się ich na stronę dla potrzeb naturalnych.

Konwoiuiący szeregowi nigdy nie powinni puszczać więźniów dla potrzeb naturalnych, bez pozwolenia na to podoficera dyżurnego, a dawać maią na to pilne oko na tych, przestrzegając też, iżby potrzeby swe w przeznaczonych na to mieyscach odbywali.

§ 63.

O zabronieniu konwoiuiącym wdawania się w rozmowy z więźniami.

Konwoiuiący, zgoła nie powinni wdawać się w rozmowy z więźniami, a za naymnieysze w téy mierze uchybienie, surowo karać wykraczaiącego, w obec wszystkich konwoiuiących oraz mieyscowéy Zwierzchności Kompanii Poprawczéy.

§ 64.

O ostróżnościach w przypadku zamierzania ucieczki przez więźniów.

Konwoiuiący, do strzeżenia więźniów przeznaczeni, w razie dostrzeżenia zamiaru ucieczki tychże więźniów, maią prawo strzelać do tych, którzyby wyraźnie usiłowali ocalić się ucieczką, lub nie poddaiąc się konwoiuiącym, śmieli im zagrażać i uderzyli na nich.

§ 65.

Ostróżności na przypadek buntu więźniów.

Na ten koniec i na przypadek iawnego buntu więźniów, podoficerowie Kompaniy Poprawczych mieć powinni, dla uśmierzenia zbuntowanych i dla własnéj obrony, tasaki wyostrzone.

§ 66.

Gdzie chować te tasaki.

Tasaki te chować się mają na noc tam, gdzie Kommendant przeznaczy, a to z taką ostróżnością, iżby ich nie mogli użyć więźniowie.

§ 67.

O niewysyłaniu do roboty mniéy iak 10-ciu więźniów.

Do roboty mniéy iak 10-ciu więźniów razem nie posyłać; w razie zaś konieczney potrzeby wysyłania iednego tylko, lub kilku, lecz mniéy niż 10-ciu, posyłać ich pod osobnym konwoiem z iednéy ze straży mieyskich; konwoiuiący ci, po przyprowadzeniu więźniów do koszar, wracaią do swoiéy straży.

§ 68.

W iakich przypadkach zdeymować okowy więźniom z iednéy nogi.

U robót, których odbywać nie można okutym na obie nogi, zdeymować kaydany; do

takich wszakże robót używać szczególniéy więźniów czasowych i takich, którzy z konduity pewnieysi są od innych.

§ 69.

Zakaz używania więźniów do robót prywatnych.

Naysurowiéy zabrania się używać więźniów do innych robót, oprócz skarbowych.

§ 70.

Oznaczenie czasu do pracy więźniów.

Czas wysyłania więźniów do roboty i ściągania z niéy, przepisany iest instrukcyą Wydziału Inżynieryynego.

§ 71.

O rozporządzeniu więźniów do robót.

Rozporządzenie więźniami do robót posyłanymi i dozór nad nimi, co do należytego pracowania, zawisły bezpośrednio od téy Zwierzchności, pod rozporządzeniem, któréy we względzie budowniczym zostaią kompanie.

§ 72.

Karanie więźniów za lenistwo i niedbalstwo.

Za lenistwo i niedbalstwo w pracy, karać więźniów na mieyscu, za osądzeniem przez Naczelnika doglądaiącego roboty; wymiar téy kary nie powinien przewyższać stopnia kary, mogącego przynaglić opieszałego do pilności w pracy, a mianowicie niema przechodzić 16-tu uderzeń trzciną podoficerską.

§ 73.

W czasie zamieci nieposyłać więźniów do robót.

Zimą, kiedy bywaią zamieci, przy wielkich mrozach, nieposyłać więźniów do takich robót, które odbywaią na mieyscach wystawionych na działanie gwałtownego wiatru.

§ 74.

O nieużywaniu więźniów do robót w dni niedzielne i uroczyste.

W dni niedzielne i uroczystości policzone do dni galowych dla Sądownictwa, zupełnie uwalniać więźniów od robót fortecznych, wyiąwszy tylko przypadki nadzwy-

czayne, w których przez z włokę może nastąpić szkoda w budowlach, uszczerbek Skarbowi, lub przerwa w kommunikacyi.

§ 75.

O pozwoleniu więźniom chodzenia do kościoła.

W takie dni od robót wolne, posyłać więźniów kompaniami, z Oficerami i podoficerami do kościoła, dla słuchania Mszy świętéy.

§ 76.

O przestrzeganiu, aby w wielkim poście więźniowie pościli.

Podczas wielkiego postu, więźniowie wyznania Grecko-Rossyjskiego pościć powinni. Innych zaś wyznań więźniowie maią dopełniać obrządku swéy religii, podług iéy przepisów.

§ 77.

O odpowiedzialności Zwierzchnictwa Kompanii Poprawczych, za nieporządek.

Wszelki nieporządek w Kompanii, lub zboczenie od przepisów ninieyszego postanowienia, spada na odpowiedzialność Do-

wódcy Kompanii, Maiora Placu i Kommendanta.

ROZDZIAŁ V.

Utrzymywanie więźniów w Szpitalach i Lazaretach.

§ 78.

Posyłanie więźniów chorych do Szpitalów i Lazaretów.

Więźniów chorych odsyłać do Szpitalów w Twierdzy, gdzie maią bydź opatrywani w pokarm i lekarstwa, na téyże zasadzie, co i woyskowi niższych stopni, iako też służący woyskowi.

§ 79.

Dozór nad więźniami chorymi.

Więźniowie chorzy, umieszczeni być maią w osobnych izbach, dla więźniów pod należytą strażą, z zachowaniem tego warunku: iżby, kiedy w szpitalu będzie 10-ciu lub więcéy chorych więźniów, przy izbie, gdzie się ci znayduią, zawsze był, oprócz zwykłego dozoru, ieden podoficer z Kompanii Poprawczéy, którego zmieniać co doby.

§ 80.

Opłata za utrzymywanie chorych.

Za utrzymywanie więźnia, Kommendant płaci szpitalowi po złp. 1½ na dobę, a w rachunkach miesięczny h zamieszcza te pieniądze do zwrotu. Przez czas zaś znaydowania się więźnia w szpitalu, ani strawne, ani remonta na odzienie i inne przedmioty niezalicza się; słowem oprócz 1½ złp. dla szpitala, nic się dla więźniów nie expensuie.

§ 81.

Trzymanie chorych okutymi.

Więźniowie, którzy według brzmienia §. 38 ninieyszéy ustawy, utrzymywani są w kaydanach, pozostaią w tychże i po wysłaniu do szpitalu dla choroby. Wyymuią się od tego ci więźniowie, którzy, w miarę choroby, potrzebuią uwolnienia z kaydan. Nieinaczéy to iednak następuie, iak za radą starszych lekarzy szpitala, i za dozwoleniem Kommendanta, aż do poprawy zdrowia chorego.

ROZDZIAŁ VI.

Wyyście więźniów z Kompaniy Poprawczych.

§. 82.

Odsyłanie więźniów, którzy ukończyli termin więzienia.

Więźniowie, którzy ukończyli termin więzienia, oddaią się pod zarządzenie władzy policyynéy cywilnéy, dla postąpienia z nimi podług przepisów.

§ 83.

Ciąg dalszy.

Na ten koniec Kommendant, wykreśliwszy więźnia, któremu się termin zakończył, z listy Kompanii Poprawczéy, odsyła go, z Zamościa, do Urzędu Municypalnego Miasteczka Nowego-Miasta, a z Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy, do tegoż Urzędu miasta Zakroczymia, dla przesłania dokąd należy pod strażą cywilną; opatruie też Kommendant więźnia w odzież, stosownie do pory roku, w iakiéy iest wyprawiany.

§ 84.

W. iakie odzienie powinni bydź opatrzeni ci więźniowie.

Odzież ta powinna być mocna i trwała, a składać się z przepisanych następnych rzeczy:

Letnia:

Czapka sukienna,
Halsztuk z półkoszulkiem,
Koszul dwie,
Kurtka i pantaliony z płótna żaglowego (rawenduku)
Półbócików para.

Zimowa:

Czapka sukienne,
Kurtka i pantaliony z wieyskiego sukna,
Halsztuk z półkoszulkiem,
Koszul dwie,
Rękawic zimowych para,
Onucze sukienne,
Półbócików para.

§ 85.

Z iakich pieniędzy łoży się na odzienie.

Uwolnionym więźniom winien dawać odzienie Kommendant, z oszczędzenia rémonty, postanowionéy na utrzymanie amunicyi więźniów.

§ 86.

O formie tego odzienia.

Odzienie na uwolnionych więźniów robi się z sukna szaraczkowego, bez czarnych kwadratów na plecach, i bez czarnych rękawów.

§ 87.

Odsyłanie więźniów niezdatnych.

Więźniowie, chociażby rzeczywiście niezdatni byli do pracy, pozostaią iednak w Kompaniiach, i używani bydź maią do zatrudnień i czynności, ich siłom odpowiednich, iakoto: na kucharzy, i t. p.; w rapportach zaś, stosownie do wzoru pod N. 6 i 7, maią być wykazywani iako niezdatni.

§ 88.

Co się uważa za niezdatność.

Więzień poczytuie się za niezdatnego, ieśli ma nieuleczoną chorobę, lub kalectwo, przeszkadzaiące pracować narzędziami, w robo-

tach fortecznych używanemi, oraz dźwigać i przenosić ciężary; wreszcie, ieśli iest widocznie słabéy komplexyi, lub w wieku podeszłym, nieodpowiadaiącym ciężkiéy pracy.

§ 89.

O wydawaniu więźniom niezdatnym świadectwa.

Świadectwo o niezdatności zależy od Kommendantów oraz Dowódców Kommend Inżynieryynych, Urzędników Medycznych i Urzędników ze strony cywilnéy, podług wyznaczenia Kommissyi Woiewódzkiéy.

§ 90.

O doniesieniach o niezdatności więźniów.

O niezdatności więźni Kommendant nie składa osobnych rapportów Inżynierskiemu Departamentowi, lecz wyiaśni ią przy wykazie, w myśl § 48, miesięcznie składać się maiącym, i poprze świadectwem, wzmiankowaném w § 89.

§ 91.

Ciąg dalszy.

Jeżeli więzień niezdatny, iest z liczby tych, którzy na mocy rozkazu JEGO CESARSKIÉY MOSCI, lub Namiestnika w Królestwie, odesłani zostali, nówczas, oprócz rachunku przesłanego Inżynieryyskiemu Departamentowi, Kommendant także doniesie o tém Namiestnikowi, z dołączeniem zwyż wzmiankowanego świadectwa.

ROZDZIAŁ VIII.

O wydawaniu pieniędzy na Kompanie Poprawcze.

§ 92.

O wydawaniu Kommendantom summ, potrzebnych na utrzymanie Kompaniy.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, poleci podwładnym Kommissyom Woiewódzkim, ażeby te, z początkiem każdych czterech miesięcy, wydawały, za kwitem Kommendantów, potrzebne summy na utrzymanie więźni, ato stosownie do ogólnego oznaczenia funduszu, z mocy niniejszego postanowienia.

Uwaga. Pieniądze maią być dostarczane Kommendantom do Twierdzy, bez żądania od nich posyłania osoby

do odbioru tychże pieniędzy upoważnionéy; ieżeli zaś takowe wysyłaią się przez pocztę, to same Kommissye Woiewódzkie porto od nich opłacić są obowiązane.

§ 93.

O zapłacie przez Urząd Inżynieryyny za robotę więźniów.

Na mocy zalecenia Główno-Dowodzącego do Dowódcy Zachodniego Okręgu Inżynierów, pod dniem 21 Maia r. 1832 Nr. 1223, pod dniem 28 Października Nr. 2377, pod dniem 21 Listopada Nr. 2501 i pod dniem 24 Listopada Nr. 2538, wyznaczona zapłata dla więźni za robotę, maystrom po 20, a prostym robotnikom po gr. 10 dziennie; z powyższych pieniędzy, po gr. 5 na osobę obraca się na polepszenie iadła więźniów, iak powiedziano w § 23, i wypłacaną będzie przez Urząd Inżynierski do dyspozycyi Kommendanta, a reszta pieniędzy, wypadaiąca za robotę maystra po gr. 15 i prostego robotnika po gr. 5 dziennie, ma być odsyłana

przez Inżynierski zarząd kwartalnie do kassy, przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych oznaczonéy.

§ 94.

O wyrachowaniu roboty więźni.

Na dowód, że więźnie nie zarobili więcéy, nad kwotę wykazywaną, należy, stosownie do tego, co w poprzedzaiącym paragrafie wyrażono, przy odsyłaniu do kassy kwoty pomienionéy, przyłączać wykazy Inżynierskiego zarządu o liczbie pracuiących kwartalnie maystrów i prostych robotników. Wykazy te maią być przez Komendanta Twierdzy zaświadczane.

§ 95.

O rachunkach i wydatkach na utrzymanie więźni.

Kommendanci Twierdz, w końcu każdego miesiąca przesyłaią do Kommissyi Woiewódzkiéy rachunki Dowódców Kompaniy, ułożone podług wzoru pod Nr. 9 i 10 i przez nich samych, to iest: Komendantów Twierdzy poświadczone. Jeżeli po upływie czteromiesięcznym, okaże się

iakowy ostatek z summ, z góry Kommendantom wypłaconych, wówcz s Kommissye Woiewódzkie, przy wypłacie summy na następne cztery miesiące, ostatek rzeczony potrącą z niéy; wrazie zaś braku, obowiązane są takowy uzupełnić.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyynéy d. $\frac{31 \text{ Lipca}}{12 \text{ Sierpnia}}$ 1834 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.
Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Z powodu przedstawianych Nam kilkakrotnie, tak bezpośrednio, iako i przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu prośb Obywatelów Królestwa Polskiego o pozwolenie im przedaży dóbr i innych nieruchomych własności przez loteryą publiczną, chcąc ile możności dogodzić tego rodzaiu żądaniom, bez narażenia gospodarstwa kraiowego na mogące ztąd wyniknąć dla niego szkodliwe skutki, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy:

1. Pozwolenia przedaży, przez loteryą, dóbr i innych nieruchomych własności, wydawane przez Nas będą na szczególne przedstawienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, tym iedynie obywatelom osiadłym, którzy istotną tego potrzebę, przed tąż Kommissyą, udowodnią, i następuiącym warunkom zadosyć uczynią, lub przez układ, z tąż Kommissyą zawarty, zadosyć uczynić zobowiążą się.

2. Każdy entreprener tego rodzaiu loteryi, winien nayprzód przedłożyć Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, dowody prawnéy i niezaprzeczonéy własności dóbr, na loteryą wystawić się maiących, oraz wykazać moc swą sprzedania ich z wolnéy ręki, niczém nieograniczoną.

3. Winien złożyć taxę sądową, a zwłaszcza, albo dawnieyszą z zaświadczeniem urzędowém, iż stan dóbr tych od czasu taxy zdeteriorowanym nie został; albo taxę nową, przez biegłych, z strony Sądu wyznaczonych i pod dyrekcyą delegowanéy osoby od Sądu sporządzoną.

4. Extrakt hypoteczny, wykazuiący stan długów, też dobra ciążących.

5. Winien oświadczenie urzędowe złożyć, iż dobra na loteryą podane, żadnym innym hypotekom, oprócz wyszczególnionym przez niego nie ulegaią, i że zaręczenie to pod ostrością przepisu artykułu 2059 Prawa cywilnego wydaie i zapewnia, iż żadnych długów do czasu ukończenia loteryi na dobra te zaciągać nie będzie, oraz na ten wypadek, iż loterya do skutku zamierzonego przyydzie, moc zupełną pełnomocnictwo specyalne Dyrektorowi Loteryi daie, iż ten zupełnie upoważnionym iest w imieniu iego, kontrakt sprzedaży na imię wygrywaiącego też dobra zeznać i na przepisanie tytułu dziedzictwa w imieniu iego zezwolić. Akt oświadczenia takowego, z klauzulą exekucyyną wydany do zaingrossowania do ksiąg hypotecznych, kosztem swym podać obowiązany iest, i dowód zaintabullowania, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu złożyć, która w tym przypadku, gdyby loterya inten-

towana do skutku nie przyszła, upoważni Dyrektora Jeneralnego Loteryi, iżby, przy zwrocie wymienionego dowodu, akt urzędowy zezwolenia na extabullacyą ingrossacyi powyższéy, w téyże saméy formie, lecz kosztem podaiącego dobra swe na loteryą, zeznał.

6. Winien okazać proiekt do planu loteryi, który w tym sposobie szczególniéy ma bydź ułożony, aby summa, z zebrać się maiących za sprzedaż losów pieniędzy, nie przenosiła summy z wartości dóbr na sprzedaż wystawionych, z gotowych pieniędzy, do wygrania planem przeznaczonemi bydź mogących, i z wydatków na koszta wystawienia téy loteryi, pochodzącéy.

7. Od ogólnéy summy planem obiętéy, entreprener zapłacić winien do Skarbu sześć od sta.

8. Z téy należytości, część szóstą entreprener złożyć winien nayprzód w kassie loteryynéy w gotowiźnie, a to przed rozpoczęciem loteryi, resztę zaś po ukończeniu takowéy.

9. Loterya zostawać ma pod kierunkiem i ciągłym dozorem Dyrekcyi Jeneralnéy loteryy kraiowych i entreprener, bez iéy wiedzy i pozwolenia, nic sam w niéy działać nie może.

10 Wszystkie losy, loteryą składaiące, zostawać będą w kassie Dyrekcyi Loteryynéy, i iedynie za gotowe pieniądze lub za kaucyą, tak kollektorom, iak i samemu entreprenerowi wydawane będą.

11. Zbierane za sprzedaż losów pieniądze, składane będą w kassie loteryynéy, i dopiero po opłaceniu należności graczom, Skarbowi i wierzycielom, ieżeli się iacy znayduią, reszta entreprenerowi wydaną zostanie.

12. Bilety, wszelkie druki i narzędzia, potrzebne do ciągnienia téy loteryi, entreprener, swym kosztem, Dyrekcyi loteryy kraiowych dostarczyć iest obowiązany.

13. Bilety, czyli losy drukowane, przez Dyrektora Loteryi podpisywane, tudzież pieczęcią urzędową stwierdzone bydź maią.

14. Przy układzie z entreprenerem, termin prekluzyyny do ciągnienia loteryi, przez Kommissyą oznaczony będzie.

15. Gdyby zaś niepomyślna sprzedaż biletów, lub inne ważne przeszkody, ciągnienia loteryi nie dozwoliły, natenczas ciągnienie iéy odwołane, i stawka, bez żadnego potrącenia, w zupełności graczom zwróconą będzie.

16. W tym przypadku także kwota, przez entreprenera, stosownie do punktu siódmego ninieyszéy Instrukcyi, złożyć się winna, przy Skarbie pozostanie, a reszta należności nie będzie żądaną.

17. W oznaczeniu terminu do ciągnienia loteryi, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu tę mieć będzie uwagę, aby liczba tychże, obok siebie razem grać się maiących, do zamożności kraiu, i widoków entreprenerów, była uproporcyonowaną.

18. Jeżeli losem wygra dobra taka osoba, któréy prawa i przepisy kraiowe, posiadania takowych niedozwalaią, obowiązaną będzie, w ciągu roku iednego, oddaty

wygrania rachuiąc, też dobra z wolnéy ręki sprzedać; w przeciwnym przypadku bowiem, na żądanie Urzędu Prokuratorskiego, sprzedanemi będą w drodze subhastacyi, a wygrywaiącemu, summa z sprzedaży wynikaiąca, po potrąceniu kosztów oddaną będzie.

19. Wygrywaiący dobra na loteryi, nie inaczéy uważanym będzie, tylko iak gdyby z wolnéy ręki kupił dobra od tego, kto ie na loteryą puszcza, a to w dzień zawarcia kontraktu pomiędzy wygrywaiącym a Dyrektorem Loteryi, iako specyalnym plenipotentem puszczaiącego też dobra na loteryą, i nareszcie, iak gdyby wygrywaiący, cały kapitał, iaki tylko współgracze złożyli, rachuiąc w to bilety, które na risico dziedzica pozostały w gotowiźnie, iako summę szacunkową zapłacił.

Skoro entreprener powyższym obowiązkom zadość uczyni, lub przez układ z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu zawarty, zadosyć uczynić zobowiąże się; taż Kommissya przedstawiać Nam będzie

zachodzące do niéy żądanie, wraz z wspomnionym układem, dla uzyskania potrzebnego do ogłoszenia loteryi Naszego pozwolenia.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 29 Miesiąca Września, roku 1816.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) J. *Matuszewicz.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Zważaiąc, iż wszelkie wpływy Skarb interessować mogące, pod nayściśleyszą kontrollą zostawać powinny; na przedstawienie Kommissyy Rządowych: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy, co następuie:

Artykuł 1.

Instrukcyą tu załączoną, a przez Ministrów Prezyduiących Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu podpisaną, co do zaprowadzić się maiącéy kontrolli stempla kollatoralnego, w całéy iéy osnowie

zatwierdzamy, i takową, tak z strony władz sądowych, iako też administracyynych, oile któréy z nich dotycze się, ściśle wykonaną, oraz dla wiadomości wszystkich ogłoszoną miéć chcemy.

Artykuł 2.

Również instrukcyą tu załączoną, przez wyż wspomnionych Ministrów podpisaną, co do kontrolli wszelkich innych dochodów Skarb interessuiących, tak co do ogółowych wpływów stemplowych, iakoteż co do wszelkich innych dochodów z stosunku z sądownictwem kraiowém wynikaiących, w całéy iéy osnowie zatwierdzamy i takową, tak z strony władz sądowych, iakoteż administracyynych, oile z nich któréy dotyczy się, ściśle zachowaną miéć chcemy.

Artykuł 3.

Kontroller Skarbowy, w każdém mieście Woiewódzkiém, w skutku tychże Instrukcyy ustanowić się maiący, pobiérać będzie pensyi roczney kwotę złotych trzy tysiące sześćset; w mieście zaś stołeczném Warszawie, z powodu liczniéyszych daleko zatrudnień, dany mu będzie ieden Kancellista, z pensyą roczną tysiąc ośmset złotych.

Artykuł 4.

Dochody, w Instrukcyi art. drugim Uchwały ninieyszéy zatwierdzonéy, wymienione, Tytułem II, III, V, VII, obięte, wpływać w całéy swéy ilości wprost do Skarbu powinny; że zaś zbiór tych dochodów od szczególnéy gorliwości władz Sądowych zależy, zaczém Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, rok rocznie rozważyć winna rezultata ogółowe, ile dochody takowe istotnie wynoszą, czyli na etat sądowy całkowicie wystarczaią i czyli iest nad tenże etat superata; a gdy znaydzie, iż istotnie takowa znayduie się, przedstawi Nam cały stan rzeczy, aby w miarę usiłowań, iakich, władze sądowe przez ścisłe pełnienie obowiązków swych w téy mierze dołożą, na wniesienie z strony Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, wspólnie z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu uczynione, stosowne wynagrodzenie danem bydź mogło.

Artykuł 5.

Co do dochodów Tytułem IV wymienionéy Instrukcyi obiętych, tedy dochody te, z poboru kar wynikaiące, pod ciągłą kontrollą skarbową podług przepisu téyże Instrukcyi zostawać winny; lecz fundusz z tąd wynikaiący, podług oddzielnéy, w dniu dzisieyszym przez nas wydanéy uchwały, wszelkie koszta na utrzymanie więźniów w aresztach policyynych będących, zastąpić iest winien, i na ten cel szczególniéy obracanym bydź ma.

Artykuł 6.

Dochody w Tytule VI Instrukcyi wymienione, z poboru naddawków procentowych do massy funduszu premiów wpływaiących, pochodzące, które początkowo iedynie na wynagrodzenie pilnieyszych Urzędników sądowych przeznaczone były, maią bydź, co do zaległości do dnia 1 Stycznia 1817 do tegoż funduszu należących, do dochodów ogółowych Skarbu wcielone, co zaś do bieżących wpływów od 1 Stycznia 1817 poczynaiąc, połowa tylko funduszu tego do dochodów Skarbu, druga zaś na pierwiastkowy cel przeznaczenia funduszu tego, to iest: na wynagrodzenie pilnieyszych i naywięcéy dystyngwuiących się Urzędników sądowych, obróconą bydź winna.

Artykuł 7.

Kommissya Przychodów i Skarbu podawać Nam będzie, po skończeniu każdego roku etatowego, stan funduszu powyższym artykułem wzmiankowanego, z wyłuszczeniem, ile połowa do dochodów Skarbu wcielona funduszu tego wynosi, a ile na wynagrodzenie naypilnieyszych z Urzędników sądowych przypada.

Artykuł 8.

W stosunku do rezultatów z opisu stanu funduszu tego, po skończeniu każdego roku etatowego wykazuiących się, podawać będzie Kommissya Sprawiedliwości, którzy z Urzędników sądowych, przez pilność w urzędowaniach swych, na szczególnieyszy wzgląd Rządu zasługuią, i załączy przy-

tém proiekt do rozdziału drugiéy połowy funduszu tego.

Dopełnienie ninieyszéy uchwały Naszéy, Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 17 Mca Grudnia 1816 roku.

(podpisano) Zajączek.

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) J. *Matuszewicz.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydniący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu,
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

Uzupełniaiąc przepisy Prawa o opłatach Stęplowych wydanego, chcąc zarazem nadać pewną i stałą postępowania formę działaniom Władz Sądowych i Administracyynych, w przedmiocie stanowienia i poboru przepisanéy prawem opłaty Stępla od spadków; a tém samém zapewnić całość dochodu z tego źródła dla Skarbu przynależącego, następuiącą dla tychże Władz przepisuie, i do ścisłego zachowania podaie Instrukcyą.

Przepisy Ogólne.

§ 1.

Prawo o opłatach Stęplowych stanowiąc co do maiątków po zmarłych pozostaiących

opłaty po groszy 15 od każdego sta złotych, gdy w linii prostéy rozrządzalna część iednemu z sukcessorów przez rozporządzenie między żyiącemi, lub przez testamenta przyznaną zostanie; od wszelkich zaś spadków w linii kollateryalnéy po 1½ od sta; nakoniec po 3 od sta, gdy spadek na obcą wcale do sukcessyi nienależącą przypada osobę; wymaga tém samém, iżby dokładna wiadomość o każdym przypadku śmierci i o stosunkach ubiegaiących się do spadku zasięgnioną była.

§ 2.

Urzędnicy Stanu Cywilnego i Sądy Pokoiu, potrzebne wiadomości o spadkach dochód Skarbowy interessuiących zbiérać, i iak nayporządniéy pod odpowiedzialnością utrzymywać powinni.

§ 3.

Uczestnicy spadku nie mogą wcześniéy do używania onego bydź przypuszczeni, aż opłacą zupełnie Stępel przyzwoitéy ceny, lub zaręczą przez kaucyą, że tenże Stępel

opłacą w przeciągu pięciu miesięcy, rachuiąc od zabrania się do spadku. W skutku zatém tego przepisu prawem obiętego, stosuiąc się zarazem do § 21 tegoż Prawa, kary za nieużycie Stępla stanowiącego, rozumie się samo przez się, iż każdy z uczestników spadku, który, pomimo wzbronienia powyższego, przystępnie do używania spadku, nie opłaciwszy wprzód Stępla przyzwoitéy ceny, ani zaręczywszy za opłatę onego przez kaucyą, popełnia tém samém przestępstwo Prawa, i karze § 21 tegoż Prawa na zaniedbuiących użycia papieru Stęplowego ustanowionéy podlega; że zaś wysokość kary téy, wyższą iak w innych wypadkach bydź może; tedy celem dania dostatecznego czasu Sukcessorom, do maiątku powołanym, dla uzupełnienia powyższego przepisu prawa, ciż Sukcessorowie po upłynieniu dopiero iednego miesiąca, po przystąpieniu wbrew przepisom do obięcia spadku, karze § 21 wyż rzeczonego prawa ustanowionéy, podpadać maią; to iest: Sukcessorowie, którzy przystę-

puią do obięcia spadku, a wciągu miesiąca iednego nie zgłoszą się do Władzy Sądowéy lub Skarbowéy, celem opłaty Stępla, lub ułożenia się o czas prawem dozwolony, i dania pewności co do téy opłaty, za Kontrawenientów uważani, i do zapłacenia kary Stępla zniewoleni będą.

§ 4.

Urząd Prokuratorów sprawuiący, Sądy Pokoiu, Notaryusze i każdy z Urzędników Sądowych, który akta i dzieła, spadkowości dotyczące się, w iakimkolwiek stosunku przełożonemi sobie miéć będzie, lub czynność między sukcessorami przedsieweźmie, nieużywszy żadnych środków, celem przekonania się, czyli Stępel Kollateralny do Skarbu opłaconym, lub dla tegoż przez złożenie kaucyi zabezpieczonym został, odpowiedzialnym staie się z maiątku swego, za stratę, iakąby Skarb co do Stępla tego poniósł.

§ 5.

Przepisy powyższych §§ prawem wskazane, przez Instrukcyą ninieyszą do iak

nayściśleyszéy exekucyi przywieść usiłuiąc, ustanawia się, w celu Kontrolli przepisów tych prawa, przy każdym Sądzie Ziemiańskim w mieście stołeczném Woiewódzkiém, posiedzenie swe maiącym, ieden Kontroller Skarbowy, któremu Kontrolle podatku z opłat stęplowych wynikaiącego oddaiąc, stanowią się następuiące, dla Kontrolli téy, i dla Władz Sądowych i Administracyynych przepisy.

Przepisy Szczególne.

TYTUŁ I.

Sposób wyśledzenia natury spadku.

§ 6.

Dla wyśledzenia natury spadku, Urzędnik Stanu Cywilnego, podług § 77 Kodexu Cywilnego, schodząc do umarłego, dla przekonania się o śmierci, winien te same osoby, które, podług § 78 tegoż Kodexu, do aktu zeyścia użyte będą, wezwać do podania wiadomości, iakie ciż maią co do następuiących okoliczności:

a) Czyli po zmarłym pozostaią dzieci ich własne z prawego łoża, wnuki, lub prawnuki?

b) Czyli zmarły, testament lub rozrządzenie między dziećmi zostawił.

Jeśli okazuie się, iż dzieci, wnuki lub prawnuki, istotnie znayduią się, oraz iż żadnego testamentu lub rozrządzenia między dziećmi zmarły nie pozostawił, wówczas Urzędnik Stanu Cywilnego, żadnych dalszych badań nie przedsiębierze, i na powyższych zaspokoi się; lecz skoro okazuie się, iż zmarły ani dzieci, ani wnuków, ani też prawnuków, nie pozostawił, w ówczas Urzędnik Stanu Cywilnego zawiadomić się winien:

a) Czyli zmarły, Rodziców, Braci, Siostr, lub innych dalszych, i iakich, pozostawił krewnych?

b) Czyli testament lub rozrządzenie iakie maiątkiem swym uskutecznił?

c) Jaki bydź może maiątek zmarłego, w ruchomościach i kapitałach?

d) Czyli, i iakie, nieruchomości pozostawił?

Odpowiedzi na pierwszy punkt szczegółowe bydź winny, o ile tylko takowe z wymienionych świadectw zasiągnionemi zostać mogą. Odpowiedzi na drugi, trzeci i czwarty punkt, w ogółowym przynaymniéy sposobie zapisane bydź winny, i oświadczenia swe, osoby zeznaiące podpisać maią.

§ 7.

Urzędnik Stanu Cywilnego, powzięte wiadomości dokładnie zapisać, i w archiwum swém zachować iest winien; wyciąg zaś z nich, w tabelli kwartalnéy umieścić, i co-kwartał tęż tabellę wszystkich przypadków śmierci, w obrębie iego wydarzonych, to iest: dnia 1go Kwietnia, 1. Lipca, 1. Października i 1. Stycznia, w każdym roku, przesyłać będzie w iednym exemplarzu Kommissarzowi obwodowemu, w drugim zaś Sądowi Pokoiu.

§ 8.

Celem ułatwienia ile możności zatrudnień, stąd dla Urzędników Stanu Cywilnego wynikaiących, odbiorą oni Schemmata do tabell i rapportów tych drukowane, które zapełniwszy regularnie co kwartał, podług przepisów § 7. przesyłać będą; na przypadek zaś, iżby w którym kwartale żaden wypadek śmierci nie wydarzył się, wówczas w rapporcie tylko wyraźnie wymienią, iż żaden przypadek śmierci w ich obrębie, w upłynionym kwartale nie zdarzył się, i tenże rapport, w iednym exemplarzu Kommissarzowi Obwodowemu, a w drugim Sądowi Pokoiu odeszlą.

§ 9.

Odebrawszy Sąd Pokoiu wymienione rapporta i tabelle od Urzędników Stanu Cywilnego, przeyrzy ie i w ostatniéy rubryce zanotowawszy uwagi swe, ieśli iakowe, z powodu szczegółowych wydarzeń śmierci do uczynienia mieć będzie, przeszle też rapporta do Kontrolli Skarbowéy, przy da-

pozytach i kassie opłat Sądowych Trybunału, czyli raczéy, w mieysce iego wstępuiącego Sądu Ziemiańskiego, podług przepisów § 5 ustanowionéy. Odesłanie to, w dniach 15 nowego kwartału, to iest: naypóźniéy w dniu 15 Kwietnia, 15 Lipca, 15 Września i 15 Stycznia, w każdym roku uzupełnioném bydź winno.

§ 10.

Również Kommissarz Obwodowy odebrawszy od Urzędnika Stanu Cywilnego rapport z tabellą kwartalną, przeyrzy ie dokładnie, zanotowawszy uwagi swe, ieśli iakowe mieć będzie, w ostatniéy rubryce téyże tabelli. Zwróci nadewszystko baczność swą na te podania z strony Urzędników Stanu Cywilnego, podług których, osoby zmarłe, za ubogie i żadnego maiątku nie pozostawiaiące, wymienione są; a w przypadku, gdyby Kommissarz Obwodowy miał wątpliwość, iż podania takowe, nie są istotne, uczyni w tabelli wzmiankę o tém i wyciąg podobnych przypadków śmierci do akt

swych zrobi, celem zasiągnienia dokładnych wiadomości, i doniesienia późniéy o rezultatach, iakie się istotnemi bydź okażą. Po zapisaniu uwag tych, prześle też tabelle niezwłocznie Kommissarzowi Wydziału Skarbowego, w Kommissyi Woiewódzkiéy będącemu.

§ 11.

Kommissarz Wydziału Skarbowego zapisawszy prezentatę własnoręcznie, kommunikuie rapport wraz z tabellą, Kontrolli, § 5 ustanowionéy, która porównawszy tabellę od Sądu Pokoiu, wraz z adnotacyami odebraną, z tabellą od Kommissarza Obwodowego nadesłaną, te przypadki śmierci, które skarb podług iednozgodnych doniesień w niczém nieinteressuią, w tychże tabellach zakreśli; wszystkie zaś inne, nawet wątpliwe, w xięgi Ogólnéy Kontrolli całego Woiewództwa zapisze, i przy każdym z tych przypadków numer xięgi swéy w obydwóch tych tabellach zanotuie, i iednę z tych tabell Kommissarzowi Skarbowemu zwróci, drugą

zaś, w porządku chronologicznym, co do każdéy Gminy, w aktach ułożone, w archiwum swém zachowa; co również Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, z tabellą, odesłaną mu z Kontrolli, uskutecznić w archiwum wydziału swego poleci.

§ 12.

Celem tym dokładnieyszéy Kontrolli, obowiązane są prócz tego Sądy Pokoiu, również co kwartał, specyfikacyą dokładną wszelkich opieczętowań, po zmarłych uskutecznionych, podług załączonego im wzoru, w czasie, § 9 przepisanym, niezawodnie téyże Kontrolli przesyłać. Również Notaryusze Powiatowi, Departamentowi i Królestwa, przesyłać obowiązani są w tymże przeciągu czasu regularnie, cokwartał, do Kontrolli wymienionéy, specyfikacye dokładne wszelkich inwentarzy, ogłoszonych testamentów, działów, między współsukcessorami, licytacyy, po zmarłych odbytych, kuratel w przypadkach domniemanéy nieprzytomności, lub spadku bezdziedzicznego, im

powierzonych. Jeśliby zaś wydarzyło się, iż Sąd Pokoiu żadnego opieczętowania w całym kwartale nie uskutecznił, również Notaryusz żadnego z powyższych aktów w ciągu całego kwartału nie przyiął, w ówczas obowiązani są ciż Urzędnicy, w czasie oznaczonym, donieść tylko krótkim rapportem, iż żadnego z powyższych aktów nie przedsięwzięli.

§ 13.

Kontrolla, odebrawszy rapporta powyższe, porównywa ie z tabellami, przez Urzędników Stanu Cywilnego nadsyłanemi; i tam, gdzie przypadek śmierci z tabell powyższych iuż do księgi kontrollowéy wciągniętym znayduie się, zapisuie tylko na nim numer téyże księgi i składa go do akt swych; tam zaś, gdzie nowy wypadek śmierci wykrywa się, zaciąga go do xiąg swych, i monituie, ieśli za potrzebę uzna, niedokładność tabell, przez Urzędników Stanu Cywilnego sporządzonych.

§ 14.

Za regularność w przesyłaniu wyż wymienionych wiadomości, odpowiedzialni są tak Urzędnicy Stanu Cywilnego, iako też Sądy Pokoiu, Kommissarze Obwodowi i Notaryusze. Skoro dzień 15 poczynaiącego się kwartału upłynie, podaie Kontrolla Kommissarzowi Skarbowemu specyfikacyą Kommissarzy Obwodowych, którzy rapportów nienadesłali, lub od nie wszystkich Urzędników Stanu Cywilnego; podobną zaś specyfikacyą Sądów Pokoiu, oraz Notaryuszów, przekłada pełniącemu obowiązki Prokuratora, z przygotowanemi iuż excytotaryami, które co 10 dni, tak z strony Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego, iako i urzędu Prokuratorskiego, ponawiane bydź maią, w tym sposobie, iż do 1 excytatoryi papier Stęplowy na Zł. 1, do każdego zaś z następnych, zdublowany za każdym razem stępel użytym bydź winien, którego walor z pensyi Urzędnika opóźniaiącego się potrąconym niezwłocznie zostanie. Wolno

iednak Sądom Pokoiu i Kommissarzom Obwodowym, tęż wartość excytatoryów od opóźniaiących się, w przesłaniu rapportów, Urzędników Stanu Cywilnego ściągnąć. Co do excytatoryów, opóźniaiącym się w przesyłaniu rapportów Notaryuszom wydawanych: wartość stępla, Urząd Prokuratora pełniący, niezwłocznie od nich ściągnąć poleci.

§ 15.

Kontrolla Skarbowa, § 5 ustanowiona, w ścisłych stosunkach służbowych tak z Kommissarzem Skarbowym Woiewódzkim, iako też z Urzędem Prokuratorskim, oraz z Władzami Sądowemi, Woiewódzkiemi, podług zasad ustanowienia iéy zostaiąc, przekonywać się prócz tego ma prawo, tak z protokułów prezydyalnych, artykułem 1007 kodexu przepisanych, iako też z akt i xiąg depozytowych, oraz z akt Pisarzy Sądowych i z regestrów ich, w moc przepisów artykułem 793 Kodexu utrzymywanych, o wszelkich wypadkach sukcesyi skarb interessuiących. Urzędnicy zaś wymienieni, powyższe akta spisuiący, xięgi utrzymuiący, w uiszczeniu się obowiązkom Prawa stęplowego na nich włożonym, powyżéy w § 4 w osnowie całéy umieszczonym, winni są Kontrollę Skarbową o każdym podobnym przypadku zawiadomić; co, gdy uzupełnią, od ostrości powyższego przepisu prawa zupełnie są wolni.

TYTUŁ II.

Sposób ustanowiania Massy spadku i zabezpieczenia przypadaiącéy od niego dla Skarbu opłaty.

§ 16.

Stósownie do przepisów Art. 7 lit. T. Prawa stęplowego, massa spadkowa, co do opłaty stępla kollateralnego, ustanawiać się będzie przez Trybunał, późniéy Sąd Ziemski w mieście stołeczném Woiewódzkiém będący, z tego wszystkiego, co iest w kraiu, po odtrąceniu długów rzeczywistych, żadnego mienia i funduszu zagranicznego

nie dołączaiąc, bez różnicy, czy osoba, po któréy iest spadek, mieszkała i umarła za granicą, oraz czy biorący spadek są kraiowi, lub zagraniczni.

§ 17.

Wszelki nieruchomy maiątek, oszacowany i do obrachunku massy spadku podany będzie w summie, za którą, ostatnią razą nabyty został; a gdzie niema kontraktu kupna i sprzedaży, ostatnia urzędowa taxa służyć będzie za normę; a gdyby i téy nie było, taryffa podatku gruntowego. Co do zabudowań mieyskich, ieśli cena z ostatniego kupna lub taxy nie wykazuie się, taxa ogniowa w mieysce summy szacunkowéy braną będzie.

§ 18.

Co do ruchomego maiątku, bierze się za zasadę spisany inwentarz, bądź urzędownie, bądź prywatnie, który, na żądanie z strony Skarbu wniesione, przysięgą zatwierdzany bydź winien. Że zaś naywiększą w ustanowieniu tém wysokości stępla kollateralnego stanowi trudność, obrachowanie należytości dla Skarbu, od aktywów w inwentarzu podanych; tedy w zdarzeniach takowych, zapobiegaiąc wszelkim nadużyciom, rachowane bydź winny do massy spadku, wszystkie aktywa, przez interessantów iako pewne w inwentarzu umieszczone z nominalnéy ich wartości; które zaś z aktywów przez interessantów, w inwentarzu iako niepewne podane, do massy wrachowane, lub *ante lineam* pozostawione bydź winny, oddaie się całkowicie decyzyi Sądu Ziemskiego, przy zachowaniu poniżéy wyrażonych formalności.

§ 19.

Również do massy spadku rachować się winny wszelkie dary, przez zmarłego uczynione, które podług przepisów Księgi III Tytułu I Działu VI Oddziału I Kodexu Cywilnego, do powrotu przy działach za kwalifikuiące się uznanemi są, oraz darowizny z aktów *mortis causa* wynikaiące; wyięte

atoli od wrachowania takowego do ogólnéy massy są te darowizny *inter vivos*, od których papier stęplowy szacunkowy opłaconym iuż został.

§ 20.

Ogół sukcessyi, po potrąceniu długów massę ciążących, niemniéy spadków, legatów od opłaty stępla wyłączonych, stanowić będzie massę spadku, od któréy stępel opłaconym bydź ma.

§ 21.

Ustanowienie massy spadku nie mniéy natury onegoż w względzie stępla kollateralnego, należeć będzie do Trybunałów, późniéy do Sądów Ziemskich, w miastach stołecznych Woiewódzkich będących. Ustanowienie to massy uzupełnioném bydź winno w następuiącym sposobie.

§ 22.

Skoro Interessanci spadków, lub też Kuratorowie Exekutorowie testamentu, inwentarz pozostałości ukończą, złożyć go winni

w iednym exemplarzu w kontrolli Skarbowéy; ta, podług zasad prawa o stęplu wydanego i podług przepisów Instrukcyi niniéyszéy, obrachuie należytość Stępla, i poda obrachunek takowy, z wnioskami swemi do Urzędu Prokuratorskiego. W wnioskach swych Kontrolla nadewszystko monitować winna umieszczenie aktywów pomiędzy niepewne, ieśli poprzednio przekona się, iż toż umieszczenie, wbrew istocie prawdy i ku uszkodzeniu dochodu Skarbowego nastąpiło. Inwentarz wraz z wnioskami Kontrolli i obrachunkiem iéy, Urzędowi Prokuratorskiemu przesłany, winien tenże dokładnie roztrząsnąć i zgłębić; poczém przedstawi go, na naybliższéy sessyi Trybunału, późniéy Sądu Ziemskiego, z opinią swoią. Sąd ten roztrząsnąwszy inwentarz maiątku, obrachunek Kontrolli, iéy wnioski i opinią Prokuratora, zważywszy prócz tego naturę spadku, wysokość Stępla kollateralnego, rezolucyą swą ekonomiczną ostatecznie postanowi. Rezolucyą takową, w formie zwyczaynéy wygotowaną, odda Urząd Prokuratorski

przy zwrocie inwentarza Kontrolli Skarbowéy, uwiadamiaiąc zarazem Interessantów spadku o wyszłém ustanowieniu stępla, i wzywaiąc ich, iżby się ciż w należytości Skarbowi przypadaiącéy, w ciągu naydaléy 4ch tygodni, w Kontrolli Skarbowéy, w papiérze stęplowym uiścili.

§ 23.

Ponieważ do ustanowienia massy spadku koniecznie inwentarz, bądź w formie urzędowéy, bądź też w formie specyfikacyi prywatnéy sporządzanym bydź musi; sporządzenie zaś onego, w miarę towarzyszących spadkowości okoliczności, mniéy lub więcéy czasu wymaga: sądy nawet, w moc przepisu prawa Księgi III Tytułu I Działu V Oddziału III Kodexu Cywilnego, czas prawem przepisany przedłużyć są mocne; zaczém w tych przypadkach, gdzie czas prawem przepisany do złożenia inwentarza przedłużonym zostanie, osnowa decyzyi takowych Kontrolli Skarbowéy z urzędu udzieloną bydź winna.

§ 24.

Skoro maiątek do spadku należący, w różnych Woiewództwach położonym iest, wówczas Kontrolla iednego Woiewództwa, Kontrollę drugiego o wypadku takowym zawiadomi, i też Kontrolle dopóty wspólnie nad całością dochodu skarbowego czuwać będą, dopóki Interessanci spadku iednéy z nich niezawiadomią, któremu z wymienionych Sądów ustanowienie natury całkowitego spadku i uregulowanie onegoż przez Sąd Appellacyyny właściwy, lub też przez Sąd Naywyższéy Instancyi poleconém zostało, a wówczas Kontrolla, tylko właściwa, dalsze działania uzupełniać będzie.

§ 25.

Ze zaś interessanci spadku, stósownie do przepisów Prawa o opłatach Stęplowych, powyżéy w § 3 w osnowie swéy wyrażonego, obowiązani są, przystępuiąc do obięcia spadku, w ciągu miesiąca iednego zgłosić się do Władzy Sądowéy, lub Skarbowéy; za-

czém gdy to nastąpi, taż władza odeszle ich do Kontrolli Skarbowéy Woiewódzkiéy, w któréy przepis § 22, przez złożenie Inwentarza uzupełniwszy, oczekiwać będą, w sposobie tamże przepisanym, ustanowienia wysokości stępla kollateralnego.

§ 26.

Jeśli zaś interessanci iedynie tylko dozwolenia sobie czasu prawem przepisanego, celem uiszczenia opłat Skarbowi przynależnych, domagaią się, i Inwentarza pozostałości nie składaią, wówczas obowiązani są na piśmie do Kontrolli Skarbowéy zgłosić się, i kaucyą ogólną za pewność w uiszczeniu się Skarbowi dołączyć. Takową kaucyą Kontrolla, po zniesieniu się z Urzędem Prokuratorskim roztrząsnąwszy, przedstawi ią z wnioskami swemi Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu; któren, skoro ią za dostateczną uzna, czas stosowny do uiszczenia się Skarbowi w opłacie stępla kollateralnego Interessantom udzieli.

§ 27.

Jeśli zaś Interessanci spadku, ani do władzy Skarbowéy, ani też Sądowéy, w czasie przepisanym nie zgłoszą się; wówczas Kontrolla Skarbowa, zasięgnąwszy wiadomości od władz mieyscowych o położeniu istotném spadkowości, oraz, czyli, i kiedy Sukcessorowie przystąpili do obięcia spadku, wygotuie listę wszystkich tych przypadków, gdzie Sukcessorowie spadku karze kontrawencyynéy podpadli, i przełoży tęż listę Urzędowi Prokuratorskiemu, któren przeyrzawszy i strutynowawszy takową, wezwie Plenipotenta Skarbu, lub gdzie go nie będzie, wyznaczonego obrońcę, aby Kontrawenientów zapozwał, do złożenia inwentarza zmusił, a po ustanowieniu wysokości massy do opłaty stępla kollateralnego, i prócz tego, podwóynéy onegoż ilości za karę, zniewolił, i Prokuratoryą Jeneralną o tém zawiadomił.

§ 28.

Opłata kary kontrawencyynéy w połowie tylko do Skarbu należąc, w drugiéy poło-

wie dzieloną będzie w tym sposobie, iż połowę z niéy Plenipotent Skarbu, ¼ część Kontroller Skarbowy, ¼ część Kancellarya Kommissarza Woiewódzkiego, a ¼ Kancellarya Prokuratorska pobierać będą; te zaś ostatnie dwie części, w rozdziale swym, do dyspozycyi wolnéy Kommissarza Woiewódzkiego i Prokuratora zostawiaią się.

T Y T U Ł III.

Sposób poboru opłaty Skarbowéy od spadku.

§ 29.

Skoro massa spadku, w sposobie §§ 21 i 22 lub 27 przepisanym postanowioną zostanie, i należność, Skarbowi przypadaiąca, wyrachowaną będzie, naówczas wezwany do opłaty takowy interessant, winien ią złożyć w papierze stęplowym, w Kontrolli Skarbowéy; ta, zapisawszy na tym papierze cel, do którego użytym został, wygotuie dla interessanta kwit z uiszczonéy Skarbowi opłaty, i ten numerem księgi swéy Kontrolli

opatrzywszy, poda go do podpisu Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu.

§ 30.

Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, utrzymywać będzie księgę kwitów przez siebie podpisanych, podług wzoru danego, i skoro kwit przełożony mu będzie, zaciągnie go do księgi rzeczonéy i opatrzy go numerem téyże księgi, podpisze go, i zwróci nazad Kontrolli, która go Interessantowi, opłatę uzupełniaiącemu odda, papiér zaś stęplowy, na którym również numer księgi ogólnéy kontrollowéy i numer księgi Kommissarza Woiewódzkiego zanotowanym koniecznie bydź winien, załączy do fascykułu skassowanego papiéru stęplowego.

§ 31.

Kwity z uiszczonéy opłaty stępla kollateralnego, w powyższéy tylko formie wydane, obowiązywać Skarb będą, i interessantów od wszelkich dalszych pertrakcyi uwalniaiąc, mocnemi ich c[illegible], ieśli za-

płata w zastępstwie innych współ interessantów uzupełnioną została, do poszukiwania zwrotu im należącego się od tychże współinteressantów.

§ 32.

Skoro zapłata stępla kollateralnego, w sposobie § 27 wzmiankowanym, poszukiwaną będzie, i skoro Interessanci wyrokowi nawet zapadłemu zadość nieczyniąc, do ściągnienia należytości Skarbowi przypadaiącéy drogą exekucyi zmuszeni zostaną, a tym sposobem opłata, nie w papiérze Stęplowym lecz w gotowiznie uiszczoną zostanie; wówczas Urząd Prokuratorski, pod którego dozorem exekucya pertraktowaną zostanie, uwiadomiwszy o ściągnionéy ilości pieniężnéy Kommissarza Skarbowego Woiewódzkiego, złożyć kwotę tę poleci, do Kontrolli Skarbowéy, która zakupiwszy papiér stęplowy, podług powyższych przepisów postąpi, i kwit na uiszczoną opłatę, wypisuiąc w nim, iż w traktacie exekucyi taż opłata w gotowiznie ściągnioną do kas-

y została, w powyżéy przepisanym sposobie interessantom spadku przeszłe.

§ 33.

We wszystkich przypadkach, gdzie sprzedaż publiczna części maiątku do spadku należącego, przez Urzędników Sądowych uzupełnioną zostanie, obowiązani są takowi z urzędu nad tém czuwać, iżby przedewszystkiém opłata stępla kollateralnego uzupełnioną została, i z maiątków swych odpowiedzialni za to staią się.

TYTUŁ IV.

O rewizyach, iako sposobach Kontrolli ogólnéy.

§ 34.

Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, wraz z pełniącym obowiązki Prokuratora, obowiązani są do rewizyi Kontrolli Skarbowéy, tak zwyczaynéy, iako i nadzwyczaynéy.

§ 35.

Rewizya zwyczayna uzupełnioną koniecznie bydź winna dwa razy w rok: raz, w dniach piérwszych miesiąca Stycznia, drugi raz w dniach piérwszych miesiąca Lipca.

§ 36.

Kontrolla Skarbowa, gotuiąc się do takowéy rewizyi, przygotuie wcześnie wszelkie ogółowe obrachunki, tak weszłych w półroczu upłynioném wpływów, iako też zalegaiących na kontrybuentach remanentów; oraz, ułoży tabellę wszelkich, dotąd, co do wysokości swéy, niewyiaśnionych mass i spadków, wyrażaiąc w adnotacyach powody dotychczasowych zwłok.

§ 37.

Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, uzupełniaiąc wraz z Urzędem Prokuratorskim rewizyą zwyczayną, przekona się naprzód, podług porządku tabell zwróconych mu, w skutku przepisu § 11, czyli wypad-

i śmierci dokładnie i w przepisanym porządku w księgę ogólną kontrollową zaciągione zostały.

§ 38.

Również, w stosunku do przepisu artykułu 30, porówna księgę swą wydanych kwitów z fascykułem skassowanego papiéru stęplowego; znalazłszy iakową niezgodność, ciąż dokładnie w akcie rewizyynym opisze; po uzupełnieniu tego, lub też gdy żadnych monitów do uczynienia nie będzie, weźmie do składu swego fascykuł skassowanego papiéru, dla postąpienia z nim podług danych mu do tego przepisów oddzielnych, a w akcie rewizyynym Kontrollę Skarbową z odebrania takowego pokwituie, załączaiąc do kwitu tego specyfikacyą numerów księgi kontrollowéy, fascykułem skassowanego papiéru obiętych, i wysokość skassowanego stępla; kopia legalna takowego aktu rewizyynego, kwit dla Kontrolli w sobie obeymuiącego, podpisem zgodności przez rewiduiących opatrzona, dla téyże Kontrolli zostawioną bydź winna.

§ 39.

Po uzupełnieniu przepisów powyższy przystąpią rewiduiący Kommissarze do r trząśnienia powodów, dla których remar ta podane, ściągnionemi niezostały; o rozważą, z iakich powodów ustanowie mass spadkowych, lub opóźnienia w po niu inwentarzy wydarzyły się; zgoła zw żą dokładnie wszelkie stosunki prac Ko trolli Skarbowéy, czyli obowiązkom swy ściśle zadosyć uczyniła, i czyli taż Kontro celowi ustanowienia iéy, w całém swe znaczeniu odpowiedziała; ieśli zaś dostr gą, iż przeszkody, których Kontrolla w p parciu dobra Skarbu doznała, takiemi s iż te ona usunąć nie iest i nie była mocn zniesą się wspólnie, Kommissarz Woiewód ki z Urzędem Prokuratorskim, nad sposob mi skutecznego temu zaradzenia.

§ 40.

Po uzupełnionéy zwyczaynéy rewizy złożą rewiduiący rapport wspólny, które

w iednym exemplarzu Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w drugim zaś, Kommissyi Rządowy Przychodów i Skarbu przesłanym być winien.

§ 41.

Oprócz rewizyi zwyczaynych, mocni są, tak Kommissarz Woiewódzki, iako też Urząd Prokuratorski, gdy tego potrzebę uznaią, rewizye nadzwyczayne uzupełniać, które poiedyńczo nawet przedsiębrać mogą. Rewizye takowe nadzwyczayne, do których Kontrolla Skarbowa żadnych przygotowań czynić nie może, służą szczególnie, albo dla przekonania się o poiedyńczych i szczegółowych wypadkach, albo też iedynie dla przekonania się o ciągłym porządku służby; w każdém atoli zdarzeniu, rewiduiący, rapport o rezultatach rewizyi swéy Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, złożyć iest obowiązanym.

TYTUŁ V.

Przepisy przemiiające.

§ 42.

Ustanowiwszy w powyższym sposobie Kontrollę dochodów Skarbowych z opłat stępla kollateralnego na przszłość, obowięzuie się ninieyszém Kommissarz Skarbowy Woiewódzki i Urząd Prokuratorski, do przedsięwzięcia zaradczych środków, iżby wszelkie z tego rodzaiu dla Skarbu przypadaiące należytości, za przeszłość odkrytemi i ściągnionemi zostały.

§ 43.

W tym celu zniesą się rzeczeni Urzędnicy, i w akcie wspólnie spisanym, zaprowadziwszy Kontrollę Skarbową, od dnia ogłoszenia téy instrukcyi, co do przyszłości, wskażą iéy zarazem przepisy, podług których zaległości tego rodzaiu, tak za Rządów zeszłych, iako też od roku 1807 rachuiąc, dla Skarbu przypadaiące, dochodzonemi bydź winny.

§ 44.

Polecą w tymże akcie Kontrolli Skarbowéy założenie oddzielnéy Kontrollowéy książki, co do wydarzonych przypadków sukcessyynych po dzień ogłoszenia téy Instrukcyi, i do księgi téy podać z archiwów swych nakażą wszelkie wiadomości, iakie tylko o exystuiących, a dotąd niepłaconych należnościach stępla kollateralnego, powziętemi bydź w nich mogą.

§ 45.

Również przedsięwezmą skuteczne środki, iżby o wszelkich przypadkach śmierci, które się po dzień ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi wydarzyły, bądź z ksiąg Urzędników Stanu Cywilnego, bądź téż z ksiąg śmierci w różnych wyznaniach Religiynych utrzymywanych, wiadomości dokładne powziętemi, Kontrolli Skarbowéy do zaciągnienia w księgę iéy kontrollową dostawionemi bydź mogły.

§ 46.

Urząd Prokuratorski poleci prócz tego Notaryuszom i Podsędkom, ażeby ciż, specyfikacye § 12 wzmiankowane, co do wszelkich wypadków po dzień ogłoszenia niniey-széy Instrukcyi, poczynaiąc od dnia rozpoczęcia urzędowania Notaryuszów i Sądów Pokoiu, przesłanemi Kontrolli Skarbowéy w ciągu miesiąca iednego zostały.

§ 47.

Również Kontrolla Skarbowa, prawa służącego iéy z przepisu § 15 i co do przeszłych wypadków użyie, i wyciągi dokładne ku użytkowi swemu porobi; z opóźniaiącemi się zaś Urzędnikami w nadesłaniu iéy wiadomości powyżéy przepisanych, podług osnowy § 14 postąpi.

§ 48.

Urządziwszy w tym sposobie Kommissarz Woiewódzki wraz z Urzędem Prokuratorskim Kontrollę dostateczną, co do przeszłych nawet przypadków, ułożą się wspólnie względem sposobów, iak nayprędszego ściągnienia należących dla Skarbu opłat, i akt wspólnie spisany, oraz wspólny rapport, wnioski ich dalsze w tym względzie obeymuiący, w miesiącu Styczniu Roku 1817 niezawodnie złożyć Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, obowiązani są.

§ 49.

Od wszelkich wpływów, które z opłat po dzień 1 Stycznia 1817 roku zaległych, za należność stępla kollateralnego do Skarbu istotnie wpłyną, pobiérać Kontrolla będzie dwa od sta.

w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816.

W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Minister Stanu
(podpisano) *Węgleński.*

Zastępca Sekretarza Jeneralnego
(podpisano) *Hankiewicz.*

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Matuszewic.*

Sekretarz Jeneralny
(podpisano) *Kruszyński.*

Ł*

*Zważaiąc, iż dochody Skarb interes-
suiące, tak co do ogólnych wpły-
wów stęplowych, iako też co do
wszelkich innych rodzaiów z sto-
sunków z Sądownictwem kraiowém
wynikaiących, iakoto: z kar, z o
szczędzeń i z innych źródeł, po
ciągłą Kontrollą zostawać winny
tedy następuiące przepisy, ku sc
słemu onychże, tak z strony wład
Sądowych, iako i Administracyj
nych, zachowaniu, ninieyszą In
strukcyą wskazuią się.*

T Y T U Ł I.

Przepisy Ogólne.

§ 1.

Kontroller Skarbowy przy Trybunale, p
źniéy Sądzie Ziemskim, w mieście każdé

stołeczném woiewódzkiém, posiedzenie swe
maiącym, celem kontrolli stępla kollateral-
nego ustanowiony, mieć zarazem będzie
kontrollę następuiących wpływów, Skarb
interessuiących:

a) Wszelkich dochodów stęplowych.

b) Dochodów z poboru dawnych kosztów
Sądowych, tak z czasu zeszłych Rzą-
dów, iako też z dotychczasowych wyni-
kaiących, łącząc w to wszelkie fundu-
sze kass salaryynych, tak hypoteką za-
bezpieczone, iako też te, które dotąd
pewności téy niemaią.

c) Dochodów z poboru kar wynikaiących,
tak w Sądach Cywilnych piérwszéy,
drugiéy i ostateczney Instancyi, pod
iakimkolwiek bądź tytułem stanowio-
nych, iako też w sądach Policyi pro-
stéy, w wydziałach Policyi poprawczéy, w Sądach Kryminalnych, pó-
źniéy zaś w Sądach Policyynych, Grodz-
kich, Appellacyynych, i Naywyższych,
łącząc w to zarazem dochodzenie zale-
głości dawnych i teraźnieyszych.

d) Dochodów pochodzących z oszczędzeń, tak za przeszłość, iako też i na przyszłość.

e) Wszelkich dochodów z manipulacyi depozytowéy wynikaiących, tak z dawniéyszych, iako i teraźniéyszych czasów, a w szczególności massy funduszu Praemiów dotyczącéy się, tak co do części na hypotekach zabezpieczonéy, iako też co do części, z biegnących prowizyy wynikaiącéy.

f) Dochodzenie sukcessyy bezdziedzicznych na Skarb, w stosunku do artykułu 768 Prawa Cywilnego spadaiących.

§ 2.

Że zaś przez obięcie kontrolli téy, pod ogółowe Skarbu zawiadowanie i pod zarządzenie Kontrollera Skarbowego, czynność dotychczasowych Urzędników Kassowych Trybunału, to iest: Kassyera i Kontrollera, więcéy iak o połowę zmnieyszy się: zaczém piérwszego z tych Urzędników, to iest: Kassyera, zostawuiąc iako Rendanta Kassy, przy utrzymywaniu wszelkich xiąg i rachunków depozytów dotyczących się, drugi z tychże Urzędników, to iest: Kontroller depozytu, do Kontrolli ogółowéy Skarbowéy wciela się, w tym iednakże sposobie, iż on na dotychczasowym etacie sądowym aż do dalszych urządzeń pozostaiąc, wspólnie z Kontrollerem Skarbowym, co do powyższych w poprzednim § wymienionych przedmiotów, działać, i przepisy Instrukcyi ninieyszéy ściśle wykonywać winien.

§ 3.

Również władze Sądowe i Administracyyne, oraz szczegółowi onychże Urzędnicy, obowiązani są przepisy ninieyszéy Instrukcyi, o ile ich dotyczéć się będą, ściśle wykonywać.

T Y T U Ł II.

O Kontrolli dochodów, pochodzących z debitu stępla wszelkiego rodzaiu.

§ 4.

W skutku przepisu Prawa stęplowego, w dniu 24 marca 1809 wydanego, wszelka opła-

ta Szportlów, dawniéy exystuiąca," skassowaną została, i w mieysce iéy, opłata w papierze stęplowym zaprowadzoną iest. Sposób i wysokość opłat tych, późnieyszém Prawem d. d. 23 Grudnia 1811 zmienione wprawdzie od dnia 1 Czerwca 1812 zostały; Zasada atoli wyż wymieniona, iż w mieyscu dawnieyszych Szportli opłata Stępla wprowadzoną iest, pozostała. W stosunku do przepisów tych założy Kontrolla Skarbowa dla każdego Sądu, w obrębie iéy będącego, łącząc w to nawet wydziały Policyi prostéy, oddzielną xięgę kontrollową, obeymuiącą następuiące w sobie rubryki:

1. Numer bieżący xięgi wpisowéy.
2. Obiekt sprawy.
3. Wysokość Stępla od wpisu.
4. Zmoderowanie lub zatwierdzenie wyrokiem téy wysokości.
5. Jaka kwota w papierze stęplowym złożoną została.
6. Czyli, i iaka kwota w zaległości pozostała.

7. Imię, nazwisko i zamieszkanie debenta, oraz powody, dla których w zaległości pozostał, z wymienieniem daty zaświadczeń ubóstwa, i nazwiska Magistratury toż wydaiącéy, ieśli w moc takowego, opłata w zawieszeniu pozostała.
8. Uwagi.

§ 5.

Każda Magistratura Sądowa, od dnia ogłoszenia téy Instrukcyi rachuiąc, iednę tylko główną xięgę wpisową mieć winna, w któréy z początkiem każdego roku etatowego, od numeru piérwszego zaczynaiąc, kontynuować ią będzie, ciągiem numerów bieżących, aż do końca każdego roku etatowego, w xięgę tę wpisze, w dniu ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi, wszelkie Sprawy, iakie tylko do odsądzenia z roku bieżącego 1816 pozostaną; xięga ta główna wpisowa, nie tylko paginowaną, lecz nadto przez Prezesa parafowaną bydź ma, i w niéy, oprócz należących do niéy z iéy przeznaczenia ru-

bryk, między któremi również wymienienie przedmiotu sprawy znayduie się, następuiące ieszcze rubryki dodanemi bydź winny:

1. Wysokość należącego się stępla, stosownie do przedmiotu sprawy rachuiąc.
2. Wysokość złożonego istotnie stępla.
3. Powody, dla których pozostała się część lub całość nieopłaconego stępla od wpisu.
4. Wysokość stępla, iaka wyrokiem ustanowioną została.

§ 6.

Skoro sprawa w xięgę główną wpisową zapisaną i numer xięgi téy, na pozwie, przez pisarza Sądu zanotowanym zostanie, wówczas dopiero do regestru iéy właściwego, przyiętą bydź może; każdy zaś regestr takowy, i wszelkie wokandy, oprócz numeru bieżącego, im właściwego, numer xięgi głównéy wpisowéy obéymować winny.

§ 7.

Pisarz Sądowy, lub mieysce iego zastępuiący, któren by sprawę do regestru iéy właściwego lub na wokandę wpisał, nie wyraziwszy numeru xięgi głównéy wpisowéy, iako Kontrawenient uważanym, i do opłaty podwóynéy ilości Stępla z własnych iego funduszów zniewolonym będzie, skoro się okaże, iż istotnie stępel wpisowy opłaconym nie został; wprzeciwnym zaś razie, do zapłacenia kary porządkowéy w kwocie złotych dziewięciu, za każde podobne uchybienie pociągnionym zostanie.

§ 8.

Pisarz Sądowy obowiązanym iest, co kwartał, naydaléy zaś w dniach 15 Kwietnia, 15 Lipca, 15 Października i 15 Stycznia, wyciąg z xięgi wpisowéy Kontrolli Skarbowéy Woiewództwa swego, podług danego schemmatu nadesłać: celem zaś zmnieyszenia ile bydź może zatrudnień z tego względu dla pisarzy wynikaiących, od-

biorą ciż schemmata drukowane, które wypełniwszy, tylko wprost do Kontrolli Skarbowéy przesyłać będą.

§ 9.

Pisarz Sądu Appellacyynego, dotąd w Warszawie tylko będącego, przesyłać będzie podobneż wyciągi do Kontrolli Woiewodztwa Mazowieckiego; po rozdziele atoli tegoż Sądu, każden do Kontrolli, w mieście stolecznem posiedzenia iego będącéy, wyciągi te przesyłać winien.

§ 10.

Co do Sądu Naywyższéy Instancyi, Regent tegoż Sądu, wyciągi Xięgi Głównéy wpisowéy Kontrolli Woiewództwa Mazowieckiego, w terminach wyż oznaczonych nadsyłać iest winien, które przez Pisarzy tegoż Sądu zawidymowane bydź winny; za regularność zaś w przesyłaniu onych, tak Pisarze tegoż Sądu, iako i Regent, odpowiedzialnymi staią się.

§ 11.

Gdyby w którymkolwiek z terminów oznaczonych, wyciągi Xięgi Głównéy wpisowéy nadesłanemi nie zostały, Kontrolla Skarbowa wygotuie, na papiérze stęplowym, ceny złotego iednego, Excitatorium, i toż przez obydwoch Kontrollerów kontrassygnowane, Prokurator lub mieysce iego zastępuiący, lub też Kommissarz Woiewódzki Skarbowy podpisze; takowe Excitatoria, co dni 10, na zdublowanéy coraz cenie papieru stęplowego, dopóty ponawiane bydź winny, dopóki Pisarz Sądowy obowiązkowi swemu zadosyć nie uczyni.

§ 12.

Wartość Stępli na Excytatoria użytych, z pensyi Pisarzy opóźniaiących się wprost potrąconą zostanie.

§ 13.

Odebrawszy Kontrolla wyciągi Xiąg wpisowych, w powyżéy opisanym sposobie,

zaciągnie też wyciągi do swéy xięgi ogólnéy kontrollowéy, właściwego Sądu dotyczącéy się, i obowiązkiem iéy będzie dokładnie śledzić i przekonywać się: czyli zaświadczenia ubóstwa, w moc których Stępel rezerwowanym został, istotnie takim wydane zostały osobom, które do dobrodzieystwa tego przypuszczone bydź winny, w ścisłém zastosowaniu się do prawa.

§ 14.

Dostrzegłszy Kontrolla nadużycia Władzy, attest ubóstwa wydaiącéy, sporządzi Dezygnacyą wszelkich podobnych wydarzeń, i przełoży ią Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, któren, przekonawszy się o istocie rzeczy i uczyniwszy wniesienie w Kommissyi Woiewódzkiéy, wezwie Urzędnika, attest podobny ubóstwa wydaiącego, do tłómaczenia się; poczém, gdy o winie iego przekona się, karę pieniężną, Prawem Seymowém ustanowioną, wskaże, za nastąpioną poprzednią decyzyą Kommissyi Woiewódzkiéy, i z pensyi onegoż niezwłocznie ściągnie.

§ 15.

Również sporządzać będzie Kontrolla półroczne Dezygnacye, w tych wypadkach, gdzie opłata Stępla w całości lub w połowie rezerwowaną zostawszy, po skończeniu sprawy opłaconą do Skarbu bydź winna; i zasiągnąwszy dokładnéy wiadomości: kto po skończeniu sprawy do opłaty stępla wskazanym został, podawać będzie Dezygnacyą zaległości takowych Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, któren należność od debenta ściągnąć poleci, i o nastąpioném istotném ściągnieniu Kontrollę zawiadomi, celem zapisania tego w xięgach iéy kontrollowych.

§ 16.

W żadnym przypadku Kontrolla, śledztwa swego, co do opłaty stępla wpisowego dopóty zaniechać niepowinna, i nie może, dopóki, albo dowodu do akt swych

nie uzyska, iż istotnie stępel rezerwowany od wpisu, lub w połowie tylko opłacony, całkowicie zaspokoionym został, lub też: iż stępel podobny, dla istotnego i dostatecznie udowodnionego ubóstwa stron, ściągnionym bydź nie może, i do umorzenia kwalifikuie się; lub też, iż tenże stępel wyrokiem Sądu umorzonym został; co nastąpić może w tym tylko przypadku, gdy w sprawach z powództwa Fisci, lub tych Instytutów, które równych z niém praw używaią, stępel przy wpisie rezerwowanym zostaie, w czasie zaś przegranéy, umorzonym bydź musi.

§ 17.

Tam gdzie ubóstwo stron, po ukończonéy sprawie dostatecznie udowodnioném zostało i Kontrolla żadnych śladow nadużycia dostrzedz nie była w stanie, podać będzie winna Dezygnacyą stosowną, po ukończeniu każdego roku etatowego, do umorzenia kwalifikuiących się należytości Stępli, a wówczas Kommissarz Woiewódzki

Skarbowy, skoro nic z swéy strony do nadmienienia mieć nie będzie, Stęple rzeczone, wyiednawszy Decyzyą Kommissyi Woiewódzkiéy, umorzy i Kontrolli do zapisania w xięgi iéy odeszle.

§ 18.

Po skończeniu każdego roku etatowego, obowiązaną iest Kontrolla, Tabellę generalną, stan wszelkich wpływów z tego źrzódła wynikaiących, obeymuiącą, w cztérech exemplarzach sporządzić, z których dwa Prokuratorowi lub zastępuiącemu mieysce iego, dwa zaś exemplarze, Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, z dokładnym, każden szczegół wyiaśniaiącym rapportem, przesłać iest winna; każden zaś z tych Urzędników, ieden exemplarz Tabelli rzeczonéy w aktach swych zachowawszy, drugi, wraz z kopią rapportu i uwagami, iakie sam do uczynienia miéc będzie, Kommissyi Rządowéy, sobie przełożonéy, odeszle.

§ 19.

Każda Władza Sądowa, przy zatwierdzeniu wyrokiem opłat stęplowych, wymienić wyraźnie w sentencyi swéy wysokość obiektu sprawy powinna; ogólne zaś wyrazy przy zatwierdzeniu opłat takowych, dotąd używane, *iż Sąd, opłacony stępel w kwocie zł. N. N. za dostateczny uznaie*, mieysca na przysłość znaydować nie ma. Prezesi Sądów obowiązani są iak nayściśléy dostrzegać, iżby przepis powyższy zachowanym został.

§ 20.

Kontrolla obowiązaną iest, oprócz tego, przez naoczne przeyrzenie Xiąg wpisowych, przy każdym Sądzie będących, nie tylko o istocie podawanych iéy wyciągów przekonywać się, ale nadto, we wszelkich przypadkach, gdzieby tylko dostrzegła, iż obiekt sprawy przez Pisarza sądowego mylnie zapisanym został, zażądać akt i wyiaśnień do tego potrzebnych; przekonawszy się zaś

o istotném uchybieniu z strony Pisarza, iż obiekt wyższy, ku szkodzie Skarbu niżéy, w brew exystuiącym przepisom, taxował, ostrzeże o tém Prezesa Sądu, aby ten, rzeczone uchybienia sprostować; uchybiaiącego do odpowiedzialności pociągnąć polecił; o wszelkich takowych wypadkach, Kontrolla w rapportach swych, Kommissarza Skarbowego Woiewódzkiego zawiadomić winna.

§ 21.

Po ukończeniu każdego roku etatowego, Kommissarz Skarbowy Woiewódzki poleci, podług osnowy xiąg Kontrolli Skarbowéy fascykuły skassowanego papiéru stęplowego, od Pisarzy sądowych odebrać, i wydać im pokwitowanie, obeymuiące każdy numer xięgi wpisowéy i wysokość istotnie skassowanego stępla; odebrany w tym sposobie od Pisarzy sądowych skassowany stępel, złożyć poleci Kommissarz Woiewódzki Kontrolli Skarbowéy, która porównawszy go z xięgami swemi, monita, ieśli mieć iakie będzie, wymieni, celem sprostowania uchy-

bień, lub gdy żadnych mieć nie będzie, zwróci skassowane fascykuły papiéru stęplowego Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu, celem postąpienia z niemi podług danych mu od Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu w téy mierze oddzielnych przepisów.

§ 22.

Gdyby przy odbieraniu fascykułów skassowanego papiéru stęplowego, okazało się, iż Pisarz sądowy, w mieysce prawem przepisanego stępla, gotową opłatę od strony pobrał; wówczas Pisarz takowy, za kontrawenienta uważanym, i nietylko do złożenia niezwłocznego papiéru stęplowego, celem skassowania połowy arkusza takowego, do fascykułu papieru, drugiéj zaś przesłania stronie w mieysce kwitu, a to kosztem iego, ale nadto do zapłacenia podwóynéy ilości tegoż stępla, iako kary Prawem Seymowém na kontrawenientów ustanowionéy, zniewolonym bydź winien.

§ 23.

W tym sposobie Kontrolla stępla, w mieysce kosztów sądowych Prawem postanowionego, od dnia ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi zaprowadziwszy, obowiązuie się ninieyszym Kontrolla, iżby co do przeszłości, również wszelkich usiłowań dołożyła, aby zaległości, iakie od debentów do ściągnienia pozostaią, wykryła, i w xięgę swą kontrollową dokładnie zapisała, od którychto zaległości, o ile te istotnie ściągnionemi będą, procent, iaki iéy z sprzedaży papiéru stęplowego dozwolonym iest, téyże Kontrolli zapewnia się.

§ 24.

Celem dopięcia wymienionego przepisu, przedsięweźmie Kontrolla w moc upoważnienia, Instrukcyą ninieyszą onéy danego, rewizye wszelkich xiąg wpisowych, od dnia zaprowadzenia Magistratur Konstytucyynych byłego Xięstwa Warszawskiego, zaczynaiąc, aż do ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi, i wrachowawszy te koszta, któ-

re przed zaprowadzeniem Prawa Stęplowego urosły, do rachunków swych, poniżéy w tytule III do utrzymywania iéy poleconych, kontrollować ściśle będzie, po uzyskaniu dawnych xiąg wpisowych i fascykułów skassowanego papiéru: czyli od czasu zaprowadzonego Prawa Seymowego o opłatach stęplowych, przepisy tegoż Prawa ściśle zachowanemi zostały; a maiąc na uwadze przepis § 22 Instrukcyi ninieyszéy, tam, gdzie uchybienia i uszkodzenie Skarbu dostrzeże, monita swoie porobi, defekta, ieśli się iakie okażą, w rachunkowym sposobie ustanowi, i takowe przez Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, celem dalszéy pertraktacyi i ściągnienia zaległości i defektu przedstawi.

§ 25.

Kontrolla Skarbowa obowiązaną iest prócz tego, dostrzegać w ogóle w całym obrębie Woiewództwa swego kontrawencyy stęplowych, i przez znoszenie się z Prokuratorami, lub mieysce ich zastępuiącymi, mocną iest taż Kontrolla dochodzić: czyli w Aktach Notaryatu, Konserwatorów, Urzędników Stanu Cywilnego, nadewszystko zaś w Aktach obrońców stron, bądź Patronów, Adwokatów i Mecenasów, kontrawencye stęplowe nie zachodzą; dostrzeżone zaś, sposobem, Prawem Stęplowém przepisanym, karane bydź winny.

§ 26.

Że zaś Urzędnik każdy, tak cywilny, iako i administracyyny, kontrawencyy stęplowych przestrzegać iest winien; zaczém skoro dopiéro przez śledztwo Kontrolli odkrytém i wyiaśnioném będzie, iż Urzędnik takowy, w aktach swych exystuiącéy rzeczywiście kontrawencyi nie doniósł i nie ukazał, nietylko do zapłacenia niezwłocznego z własnych funduszów, tak wysokości stępla, iako i kar kontrawenieencyynych, ale nadto, w miarę dostrzeżonéy winy, do ukarania oddzielnego, w stosunku do przepisów prawa, pociągnionym zostanie.

§ 27.

Wszelkie kary bez różnicy, które w moc dozoru i śledztwa z obowiązków Kontrolli wynikaiącego, na winnych wskazanemi będą, należąc w połowie tylko do Skarbu, w drugiéy połowie między Członków téyże Kontrolli podzielonemi będą; iednakże tam, gdzie Kontrolla w moc tylko doniesienia przez obce osoby iéy uczynionego, kontrawencyi stępla doszła, połowę wymienionéy kary donosicielowi wypłacać, czynność zaś swą, z obowiązku wykonywać winna.

T Y T U Ł III.

O Kontrolli dochodów z poboru dawnych kosztów i tax Sądowych, tak z czasów zeszłych Rządów, iako też z dotychczasowych, wynikaiących, łącząc w to wszelkie fundusze Kass Salaryynych, tak Hipoteką zabezpieczone, iako też te, które dotąd pewności téy nie maią.

§ 28.

Kontroller Depozytowy, teraz do Kontrolli Skarbowéy wcielony, złoży nayprzód

oddzielny szczegółowy rapport, na ręce Prokuratora i Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego: iak daleko w Kassowym względzie przepisy Dekretu Królewskiego z dnia 25 Kwietnia 1811, w Dzienniku Praw Nro 31 umieszczonego, uzupełnionemi zostały, i umieści w nim wszystkie wogół fundusze Kassy opłat Sądowych dotąd exystuiące, bądź Hipoteką zabezpieczone, bądź też takowe, które bezpieczeństwa rzeczonego niemaią. Rapport ten, Prokurator, właściwéy Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, Kommissarz zaś Woiewódzki Skarbowy, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, niezwłocznie odeszlą.

§ 29.

Co do obrachunku dawnych tax Sądowych, w bywszym Rządzie Austryackim używanych, obrachunek wszelkich zaległości co do Powiatów Stanisławowskiego i Siennickiego, w Kontrolli Woiewództwa Podlaskiego uskutecznionym bydź winien, które, ieśli iakowych wyiaśnień potrzebować

będzie w tym względzie, takowych od Kontrolli Woiewództwa Lubelskiego, zasiągnąć iest winna. Ułożywszy zaś Kontrolla Woiewództwa Podlaskiego ogólną listę debentów tego rodzaiu, w Woiewództwie iéy będących, oddzieli z niéy zamieszkałych w wymienionych dwóch powiatach, i prześle ią Kontrolli Woiewództwa Mazowieckiego, celem ściągnienia przypadaiących od debentów należytości, podług niżéy umieszczonych przepisów.

§ 30.

Również Kontrolla Woiewództw: Kaliskiego i Mazowieckiego, gdy uzyska, przez pośrednictwo Kommissyi likwidacyynéy, potrzebne wyciągi z xiąg Kassowych Departamentów: Poznańskiego i Bydgoskiego, co do Powiatów Pyzdrskiego i Powiatów Kuiawskich, ułoży każda z nich Specyfikacye wszelkich zaległości, z powiatów tych do Skarbu przypadaiących.

§ 31.

Co do innych części kraiu, Kontrolla każdego w szczególności Woiewództwa, obeymie nayprzód pod dozór swóy wszelkie xięgi i obrachunki z czasów Rządu Pruskiego i Austryackiego pochodzące, i tam, gdzie przepisy Dekretu Królewskiego wyż z daty wymienionego, przez Trybunały dotąd uzupełniane nie zostały, zatrudni się Kontrolla ułożeniem tabelli wszelkich z Rządów zeszłych: Pruskiego i Austryackiego, pozostałych należytości.

§ 32.

Ukończywszy takową Tabellę, poda ią w iednym exemplarzu Prokuratorowi, lub mieysce iego zastępuiącemu; w drugim zaś, Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu. Prokurator, przełoży ią Trybunałowi Woiewódzkiemu, celem roztrząśnienia: czyli taż Tabella, podług przepisu Dekretu Królewskiego, wyż z daty wymienionego, ułożoną została; poczém Trybunał, Tabellę takową zatwierdziwszy, wezwać poleci każde-

go w szczególności debitora, iżby kwotę na niego wypadaiącą, zabezpieczył, lub o termina zapłaty ułożył się; po tych zaś upłynionych, skoro nie uiści się, procent od kwoty winnéy opłacał.

§ 33.

Prokurator lub mieysce iego zastępuiący, nietylko czynnie do spiesznego załatwienia przepisów poprzedzaiącego § przyłoży się; ale nadto o każdym szczególe, Kommissarza Skarbowego Woiewódzkiego zawiadomić winien; wezwania zaś do debentów przez Kontrollę Skarbową przygotować każe; która skoro zawiadomioną zostanie, iż Trybunał, Tabellę przez nię ułożoną zatwierdził, ułoży podług niéy *Conto* zaległych opłat Sądowych, i podług tegoż, pod ciągłym dozorem Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego, ściągnieniem tychże należytości zaymie się; tam zaś, gdzie debent, albo wcale wyśledzonym nie zostanie, albo też w istotnéy niemożności uzupełnienia opłaty bydź się pokaże, dezygnacyą kosztów takowych

do umorzenia Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu przedstawi.

§ 34.

Ze zaś opłaty takowe, z ksiąg i akt każdéy w szczególności, wówczas exystuiącéy Magistratury, układane bydź winny; tedy samo przez się rozumie się, iż Tabella, co do każdéy z rzeczonych Magistratur, oddzielnie ułożoną i w powyżéy przepisanym sposobie roztrząsaną bydź winna.

§ 35.

Również zaymie się Kontrolla obrachowaniem wszelkich należytości, które od daty zmiany Rządów wymienionych, aż do dnia zaprowadzenia opłat w papierze stęplowym, w skutku Uchwały Seymowéy d. d. 24 Marca 1809 roku, w Magistraturach kraiowych urosły; i tabellę należytości tych w powyżéy przepisanym sposobie ułożywszy, postąpi z nią tak, iak w trzech poprzednich §§ przepisano.

§ 36.

Kommissarz Skarbowy, odebrawszy tak rapportem w § 28 wzmiankowanym doniesienie: iakie istotnie fundusze kass salaryynych, czyli opłat sądowych, exystuią, iakoteż, przekonawszy się z tabell, poprzednie mi §§ wzmiankowanych, ile z źrzódeł tych do Skarbu wpłynąć może, zastosuie się ściśle do rezultatów ztąd wynikaiących, i w zdać się winnym rapporcie, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, cały stan rzeczy dokładnie wyiaśni.

§ 37.

Skoro zaś Kommissarz Woiewódzki Skarbowy przekona się o rezultatach obrachunków wyż wymienionych, poleci Kontrolli Skarbowéy, założyć *Conto* ogólne należytości podobnych, i dołoży usiłowań, aby wpływy do Skarbu z tego źrzódła, stale i dostatecznie zabezpieczonemi zostały; Kontrolla zaś obowiązaną będzie, rok - rocznie, aż do ostatecznego uiszczenia się z strony

debentów, rapporta dokładne składać: ile z źrzódła tego do Skarbu wpłynęło, ile, dla niemożności ściągnienia, umorzoném zostało, a ile do ściągnienia pozostaie.

§ 38.

Procenta, iakie Dekretem Królewskim d. d. 19 Czerwca 1812 od istotnie ściągnionych lub zabezpieczonych należytości podobnych zastrzeżonemi zostały, pozostaią się dla członków Kontrolli Skarbowéy, w tych tylko przypadkach, gdzie taż całkowity obrachunek uzupełni; tam zaś, gdzie iuż obrachunki ułożonemi, i tylko ściągnienie kwot niemi obiętych uzupełnione bydź ma, należność procentów powyższych dla tych indiwiduów zastrzega się, które wymienione obrachunki iuż ułożyły.

TYTUŁ IV.

O dochodach z kar wynikaiących, tak w Sądach Cywilnych pierwszéy, drugiéy i ostatecznéy Instancyi, pod iakimkolwiek tytułem stanowionych, iako też w Sądach Policyi

Prostéy, w Wydziałach Policyi Poprawczéy, w Sądach Kryminalnych, późniéy zaś Grodzkich, Appelacyynych i Naywyższych, łącząc w to zarazem dochodzenie zaległości dawnych i teraźnieyszych.

§ 39.

Dochody tytułem tym obięte, należą z przeznaczenia swego, albo do dochodów bezpośrednich Skarbu, albolitéż przeznaczone są na wsparcie Instytutów dobroczynnych, iakoto: Szpitalów i tym podobnych. Tak w pierwszym, iako i w drugim względzie, zostawać winny pod ścisłą Kontrollą Rządową, iużto dla zapobieżenia nadużyciom, i dla przekonania się, czyli istotnie przeznaczenia swego doszły; iuż dla potrzebnéy nieodzownie wiadomości dla Rządu: ile Skarb, a ile Instytuta, do poborów takowych upoważnione, z źrzódła tego dochodów miéć mogą. Z tego względu, Kontrolla Skarbowa, dokładne obrachunki tego rodzaiu dochodów utrzymywać iest winna, podług następuiącego przepisu.

Skarbowy, skoro nic z swéy strony do nadmienienia mieć nie będzie, Stęple rzeczone, wyiednawszy Decyzyą Kommissyi Woiewódzkiéy, umorzy i Kontrolli do zapisania w xięgi iéy odeszle.

§ 18.

Po skończeniu każdego roku etatowego, obowiązaną iest Kontrolla, Tabellę generalną, stan wszelkich wpływów z tego źrzódła wynikaiących, obeymuiącą, w cztérech exemplarzach sporządzić, z których dwa Prokuratorowi lub zastępuiącemu mieysce iego, dwa zaś exemplarze, Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, z dokładnym, każden szczegół wyiaśniaiącym rapportem, przesłać iest winna; każden zaś z tych Urzędników, ieden exemplarz Tabelli rzeczonéy w aktach swych zachowawszy, drugi, wraz z kopią rapportu i uwagami, iakie sam do uczynienia miéć będzie, Kommissyi Rządowéy, sobie przełożonéy, odeszle.

§ 19.

Każda Władza Sądowa, przy zatwierdzeniu wyrokiem opłat stęplowych, wymienić wyraźnie w sentencyi swéy wysokość obiektu sprawy powinna; ogólne zaś wyrazy przy zatwierdzeniu opłat takowych, dotąd używane, *iż Sąd, opłacony stępel w kwocie zł. N. N. za dostateczny uznaie*, mieysca na przysłość znaydować nie ma. Prezesi Sądów obowiązani są iak nayściśléy dostrzegać, iżby przepis powyższy zachowanym został.

§ 20.

Kontrolla obowiązaną iest, oprócz tego, przez naoczne przeyrzenie Xiąg wpisowych, przy każdym Sądzie będących, nie tylko o istocie podawanych iéy wyciągów przekonywać się, ale nadto, we wszelkich przypadkach, gdzieby tylko dostrzegła, iż obiekt sprawy przez Pisarza sądowego mylnie zapisanym został, zażądać akt i wyiaśnień do tego potrzebnych; przekonawszy się zaś

o istotném uchybieniu z strony Pisarza, iż obiekt wyższy, ku szkodzie Skarbu niżéy, w brew exystuiącym przepisom, taxował, ostrzeże o tém Prezesa Sądu, aby ten, rzeczone uchybienia sprostować; uchybiaiącego do odpowiedzialności pociągnąć polecił; o wszelkich takowych wypadkach, Kontrolla w rapportach swych, Kommissarza Skarbowego Woiewódzkiego zawiadomić winna.

§ 21.

Po ukończeniu każdego roku etatowego, Kommissarz Skarbowy Woiewódzki poleci, podług osnowy xiąg Kontrolli Skarbowéy fascykuły skassowanego papiéru stęplowego, od Pisarzy sądowych odebrać, i wydać im pokwitowanie, obeymuiące każdy numer xięgi wpisowéy i wysokość istotnie skassowanego stępla; odebrany w tym sposobie od Pisarzy sądowych skassowany stępel, złożyć poleci Kommissarz Woiewódzki Kontrolli Skarbowéy, która porównawszy go z xięgami swemi, monita, ieśli mieć iakie będzie, wymieni, celem sprostowania uchy-

bień, lub gdy żadnych mieć nie będzie, zwróci skassowane fascykuły papiéru stęplowego Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu, celem postąpienia z niemi podług danych mu od Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu w téy mierze oddzielnych przepisów.

§ 22.

Gdyby przy odbieraniu fascykułów skassowanego papiéru stęplowego, okazało się, iż Pisarz sądowy, w mieysce prawem przepisanego stępla, gotową opłatę od strony pobrał; wówczas Pisarz takowy, za kontrawenienta uważanym, i nietylko do złożenia niezwłocznego papiéru stęplowego, celem skassowania połowy arkusza takowego, do fascykułu papieru, drugiéj zaś przesłania stronie w mieysce kwitu, a to kosztem iego, ale nadto do zapłacenia podwóynéy ilości tegoż stępla, iako kary Prawem Seymowém na kontrawenientów ustanowionéy, zniewolonym bydź winien.

§ 23.

W tym sposobie Kontrolle stępla, w mieysce kosztów sądowych Prawem postanowionego, od dnia ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi zaprowadziwszy, obowiązuie się ninieyszym Kontrolla, iżby co do przeszłości, również wszelkich usiłowań dołożyła, aby zaległości, iakie od debentów do ściągnienia pozostaią, wykryła, i w xięgę swą kontrollową dokładnie zapisała, od którychto zaległości, o ile te istotnie ściągnionemi będą, procent, iaki iéy z sprzedaży papiéru stęplowego dozwolonym iest, téyże Kontrolli zapewnia się.

§ 24.

Celem dopięcia wymienionego przepisu, przedsięweźmie Kontrolla w moc upoważnienia, Instrukcyą ninieyszą onéy danego, rewizye wszelkich xiąg wpisowych, od dnia zaprowadzenia Magistratur Konstytucyynych byłego Xięstwa Warszawskiego, zaczynaiąc, aż do ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi, i wrachowawszy te koszta, któ-

re przed zaprowadzeniem Prawa Stęplowego urosły, do rachunków swych, poniżéy w tytule III do utrzymywania iéy poleconych, kontrollować ściśle będzie, po uzyskaniu dawnych xiąg wpisowych i fascykułów skassowanego papiéru: czyli od czasu zaprowadzonego Prawa Seymowego o opłatach stęplowych, przepisy tegoż Prawa ściśle zachowanemi zostały; a maiąc na uwadze przepis § 22 Instrukcyi ninieyszéy, tam, gdzie uchybienia i uszkodzenie Skarbu dostrzeże, monita swoie porobi, defekta, ieśli się iakie okażą, w rachunkowym sposobie ustanowi, i takowe przez Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, celem dalszéy pertraktacyi i ściągnienia zaległości i defektu przedstawi.

§ 25.

Kontrolla Skarbowa obowiązaną iest prócz tego, dostrzegać w ogóle w całym obrębie Woiewództwa swego kontrawencyy stęplowych, i przez znoszenie się z Prokuratorami, lub mieysce ich zastępuiącymi, mocną iest taż Kontrolla dochodzić: czyli w Aktach Notaryatu, Konserwatorów, Urzędników Stanu Cywilnego, nadewszystko zaś w Aktach obrońców stron, bądź Patronów, Adwokatów i Mecenasów, kontrawencye stęplowe nie zachodzą; dostrzeżone zaś, sposobem, Prawem Stęplowém przepisanym, karane bydź winny.

§ 26.

Że zaś Urzędnik każdy, tak cywilny, iako i administracyyny, kontrawencyy stęplowych przestrzegać iest winien; zaczém skoro dopiéro przez śledztwo Kontrolli odkryto i wyiaśnioném będzie, iż Urzędnik takowy, w aktach swych exystuiącéy rzeczywiście kontrawencyi nie doniósł i nie ukazał, nietylko do zapłacenia niezwłocznego z własnych funduszów, tak wysokości stępla, iako i kar kontraweniencyynych, ale nadto, w miarę dostrzeżonéy winy, do ukarania oddzielnego, w stosunku do przepisów prawa, pociągnionym zostanie.

§ 27.

Wszelkie kary bez różnicy, które w moc dozoru i śledztwa z obowiązków Kontrolli wynikaiącego, na winnych wskazanemi będą, należąc w połowie tylko do Skarbu, w drugiéy połowie między Członków téyże Kontrolli podzielonemi będą; iednakże tam, gdzie Kontrolla w moc tylko doniesienia przez obce osoby iéy uczynionego, kontrawencyi stępla doszła, połowę wymienionéy kary donosicielowi wypłacać, czynność zaś swą, z obowiązku wykonywać winna.

T Y T U Ł III.

O Kontrolli dochodów z poboru dawnych kosztów i tax Sądowych, tak z czasów zeszłych Rządów, iako też z dotychczasowych, wynikaiących, łącząc w to wszelkie fundusze Kass Salaryynych, tak Hipoteką zabezpieczone, iako też te, które dotąd pewności téy nie maią.

§ 28.

Kontroller Depozytowy, teraz do Kontrolli Skarbowéy wcielony, złoży naypraód

oddzielny szczegółowy rapport, na ręce Prokuratora i Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego: iak daleko w Kassowym względzie przepisy Dekretu Królewskiego z dnia 25 Kwietnia 1811, w Dzienniku Praw Nro 31 umieszczonego, uzupełnionemi zostały, i umieści w nim wszystkie wogół fundusze Kassy opłat Sądowych dotąd exystuiące, bądź Hipoteką zabezpieczone, bądź też takowe, które bezpieczeństwa rzeczonego niemaią. Rapport ten, Prokurator, właściwéy Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, Kommissarz zaś Woiewódzki Skarbowy, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, niezwłocznie odeszlą.

§ 29.

Co do obrachunku dawnych tax Sądowych, w bywszym Rządzie Austryackim używanych, obrachunek wszelkich zaległości co do Powiatów Stanisławowskiego i Siennickiego, w Kontrolli Woiewództwa Podlaskiego uskutecznionym bydź winien, która, ieśli iakowych wyiaśnień potrzebować

będzie w tym względzie, takowych od Kontrolli Woiewództwa Lubelskiego, zasiągnąć iest winna. Ułożywszy zaś Kontrolla Woiewództwa Podlaskiego ogólną listę debentów tego rodzaiu, w Woiewództwie iéy będących, oddzieli z niéy zamieszkałych w wymienionych dwóch powiatach, i prześle ią Kontrolli Woiewództwa Mazowieckiego, celem ściągnienia przypadaiących od debentów należytości, podług niżéy umieszczonych przepisów.

§ 30.

Również Kontrolla Woiewództw: Kaliskiego i Mazowieckiego, gdy uzyska, przez pośrednictwo Kommissyi likwidacyynéy, potrzebne wyciągi z xiąg Kassowych Departamentów: Poznańskiego i Bydgoskiego, co do Powiatów Pyzdrskiego i Powiatów Kuiawskich, ułoży każda z nich Specyfikacye wszelkich zaległości, z powiatów tych do Skarbu przypadaiących.

§ 31.

Co do innych części kraiu, Kontrolla każdego w szczególności Woiewództwa, obeymie nayprzód pod dozór swóy wszelkie xięgi i obrachunki z czasów Rządu Pruskiego i Austryackiego pochodzące, i tam, gdzie przepisy Dekretu Królewskiego wyż z daty wymienionego, przez Trybunały dotąd uzupełniane nie zostały, zatrudni się Kontrolla ułożeniem tabelli wszelkich z Rządów zeszłych: Pruskiego i Austryackiego, pozostałych należytości.

§ 32.

Ukończywszy takową Tabellę, poda ią w iednym exemplarzu Prokuratorowi, lub mieysce iego zastępuiącemu; w drugim zaś, Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu. Prokurator, przełoży ią Trybunałowi Woiewódzkiemu, celem roztrząśnienia: czyli taż Tabella, podług przepisu Dekretu Królewskiego, wyż z daty wymienionego, ułożoną została; poczém Trybunał, Tabellę takową zatwierdziwszy, wezwać poleci każde-

go w szczególności debitora, iżby kwotę na niego wypadaiącą, zabezpieczył, lub o termina zapłaty ułożył się; po tych zaś upłynionych, skoro nie uiści się, procent od kwoty winnéy opłacał.

§ 33.

Prokurator lub mieysce iego zastępuiący, nietylko czynnie do spiesznego załatwienia przepisów poprzedzaiącego § przyłoży się; ale nadto o każdym szczególe, Kommissarza Skarbowego Woiewódzkiego zawiadomić winien; wezwania zaś do debentów przez Kontrollę Skarbową przygotować każe; która skoro zawiadomioną zostanie, iż Trybunał, Tabellę przez nię ułożoną zatwierdził, ułoży podług niéy *Conto* zaległych opłat Sądowych, i podług tegoż, pod ciągłym dozorem Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego, ściągnieniem tychże należytości zaymie się; tam zaś, gdzie debent, albo wcale wyśledzonym nie zostanie, albo też w istotnéy niemożności uzupełnienia opłaty bydź się pokaże, dezygnacyą kosztów takowych

do umorzenia Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu przedstawi.

§ 34.

Że zaś opłaty takowe, z ksiąg i akt każdéy w szczególności, wówczas exystuiącéy Magistratury, układane bydź winny; tedy samo przez się rozumie się, iż Tabella, co do każdéy z rzeczonych Magistratur, oddzielnie ułożoną i w powyżéy przepisanym sposobie roztrząsaną bydź winna.

§ 35.

Również zaymie się Kontrolla obrachowaniem wszelkich należytości, które od daty zmiany Rządów wymienionych, aż do dnia zaprowadzenia opłat w papierze stęplowym, w skutku Uchwały Seymowéy d. d. 24 Marca 1809 roku, w Magistraturach kraiowych urosły; i tabellę należytości tych w powyżéy przepisanym sposobie ułożywszy, postąpi z nią tak, iak w trzech poprzednich §§ przepisano.

§ 36.

Kommissarz Skarbowy, odebrawszy tak rapportem w § 28 wzmiankowanym doniesienie: iakie istotnie fundusze kass salaryynych, czyli opłat sądowych, exystuią, iakoteż, przekonawszy się z tabell, poprzednie mi §§ wzmiankowanych, ile z źrzódeł tych do Skarbu wpłynąć może, zastosuie się ściśle do rezultatów ztąd wynikaiących, i w zdać się winnym rapporcie, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, cały stan rzeczy dokładnie wyiaśni.

§ 37.

Skoro zaś Kommissarz Woiewódzki Skarbowy przekona się o rezultatach obrachunków wyż wymienionych, poleci Kontrolli Skarbowéy, założyć *Conto* ogólne należytości podobnych, i dołoży usiłowań, aby wpływy do Skarbu z tego źrzódła, stale i dostatecznie zabezpieczonemi zostały; Kontrolla zaś obowiązaną będzie, rok - rocznie, aż do ostatecznego uiszczenia się z strony

debentów, rapporta dokładne składać; ile z źrzódła tego do Skarbu wpłynęło, ile, dla niemożności ściągnienia, umorzoném zostało, a ile do ściągnienia pozostaie.

§ 38.

Procenta, iakie Dekretem Królewskim d. d. 19 Czerwca 1812 od istotnie ściągnionych lub zabezpieczonych należytości podobnych zastrzeżonemi zostały, pozostaią się dla członków Kontrolli Skarbowéy, w tych tylko przypadkach, gdzie taż całkowity obrachunek uzupełni; tam zaś, gdzie iuż obrachunki ułożonemi, i tylko ściągnienie kwot niemi obiętych uzupełnione bydź ma, należność procentów powyższych dla tych indiwiduów zastrzega się, które wymienione obrachunki iuż ułożyły.

T Y T U Ł IV.

O dochodach z kar wynikaiących, tak w Sądach Cywilnych pierwszéy, drugiéy i ostatecznéy Instancyi, pod iakimkolwiek tytułem stanowionych, iako też w Sądach Policyi

Prostéy, w Wydziałach Policyi Poprawczéy, w Sądach Kryminalnych, późniéy zaś Grodzkich, Appelacyynych i Naywyższych, łączą w to zarazem dochodzenie zaległości dawnych i teraźnieyszych.

§ 39.

Dochody tytułem tym obięte, należą z przeznaczenia swego, albo do dochodów bezpośrednich Skarbu, albolitéż przeznaczone są na wsparcie Instytutów dobroczynnych, iakoto: Szpitalów i tym podobnych. Tak w pierwszym, iako i w drugim względzie, zostawać winny pod ścisłą Kontrollą Rządową, iużto dla zapobieżenia nadużyciom, i dla przekonania się, czyli istotnie przeznaczenia swego doszły; iuż dla potrzebnéy nieodzownie wiadomości dla Rządu: ile Skarb, a ile Instytuta, do poborów takowych upoważnione, z źrzódła tego dochodów miéć mogą. Z tego względu, Kontrolla Skarbowa, dokładne obrachunki tego rodzaiu dochodów utrzymywać iest winna, podług następuiącego przepisu.

§ 40.

Wszelkie kary w sprawach policyynych, cywilnych i kryminalnych, o ile takowe prawomocnemi wyrokami, za Rządów zeszłych: Pruskiego i Austryackiego, ustanowione zostały, pod obrachunki, w poprzednim tytule wzmiankowane, podciągnionemi bydź winny, i Prokuratorowie szczególniéyszą na rodzay ten ustanowień zwrócą uwagę; a przedstawiaiąc Trybunałom, w moc przepisów § 32 Instrukcyi ninieyszéy, załączą opinie swe, motywowane, w tych przypadkach, w których stosownie do exystuiących urządzeń dostrzegą, iż kary podobne, z tabell odłączone i wcale zachowanemi i ściąganemi bydź iuż nie powinny.

§ 41.

W podobnymże sposobie postąpi sobie Kontrolla, oraz Prokuratorowie, co do kar tych, które wprawdzie po zmianie Rządu Pruskiego i Austryackiego, lecz przed zaprowadzeniem porządku konstytucyynego

w byłém Xięstwie Warszawskiém prawomocnemi ustanowione zostały.

§ 42.

Od dnia zaprowadzenia Konstytucyynych Magistratur, w byłém Xięstwie Warszawskiém, aż do końca roku bieżącego, obrachować są winni Pisarze Sądowi, tak w Sądownictwie cywilném, iako i kryminalném, oraz w Wydziałach Policyi prostéy, wszelkie wpływy podobnego rodzaiu; podadzą dezygnacyą szczegółową, ile z zaległości tego rodzaiu dla Skarbu, a ile dla Instytutów, i których, przypada; również Podsędek Policyi prostéy miasta stołecznego Warszawy, toż uzupełnić winien; niemniéy w zastosowaniu się do artykułu 16 numeru II. Dekretu Królewskiego z dnia 26 Lipca 1810 ściągną Kommissarze Obwodowi wszelkie wiadomości w Obwodach swych, ile remanenta zaległości z kar takowych przez Burmistrzów i Wóytów, iako Sędziów policyynych stanowionych wynoszą. Obrachunki takowe, naydaléy w trzy miesiące po

ogłoszeniu instrukcyi niniéyszéy, Kontrolli właściwego Woiewództwa przesłane bydź winny; lub w przypadku, gdyby żadnych podobnych wpływów nie było, doniesienie o tém Kontrolli uczynią. Po upłynieniu powyższego terminu, Kontrolla nie odebrawszy od wszystkich Pisarzy Sądowych, od Podsędka Warszawskiego Policyi i od Kommissarzy Obwodowych, powyższych obrachunków, postąpi sobie co do opóźniaiących się podług przepisu § 11 Instrukcyi niniéyszéy.

§ 43.

Skoro Kontrolla powyższe obrachunki odbierze, oddzieli te, które do Skarbu wpływać winny, od tych, które na rzecz Instytutów przeznaczone są; a założywszy dla każdego z ostatnich oddzielne *conto*, ułoży tabellę ogólną wszelkich z tego źrzódła przypadaiących należności, i przełoży ią Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, któren, zniósłszy się z Prokuratorem, i przedstawiwszy cały stan rzeczy Kommissyi Wo-

iewódzkiéy, przedsięweźmie skuteczne środki ku ściągnieniu należytości tych, i o skutku działań wspólnych, rapporta dokładne każdy z nich Kommissyi Rządowéy wydziału swego złoży.

§ 44.

Kontrolla Skarbowa, o każdém ściągnieniu kar wymienionych, lub o umorzeniu onychże, przez Kommissarza Woiewódzkiego zawiadomioną bydź winna, celem zapisania rezultatów tych w xięgach swych kontrollowych, i dopóty z pod téyże Kontrolli wpływów wymienionych wypuścić mocną nie iest, dopóki zawiadomioną w szczegółach nie zostanie, albo o ściągnieniu, lub też o umorzeniu onychże.

§ 45.

Kontrolla winna corocznie podawać tabelle, ile z źrzódła tego istotnie wpłynęło, ile umorzono, a ile do ściągnienia pozostaie.

§ 46.

Od dnia ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi,

obowiązanym iest każdy Pisarz sądowy, oraz Podsędek Policyyny Warszawski, xiążkę oddzielną kar utrzymywać; która nie tylko paginowaną, lecz przez Prezesa Sądu parafowaną bydź winna, i również iak xięga wpisowa numera bieżące, przez cały rok etatowy w sobie obeymować. Podobneż xięgi, Burmistrze miast, iako Sędziowie Policyyni, utrzymywać są obowiązani. Xiążka ta, następuiące rubryki mieć winna:

a) Numer bieżący.

b) Nazwisko i zamieszkanie wskazanego na karę.

c) Wysokość téy kary.

d) Wyrok, mocą którego kara ustanowioną została.

e) Czyli takowa na rzecz Skarbu lub Instytutu, i którego, przeznaczoną iest.

f) Uwagi, do których szczególniéy należy wyiaśnić datę, pod którą wyrok ukaranemu wręczonym iest, oraz czyli takowy na nim poprzestał, lub też od takowego odwołał się.

§ 47.

We wszystkich przypadkach, gdzie obwiniony, na karę wskazanym został, i takowa na rzecz Skarbu, lub Instytutów przeznaczoną iest, obowiązkiem iest każdego Pisarza sądowego i Podsędka Policyi miąsta Warszawy, wyciąg z wyroku, obeymuiący wskazanie karý, wręczyć ukaranemu przez woźnego, bez oczekiwania, czyli w sporze będące strony, zwłaszcza cywilnych, wręczenie takowe uzupełnią, lub nie; wyciąg takowy z wyroku, koniecznie opatrzonym bydź winien Numerem bieżącym xięgi, poprzednim artykułem przepisanéy. W każdym przypadku, gdzie kara za odrzucenie appellacyi, lub tym podobna, na stronę za granicą zamieszkałą, wskazaną zostanie, ma bydź kara takowa od obrońcy iéy ściągniona; któren, przyymuiąc sprawę takową, zabezpieczyć się dostatecznie powinien, aby strona oddaiąca mu sprawę tego rodzaiu, fundusz na zastąpienie iéy wcześnie wskazała. Co się zaś Wóytów dotycze,

którzy iako Sędziowie policyyni, kary takowe stanowić są mocni, obowiązkiem ich będzie, Kommissarzowi Obwodowemu kwartalnie specyfikacyą tych kar przesyłać, które przez nich ustanowionemi zostały; każdy zaś Kommissarz Obwodowy Kontrolli Woiewództwa swego tęż specyfikacyą przeszle.

§ 48.

W Instancyach wyższych, do których appellacya od tym podobnych w niższych Instancyach zapadłych wyroków na karę wskazuiących przychodzi, Pisarz Sądowy, wymienić pod rubryką uwag w xiędze swéy powinien, numer, którym wyrok podobny, podług przepisu poprzedniczego artykułu w pierwszych Instancyach oznaczonym iest; daléy wyłuszczy, iaka kara wyrokami pierwszych Instancyy wskazaną, oraz czyli taż kara, zatwierdzoną, zmoderowaną, lub zniesioną została.

§ 49.

Z upłynieniem każdego Kwartału, w terminach § 8 Instrukcyi ninieyszéy wskaza-

nych, obowiązanym iest każdy Pisarz Sądowy, oraz Podsędek policyyny Warszawski, w Sądzie zaś Naywyższym, Regent, w tym samym sposobie, iak się §§ 8. 9. 10. 11. i 12. ninieyszéy Instrukcyi wzmiankowało, wyciągi z Xięgi takowéy przesyłać; Burmistrze zaś miast, wyciągi z xięgi swéy kar, Kommissarzowi Obwodowemu w tychże terminach przesyłać są winni; któren takowe Kontrolli Woiewódzkiéy odsyłać będzie, z uwagami, ieśliby iakowe do uczynienia miał.

§ 50.

Jeżeliby Pisarz Sądowy, Podsędek policyyny Warszawski, lub też Burmistrz, iako Sędzia policyyny, kary, wyrokiem wskazanéy, nie zapisał do xięgi § 46 wzmiankowanéy, wówczas nie tylko za całą ilość kary téy z własnych funduszów odpowiedzialnym staie się, ale nadto karze porządkowéy, § 7 Instrukcyi ninieyszéy wzmiankowanéy, podpada. Kwity na pobór kar takowych wydane, obeymować powinny koniecznie numer xięgi kar; ieśliby zaś okazało

się, iż któren z Urzędników karę wskazaną ściągnął i takową, nie zapisawszy do xięgi kar, na użytek swóy obrócił, wówczas oprócz rygoru dopiéro wzmiankowanego, kassacyi podlegać powinien.

§ 51.

Skoro Kontrolla tabelle powyższe odbierze, wciągnąć rezultata z nich w xięgę swą kontrollową, podług danego iéy schematu utrzymywaną, i wyciągi z niéy, cokwartał, Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu przekładać iest winna, celem ściągnienia od Debentów należytości, tąż specyfikacyą obiętych; wreszcie przepisy §§ 44 i 45 Instrukcyi ninieyszéy, również co do wpływów tych, ściśle zachowanemi bydź winny.

T Y T U Ł V.

O Dochodach, pochodzących z oszczędzeń, tak za przeszłość, iako i na przyszłość.

§ 52.

Gdy w Kontrolli Kassy opłat sądowych

wszelkie obrachunki z oszczędzeń, podług zasad w wydziale Sprawiedliwości zaprowadzonych, utrzymywane bydź winny, teraz zaś, co do Trybunałów, przez wcielenie Kontrollera Sądowego do Kontrolli Skarbowéy, obrachunki podobne, w Kassach tychże Trybunałów, przy których Kontrolla Skarbowa ustanowioną zostaie, oraz utrzymywanie całkowite Kassy opłat sądowych i zdawanie rachunków, obowiązkiem téyże Kontrolli staie się: zaczym taż, tak co do czasu przeszłego dopilnować iest winna, iżby utrzymuiący dotąd Kassę, obrachunki dostateczne iak nayspiesznieу ukończył, iako też i na przyszłość wszelkie obrachunki podobne, sama utrzymywać iest winna.

§ 53.

Że zaś na przyszłość nominalna tylko wypłata summ etatowych następować będzie, tak, iż wszelkie oszczędności z tego źrzódła wynikaiące, wprost w Skarbie pozostaią: zaczym Kontrolla Skarbowa zasięgać iedynie wiadomości winna, o wszelkich datach, do

ułożenia ostatecznych obrachunków z przeszłości służyć mogących, a na przyszłość iedynie z urzędu baczność dać ma, iżby exystuiące przepisy, w względzie rachunkowym, ściśle zachowywane były.

TYTUŁ VI.

O dochodach, z manipulacyi depozytowéy wynikaiących, tak z dawnieyszych, iako i teraźnieyszych czasów, a w szczególności o massie funduszu praemiów dotyczącéy się, tak co do części na Hipotekach zabezpieczonéy, iako też co do części z biegnących prowizyy wynikaiącéy.

§ 54.

Wszelkie opłaty Depozytowych Szportli, tak z czasów Rządów zeszłych, iako i późnieysze, podciągnie Kontrolla pod przepisy Tytułu trzeciego Instrukcyi ninieyszéy, i obrachunie takowe wraz z innemi dawnieyszemi kosztami i karami sądowemi, wyiąwszy te, które, podług zasad i przepisów depozytowych, w całkowitéy swéy mocy dotąd utrzymanych, na wynadgrodzenie

Kuratorów i osób depozytowych, przeznaczone są, a które, za prace ich oddzielne od obowiązków sędziowskich, onym pozostać winny. Również oddzieli Kontrolla obrachunek massy funduszów praemiów, i nad administracyą massy téy, w Depozytach Woiewództwa Kaliskiego, Płockiego, Warszawskiego i Augustowskiego exystuiącéy, ciągły mieć będzie dozór, podług następuiących przepisów.

§ 55.

Obrachuie nayprzód Kontrolla, iaki fundusz, do massy téy należący, z czasów Rządu Pruskiego pozostał, i wciągnie w xięgę swą kontrollową rezultata, iakie z obrachunku tego wykażą się.

§ 56.

Również obrachuie Kontrolla wszelkie dochody, iakie od zmiany Rządu Pruskiego do funduszu tego wpłynąć były powinny, i ustanowiwszy *liquidum*, ile fundusz istotnie wynosić powinien, zaciągnie rezultata, z obrachunku tego wynikaiące, w xięgę swą

kontrollową, pod tytułem: *wpłynąć powinno.*

§ 57.

Uskuteczniwszy powyższy obrachunek przystąpi do obrachowania wszelkich kwot, które istotnie wpłynęły; a wynikaiące ztąd rezultata, oraz okazuiącą się z obrachunku tego ilość, ile w zaległościach u Debentów pozostało, zaciągnie również w xięgi swe kontrollowe, pod tytułem: *wpłynęło*, i pod tytułem: *pozostaie do ściągnienia od Debentów.*

§ 58.

Ustanowiwszy w tym sposobie dochód funduszu tego, przystąpi do obrachunku expensy z tegoż funduszu uzupełnionéy; a maiąc na ciągłéy baczności Uchwałę Kommissyi Rządowéy d. d. 16 Kwietnia 1807, podług któréy Urządzenia Pruskie względem procentów od summ depozytowych, w mocy swéy zachowane zostały, z warunkiem iednak, aby te półtrzecia procentów,

które dawniéy do *premierfond* wchodziły, w kassie sądowéy były nietykalne, aż póki w téy mierze szczególne nie wyydą przepisy, obrachuie Kontrolla, iaka kwota, w moc urządzeń Pruskich, a wszczególności reskryptu d. d. 4 Stycznia 1804 r. Kassyerowi Depozytowemu, którego obowiązki Kassyer i Kontroller depozytowy wypełniali, rachuiąc po srébrnym groszu od talara, od istotnego do massy téy wpływu, przynależy; którąto kwotę, iako w równéy połowie obydwom tym Urzędnikom przynależącą, od istotnego wpływu odtrąciwszy, wykaże się, ile w gotowiznie teraz w massie téy exystować powinno.

§ 59.

Zważaiąc również, iż Dekretami Królewskiemi, a w szczególności Dekretami d. d. 5 Listopada 1811, i daty 14 Sierpnia 1812, wypłaty z funduszu w zastępstwie Skarbu Kraiowego aż do Summy zł. 700,000 do uskutecznienia poleconemi zostały, wciągnie również Kontrolla w expens, wszelkie

wypłaty, które istotnie w zastępstwie Skarbu, w moc wymienionych Dekretów Królewskich, lub upoważnień bywszego Ministerium Sprawiedliwości, uzupełnione zostały; wszelkie zaś inne wydatki, monitować będzie.

§ 60.

Od wydatków takowych, w powyższym sposobie monitowanych, odłączy atoli Kontrolla te, które, lubo bez upoważnienia bywszego Ministerii Sprawiedliwości, iednakże w zastępstwie tylko Skarbu Publicznego na opłatę etatowych pensyy i innych etatowych wydatków uskuteczniane były, i przedstawi tabellę wydatków tego rodzaiu, przez pośrednictwo Prokuratora, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, celem uzyskania expost na wydatki takowe upoważnienia; które skoro nadeydzie, również wydatki te w expens zapisanemi zostaną.

§ 61

Wszelkie inne monitowane expensa, iako w brew Uchwale Kommissyi Rządowéy

uskutecznione, Dekretami Królewskiemi, ani reskryptami bywszego Ministra Sprawiedliwości nie zatwierdzone, na defekt administruiących położy; zostawuiąc ich staraniu, aby wydatki takowe, władzy swéy zwierzchniczéy usprawiedliwili i potrzebne upoważnienie expost uzyskali; lub gdy im te odmówione będą, z własnych funduszów zrządzony defekt wynadgrodzili.

§ 62.

Ukończywszy obrachunek takowy massy rzeczonéy, aż do dnia ogłoszenia téy Instrukcyi, przedstawi tenże Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu, któren go Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu niezwłocznie przełoży.

§ 63.

Zapisawszy zaś Kontrolla Skarbowa w tym sposobie w xięgi swe kontrollowe, ile fundusz ten do dnia ogłoszenia téy Instrukcyi istotnie wynosić powinien, ile z niego wydano, ile w nim pozostało, czyli iakie kwoty zdefektowanemi zostały, oraz iakie fundusze do ściągania w massie téy pozostaią, obeymie do dnia ogłoszenia téy Instrukcyi całkowitą administracyą funduszem tym w tym sposobie, iż obrachunek onegoż z końcem każdego roku etatowego całkowity, ułożyć iest winna, i potrąciwszy z niego iedynie dozwoloną remuneracyą dla Rendanta tegoż funduszu, po srebrnym groszu od talara, wystawi stan istotny onegoż, i poda dokładny obrachunek wraz z rapportem swym w dwóch exemplarzach, ieden Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu, drugi Prokuratorowi: celem, iżby każdy z nich, takowy, Kommissyi Rządowéy sobie przełożonéy przesłać był w stanie, i rozkazy, do rozdziału funduszu tego dążące, podług przepisów Rządowych wyiednał.

TYTUŁ VII.

O Kontrolli i dochodzeniu sukcessyi bezdziedzicznych, na Skarb, w stosunku do artykułu 768 Prawa Cywilnego spadaiących.

§ 64.

Kontrolla Skarbowa, tak z akt pozostałości, iako też z akt mass depozytów

dotyczących się, dochodzić iest mocną, czyli, i iakie pozostałości, w skutku przepisów ówczasowych do Skarbu przynależéć mogą.

§ 65.

Od czasu zaś zaprowadzenia prawa teraźnieyszego cywilnego, dochodzić taż Kontrolla z tabel urzędników cywilnych, celem kontrolli stępla kollateralnego odbieranych, iest obowiązaną: czyli, i iakie sukcessye w moc przepisu artykułu 768 Prawa Cywilnego do Skarbu przynależą.

§ 66.

Skoro dostrzeże podobne wypadki, zasięgnie poprzednio od władz mieyscowych dokładnych wiadomości; poczém każdy szczegół Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu przełoży; a ten opinii Prokuratoryi Jeneralnéy zasięgnąwszy, uzupełnić przepisy Prawa starać się będzie; Kontrolla zaś, w Xięgę oddzielnie co do okoliczności takowych utrzymywaną, zaciągnąwszy wypadek takowy, dopóty w rapportach swych

rocznych, o przedmiotach takowych przez szczegóły wzmiankę uczynić winna, dopóki albo skarb spadku całego nie obeymie, i ten, iako weszły na rzecz Skarbu, w xięgi Kontrolli zapisanym nie zostanie, lub też dopóki Sukcessorowie początkowi niewiadomi, po zgłoszeniu się, dostatecznemi dowodami nie wykażą, iż Skarb niema wcale roszczonych do spadku praw.

§ 67.

Że zaś dochodzenie podobne nader mozolném i trudnem iest; tedy skoro przypadek podobny iedynie z dozoru i pilności Kontrolli wynalezionym i odkrytym zostanie; ta, też same procenta, które iéy w § 38. pobierać dozwoloném zostało i w podobnych wypadkach obrachowywać i na rzecz swą od istotnie wpłynionych do Skarbu, i na rzecz tegoż do Skarbu zupełnie pozostałych Sukcessyi, obrócić iest mocną.

TYTUŁ VIII.

O rewizyach, iako sposobach Kontrolli ogólnéy.

§ 68.

Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, wraz z pełniącym obowiązki Prokuratora, obowiązani są do rewizyi i ciągłego dozoru nad Kontrollą Skarbową: czyli ta przepisy Instrukcyi ninieyszéy ściśle wykonała, i uzupełniać będą rewizye w tym samym sposobie, w iakim wskazane iuż maią przepisy, w tytule IV Instrukcyi, względnie Kontrolli Stępla Kollateralnego wydanéy.

w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816 r.

W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości:
Minister Stanu
Węgleński.

Zastępca Sekretarza Jeneralnego
J. Hankiewicz.

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Matuszewic.*

Sekretarz Jeneralny
(podpisano) *Kruszyński.*

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Celem usunięcia wątpliwości, iakie się okazały przy zastosowaniu Artykułów 2 i 4 Dekretu Królewskiego, z dnia 17 Grudnia 1810 r. do szczególnych wydarzeń na allewiacyą zasługuiących, chcąc oraz zagrodzić wynikaiącym z tego względu rekursom, przez dostatecznieysze rozbiorowe wyiaśnienia, w których przypadkach, iakie podatki, w myśl Dekretu powyższego, allewiowanemi bydź maią; na przedstawienie w téy mierze Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, stanowimy co następuie:

Artykuł 1.

Gdy użytek z gruntów, iedyny dla włościan stanowi dochód, w przypadkach prze-

to gradobicia, lub wylewu wody, na gruntach włościańskich wydarzonego, uszkodzonym włościanom czyniona bydź winna allewiacya, tak w zsypce, iako i podymnym, w ilości i proporcyi poniesionéy straty, stosownie do Dekretu Królewskiego z dnia 17 Grudnia 1810 roku.

Z powodu zaś szkody, przez gradobicie lub wylew wody na gruntach dworskich zrządzonéy, podatek tylko ofiary i zsypka, allewiowanemi bydź mogą; podymne zaś dworskie, w tym iedynie przypadku, gdyby wylew wody i budynki dworskie poszkodził.

Artykuł 2.

Gdyby nadzwyczayny wylew wody, ziemi obsiewnéy włościańskiéy lub dworskiéy, taką zrządził szkodę, iżby ta i w dalszym roku do obsiewów niezdatną się stała, na powtórne w téy mierze śledztwo, po przekonaniu się o rzeczywistości, może bydź dana allewiacya, według przepisów artykułu, i na rok drugi.

Artykuł 3.

Na przypadek pożaru budowli włościańskich, podymne włościańskie, w razie zaś spłonienia ogniem budowli dworskich, podymne od dworu należące się, allewiacyi podpada.

Gdyby zaś w włościańskich budowlach zgorzała oraz krescencya z roku klęski wydarzonéy, natenczas co do włościan, nietylko podymne, lecz i zsypka, Dworowi zaś przy spaleniu budynków krescencyą utracaiącemu, prócz podymnego, podatek ofiary i zsypka allewiowanemi bydź mogą.

Artykuł 4.

Gdy do niektórych domów mieyskich należą grunta obsiewne, z których osobne podatki opłacane bywaią, na przypadek przeto pożaru domu mieyskiego, podatki tylko z tegoż domu należące się allewiacyi podpadaią. Jeżeliby prócz domu mieyskiego spaliła się krescencya z gruntu do domu należącego, wówczas nietylko podatki do domu, lecz i do gruntu przywiązane, allewiowanemi bydź powinny.

Wykonanie ninieyszego, Delegacyi Administracyynéy, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, oraz Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, celem wydania stosownych Kommissyom Woiewódzkim poleceń, poruczamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy dnia 25 Październiká 1817 roku.

(podpisano) *Zajączek.*
Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) *Mostowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

W Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.
Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W uzupełnieniu postanowienia Naszego d. 28 Lutego r. z. wydanego, przepisuiącego warunki, pod iakiemi Dobra Rządowe wydzierżawiane bydź maią, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, uznaliśmy potrzebném postanowić co następuie:

Artykuł I.

Woyskowi w czynnéy służbie zostaiący, Urzędnicy i Officyaliści w służbie administracyynéy skarbowéy, sądowéy, woyskowéy, i policyynéy będący, oraz obrońcy publiczni, i kobiety, do osiągnienia dzierżaw przystępu mieć nie mogą, pod takowe atoli wyłączenie nie podpadaią Radcy Woie-

wódzcy, powiatowi, handlowi, municypalni, Sędziowie pokoiu i Trybunałów handlowych.

Artykuł 2.

Starozakonni, do osiągnienia dzierżaw dóbr zdolnemi nie są.

Artykuł 3.

Wyłączeni są również od dzierżaw dóbr, dłużnicy Skarbowi, którzy się w należytościach Skarbowych nie uiścili, i ci, którzy iuż trzymaiąc dobra narodowe, regularnie zat nie opłacali, ci co niesłusznie spór o pretensye wiedli, włościan uciemiężali, nadużyciów i ucisku dopuścili się, tudzież właściciele lub ich dzierżawcy, graniczący z dobrami narodowemi, przez siebie w dzierżawę żądanemi, tém więcéy proces z temi dobrami o granicę wiodący, do układów przypuszczeni bydź nie mogą.

Artykuł 4.

Gdyby się okazało, iż kto z wyłączonych w artykułach 1, 2 i 3, pod pożyczoném imieniem wszedł w dzierżawę dóbr Rządowych, od possessyi ich natychmiast odpadnie; ieżeli zaś iest Urzędnikiem, pociągniętym oprócz tego ztąd zostanie do odpowiedzialności.

Artykuł 5.

Każdy konkurent do dzierżawy obowiązany będzie wykazać:

a) Iż posiada w gotowiznie lub pewnym maiątku kapitał, odpowiadaiący dwuletniéy przynaymniéy opłacie etatowéy z dóbr, których dzierżawy żąda, niemniéy, że ten fundusz ma w każdym czasie do wolnéy dyspozycyi i zrealizowania, dla zaprowadzenia gospodarstwa.

b) Iż posiada in natura odpowiadaiący żądanéj dzierżawie inwentarz bydlęcy, lub wyrównywaiący temu fundusz, na niezwłoczne onegoż zakupienie.

Artykuł 6.

Każdy konkurent do dzierżawy, winien nadto udowodnić świadectwem władz

Rządowych, mieysce, w którém zamieszkały, to iest: Kommissarza do Obwodu delegowanego i Kommissyi Woiewódzkiéy.

c) Iż posiada zupełną wiadomość gospodarstwa rolniczego, i że iuż w innych dobrach trudnił się gospodarstwem; ieżeli zatém iest lub był właścicielem dóbr ziemiańskich, powinien to udowodnić świadectwami władz mieyscowych kraiowych; ieżeli zaś był dzierżawcą dóbr prywatnych, złożyć ma świadectwo swego Jurisdatora, wykazuiące iak gospodarował, iak się wypłacił, a mianowicie iak się z nim rozstał, lub iak dotąd gospodaruie i wypłaca się, ieżeli possessya nie iest ukończoną.

d) Iż w czasie gospodarowania, z włościanami dobrze się obchodził, dążąc do polepszenia ich bytu.

Artykuł 7.

Urzędnicy i władze kraiowe, odpowiadaią za rzetelność wydawanych przez nich

w poprzedzaiącym Artykule wyrażonych świadectw, z zastrzeżeniem zwrócenia szkód, iakieby z nierzetelnego tychże wydania dla Skarbu wyniknęły.

Artykuł 8.

Każdy otrzymuiący dzierżawę, obowiązany będzie złożyć kaucyą w gotowiznie, wyrównywaiącą pół-roczney opłacie dzierżawney, etatem oznaczoney, przed obięciem dóbr w possessyą; nadto obowiązanym będzie w pierwszych dwóch kwartałach po obięciu dóbr w possessyą zaprowadzić na grunt inwentarz bydlęcy, iaki podług anszlagu utrzymywać się powinien, a to w razie niedopełnienia, pod utratą dzierżawy.

Artykuł 9.

Aby zaś konkurentom, którzy warunki w artykułach wyżéy wyrażonych wyszczególnione dopełnić będą w stanie, ułatwić otrzymanie dzierżaw, stanowi się: że odtąd wydzierżawienie dóbr Rządowych ma się dziać oddzielnie folwarkami, ile to z porządkiem gospodarskim da się pogodzić, w taki sposób, aby przy głównem mieyscu

Generalnéy dzierżawy, tylko te folwark pozostawione były, które do własnego zagospodarowania Naddzierżawcy, nie odbi cie są potrzebne.

Artykuł 10.

Wykonanie niniejszego Postanowienia polecamy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 24 Stycznia 1818 roku. (podpisano) *Zajączek.*

Minister Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Węgleński.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*
Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpis.) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W celu zmnieyszenia ile możności spraw granicznych i possessoryynych, dóbr i lasów Rządowych dotyczących, niemniéy oszczędzenia kosztów tak administracyynych, iako też sądowych, po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuie:

Artykuł 1.

Wszelkie sprawy graniczne i possessoryyne dotąd zachodzące, dóbr i lasów Rządowych dotyczące, w których przedmiot zakwestyonowany nieprzenosi włók dwóch miary polskiéy, stosownie do Dekretu o miarach nowych, mogą bydź przez dobrowolne układy, za upoważnieniem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu załatwiane.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 24 Sierpnia 1819 roku.

(podpisano) *Zaiączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Węgleński.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Za zgodność z Wypisem:
Dyrektór Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego.

Gdy wolą iest Naywyższą Nayiaśnieyszego PANA, iak to odezwą Ministra Sekretarza Stanu z dnia 14 (26) Sierpnia 1823 roku mamy sobie obiawioném, aby dla dostatecznieyszego uposażenia szpitala Siostr Miłosierdzia w Lublinie, folwark Rządowy Swidnik wielki zwany, dziś do ekonomii Lubelskiéy należący, prawem wieczystéy własności nadany mu został, w dopełnieniu przeto téy Naywyższéy woli postanowiliśmy i stanowimy.

§ 1.

Folwark pomieniony Swidnik wielki zwany, ma być począwszy od dnia 1 Czerwca b. r. iako czasu w którym dotychczasowa dzierżawą onego ustaie, oddany na wieczystą własność Szpitalowi Siostr Miłosierdzia w Lublinie.

§ 2.

Od dnia oddania folwarku Swidnik wielki, na rzecz Szpitala, opłacenie podatków i ponoszenie ciężarów, iakim wszystkie inne dobra ziemiańskie podlegaią, do tegoż Szpitala należyć będzie.

Wykonanie niniéyszego postanowienia Naszego Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyynéy dnia 6 Stycznia 1824 roku.

(podpisano) Zaiączek.

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezydniący
w Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) *K. X. Lubecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królestwa w Radzie Stanu.

W dalszym ciągu postanowień Naszych z dnia 29 Września 1816 i 21 Października 1817 roku w zamiarze, oraz zapewnienia Towarzystwa Dobroczynności potrzebnéy trwałości bez narażenia Skarbu publicznego na nowy wydatek, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy.

Artykuł 1.

Każdy przedsiębierca Loteryi ubocznéy, pragnący przez nią spieniężyć swą własność,

winien odtąd będzie prócz dopełnienia warunków przepisanych postanowieniem Naszém d. d. 26 Września 1816 roku Nro 5,285. przed ogłoszeniem dozwolonéy mu Loteryi, opłacić na rzecz Towarzystwa Dobroczynności ieden procent od wartości obiektu, na loteryą wystawić się maiącego.

Artykuł 2.

Opłata takowa iako ofiara na wsparcie ubogich, pod żadnym pozorem, a nawet gdyby i loterya niedoszła do skutku, zwracaną nie będzie.

Artykuł 3.

Wykonanie ninieyszego postanowienia i podanie onego do publicznéy wiadomości, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 27 Stycznia 1824 roku.

(podpisano) *Zaiączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący
w Kommissyi Przychodów i Skarbu
(podpisano) *K. X. Lubecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektór Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W dopełnieniu woli Nayiaśnieyszego PANA, polecaiącego ostateczne przeyrzenie i po potrąceniu należności Skarbowych, ustanowienie wysokości prywatnych pretensyi, po dzień 1 Czerwca 1815 przez obywateli i mieszkańców Królestwa Polskiego, i mieszkańców okręgu miasta Krakowa roszczonych, odezwą Ministra Sekretarza Stanu z dnia 27 Czerwca (9 Lipca) 1822 Nam obiawionéy, na przedstawienie Ministra prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy.

Artykuł 1.

Bióro-Likwidacyyne ustawą Naszą z dnia 9 Listopada 1819 przy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu utworzone, rozwiązaném zostaie.

Artykuł 2.

Do ostatecznego przeyrzenia i po potrąceniu należności Skarbowych ustanowienia wysokości prywatnych pretensyi, z konwencyi Berlińskiéy z dnia 10 (22) Maia 1819 i Wiedeńskiéy z dnia 17 (29) Czerwca 1821 wypływaiących, będzie ustanowiona w Warszawie Kommissya Centralna Likwidacyyna Królestwa Polskiego, która pod Zwierzchnictwem Ministra Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu zostawać ma.

Artykuł 3.

Kommissya ta składać się będzie z Prezesa, i sześciu Radców przez Nas mianowanych, mieć będzie dodanych Sekretarza Jeneralnego i Kontrollera Jeneralnego

przez Ministra Przychodów i Skarbu zanominowanych, Rachmistrzów i Kancellistów, których Prezes mianuie, daiąc pierwszeństwo tym, którzy użyci byli w Delegacyi Administracyynéy, Biórze Likwidacyynem i Kommissyi Obrachunkowéy, a to stósownie do Etatu przez Nas oddzielnie zatwierdzonego.

Artykuł 4.

Prezes wykonywa przysięgę, przed Ministrem Przychodów i Skarbu, Radcy i inne osoby do składu i Bióra należące, przed Prezesem.

Artykuł 5.

W Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy, obecność pięciu, rachuiąc w to Prezesa, stanowi komplet, Decyzye następuią większością zdań.

Artykuł 6.

W przypadku słabości lub nieobecności Prezesa, pierwszy z porządku Nominacyi

Radca, zastępuie iego mieysce, w braku kompletu Radców, Sekretarz Jeneralny Radcę zastąpi.

Artykuł 7.

Kommissya Centralna Likwidacyyna zaczynaiąc od godziny 10 z rana, do godziny 2 codziennie, wyiąwszy święta niedzielne i uroczyste, posiedzenia swoie odbywać będzie; inne godziny pracom przygotowawczym poświęcone bydź maią; na posiedzeniu Sekretarz utrzymywać będzie protokół czynności, Prezes i wszyscy na posiedzeniu obecni Radcy, podpisuią decyzye.

Artykuł 8.

Do Prezesa należy dozór ogólny porządku wewnętrznego, kierunek i podzielenie prac, korrespondencya z Władzami; do każdego zaś Radcy oddane sobie przez Prezesa do wypracowania rachunki, w Instrukcyi przygotować, i przygotowane wraz z proiektem do decyzyi na posiedzeniu wnosić. Obowiązki innych osób; oraz po-

rządek postępowania, Kommissya Likwidacyyna ułoży, i do zatwierdzenia Ministrowi Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu przedstawi.

Artykuł 9.

Nikt bez pozwolenia z mieysca urzędowania oddalić się niemoże. Prezes udziela takowe Radcom na dni ośm, na dłuższy zaś czas udaie się przez Ministra Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu do Namiestnika. Innym osobom Prezes za bieg służby odpowiedzialny, pozwolenie wydaie.

Artykuł 10.

Kommissya Centralna Likwidacyyna po otwarciu swoich posiedzeń, w ogólném zebraniu roztrząśnie i Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi przedstawi, iaki byłby potrzebny prekluzyyny termin, tak dla Kommissyów Woiewódzkich, iako też innych Magistratur, do zupełnego obrachunków, ieżeli takowe nie

są ieszcze odesłane wraz z dowodami w nich znaydować się mogącemi Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy przesłania.

Artykuł 11.

W przypadku potrzeby iakowego obiaśnienia, władza do któréy należeć będzie, wezwana przez Kommissyą Centralną Likwidacyyną, bezzwłocznie to uskutecznić powinna.

Artykuł 12.

Od dnia zaprowadzenia Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy, wszelkie Akta i Obrachunki z Bióra Likwidacyynego, maią bydź Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy oddane, również.

Artykuł 13.

Rachunki z dostaw z Epoki Rządu Rady Naywyższéy Témczasowéy Xięstwa Warszawskiego, przez różne Władze ułożone, powinny bydź z opisaniem stanu rzeczy, Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy prze-

słane, która względem dalszego z temi postępowania, oddzielne otrzyma przepisy.

Artykuł 14.

Kommissya Centralna Likwidacyyna w ostateczném ustanowieniu liquidum activów i passivów, trzymać się będzie ściśle i nieodstępnie zasad przez Ministra Przychodów i Skarbu przepisanych a przez Nas na dniu dzisieyszym zatwierdzonych, biorąc do przeyrzenia tytułami pretensye podług wykazu przez Bióro Likwidacyyne pod dniem 15 b. m. i r. ułożonego, i przez Prezesa tegoż Bióra podpisanego.

Artykuł 15

Po przeyrzeniu i wyliczeniu pretensyi prywatnych, Kommissya Centralna Likwidacyyna potrąci należytość Skarbu, którą Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, iako pewną i udowodnioną, szczegółowo wykazać i Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy przesłać winna.

Artykuł 16.

Gdy Kommissya Centralna Likwidacyyna, poruczone iéy ukończy dzieło, złoży Ministrowi Przychodów i Skarbu ogólny rapport, który go nam wraz z proiektem umorzenia długu kraiowego, przedstawi.

Artykuł 17.

W nagrodę za pracowitość i pośpiech w ukończeniu ninieyszego dzieła, zapewniamy na przyszłość Radcom, Sekretarzowi Jeneralnemu i Kontrollerowi stałe posady, a w braku tych, połowę nateraz oznaczonéy pensyi, tak długo pobierać będą, dopóki do stałych urzędów powołanemi nie zostaną.

Wykonanie ninieyszego postanowienia Ministrowi Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 27 Stycznia 1824 roku.

(podpisano) *Zaiączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący w
Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

W wykonaniu Woli Nayiaśnieyszego PANA przez odezwę Ministra Sekretarza Stanu w dniu 22 Maia (3 Czerwca) r. b. obiawionéy, wskazuiącéy środki do przyśpieszenia kompensaty wzaiemnych Skarbu publicznego i prywatnych pretensyi z epoki Xięstwa Warszawskiego, i do ułatwienia dłużnikom Skarbu sposobności uiszczenia się z epoki po koniec roku 1821 na przełożenie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy.

Artykuł 1.

Od obowiązków włożonych na Kommissyę Centralną Likwidacyyną Artykułami 2, 14 i 15. uchwały Naszéy z dnia 27 Stycznia r. z. ustanowienia Liquidum Activów Skarbu publicznego i potrącenia należytości Skarbowych od przyznanych przez nią pretensyi prywatnych, tęż Kommissyą uwalniamy, i takową czynność na Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu przenosimy.

Artykuł 2.

Kommissya Centralna Likwidacyyna po ustanowieniu należności prywatnych, dla mieszkańców Królestwa Polskiego, i Wolnego Okręgu miasta Krakowa, z pretensyów następuiących:

a) Z obligacyi hypotecznych,

b) Z bonów dziesięcio - tysięczno - frankowych.

c) Z biletów Kassowych b. Xięstwa Warszawskiego.

d) Z certyfikatów b. Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy Xięstwa Warszawskiego.

e) z poświadczeń b. Kommissyi sprawdzaiącéy pretensye woyskowe,

f) z dostawy wołów na rachunek Rządu Pruskiego w roku 1812,

g) z pożyczki woiennéy w roku 18$\frac{12}{13}$ dostarczonéy,

h) z pensyi cywilnych,

i) z kompetencyi świeckich i duchownych.

Wydawane tymczasowe świadectwa, czyli dowody, doręczać będzie za pośrednictwem Kommissyy Woiewódzkich, stronom właściwym; Kommissyi zaś Rządowéy Przychodów i Skarbu i wszystkim Kommissyom Woiewódzkim prześle ułożony przez siebie autentyczny wykaz osób, dla których też świadectwa wydane zostały, i w nim wykaże wysokość przyznanéy każdéy poszczególnéy pretensyi.

Artykuł 3.

Względem osób, które na pretensye w artykule poprzedzaiącym wymienione po-

zyszczą świadectwa, ustanie zawieszenia poboru należności Skarbowych, wypływaiące z Uchwały Naszéy z dnia 12 Listopada 1822 roku, do wysokości summy, doręczoném świadectwem obiętéy.

Artykuł 4.

W zamiarze ułatwienia możności uiszczenia się z należności Skarbowi, dłużnikom onego, mieć chcemy, aby świadectwa tymczasowe Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy na pretensye wyrażone w artykule 2, iako też assekuracye Skarbowe, w skutek Uchwały z dnia 3 Marca 1818 roku, i szczególnych upoważnień Naszych przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wystawiane, z przypadaiącym od tychże procentem, przyymowane były w następuiących wierzytelnościach Skarbowych, tak z czasu Rządu Pruskiego, Austryackiego i Xięstwa Warszawskiego, iako też z epoki Królestwa Polskiego do końca roku 1821 przypadaiących, to iest:

a) za podatki gruntowe, w pieniądzach lub naturaliach winne;

b) za podatki od mieszkań i zabudowań;

c) za podatki osobiste;

d) za dochody niestałe;

e) za zaległości z kar sądowych, policyynych administracyynych, exekucyynych, i innych przypadkowych.

f) za dochody z dzierżaw, czynszów, laudemiow, dimidiow, terc i kwart, z lasów Rządowych, tak z wyroków Delegacyi Administracyynych, iako i obrachunków przez Władze Skarbowe z późnieyszéy epoki zrobionych;

g) za należności ze sprzedaży przez Rząd Austryacki dóbr Rządowych;

h) za wszystkie corocznie uiszczać się powinne opłaty lub składki do Skarbu, na potrzeby Rządowe.

Artykuł 5.

Kierunek działań w ustanowieniu Activów Skarbu, i w doprowadzeniu do skutku kompensaty poruczonéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, odbywać

się będzie przez będącą przy niéy Kommissyę Obrachunkową, stosownie do Postanowienia Naszego z dnia 19 Października r. Nro 23,087.

Artykuł 6.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 9 Lipca 1825 r.

(podpisano) *Zaiączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.
(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa.

Zważywszy, że przepisy wzbraniaiące przywozu z obcych kraiów i wywozu za granicę assygnacyi Bankowych Rossyyskich, taryffą celną Cesarstwa Rossyyskiego objęte, są również w ścisłém wykonaniu w Królestwie Polskiém; w zamiarze uzupełnienia urządzeń Skarbowych, wskazuiących kary za przestąpienie tego rodzaiu przepisów, Rada Administracyyna, na wniosek Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, po zniesieniu się z Ministerstwem

finansów Cesarstwa, postanawia co następuie:

Artykuł 1.

Assygnacye Bankowe Rossyyskie, dostrzeżone tak przy przywozie z obcych kraiów do Królestwa Polskiego, iak i przy wywozie z Królestwa do obcych kraiów o ile okażą się bydź niefałszywemi, ulegać będą zaięciu na rzecz Skarbu.

Artykuł 2.

W razie odkrycia gdziekolwiekbądź fałszywych assygnacyi Bankowych Rossyyskich, rozwinięte będzie bezzwłocznie nayściśleysze postępowanie sądowe przeciwko posiadaczom takowych, dla odkrycia i pociągnięcia fałszerzy do kar, prawem przepisanych.

Artykuł 3.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, Kommissyom Rządowym poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 29 Mca Stycznia 1828 r.

Minister Stanu Prezyduiący
(podpisano) *W. Sobolewski.*

W zastępstwie Ministra
Przychodów i Skarbu,
Radca Stanu
(podpisano) *Plater.*

Radca Sekretarz Stanu,
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

MY MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zważywszy, że ustanowione przez Kommissyą Centralną Likwidacyyną Królestwa Polskiego pretensye, pochodzące z pożyczki w roku 1808/9, na dobra narodowe zaciągniętéy, wypływaią z tego samego postanowienia Rządu byłego Xięstwa Warszawskiego, co i pretensye z pożyczki obligacyami hypotecznemi pokrytéy, i że wystawione na tę pożyczkę kwity kassowe, dla tego iedynie na Obligacye hypoteczne zamienione bydź nie mogły, że nie-

dochodziły wysokości pieniężnéy, Dekretami z dnia 7 i 27 Maia 1808 r. oznaczonéy.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, i na Rapport Rady Administracyynéy; Postanowiliśmy i Stanowimy co następuie:

Artykuł 1.

Postanowienie Nasze z dnia 31 Sierpnia r. z., upoważniaiące Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu do spłacenia procentowych długów Królestwa, Listami Zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, zaciągnionemi na dobra Narodowe, podług nominalnéy tychże Listów wartości, rozciągamy ninieyszém do dowodów Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy wystawionych, lub w przyszłości wystawić się mogących na pretensye, z mocy Ustawy z dnia 27 Stycznia 1824 r. tak w kapitale, iako i w procencie przez nią ustanowione, a pochodzące z pożyczki w w roku 1808/9 na dobra Narodowe zacią-

gniętéy, na którą obligacye hypoteczne nie zostały wydane.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, tudzież Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w czém do któréy należy, Polecamy.

Dan w Zamku Naszym Królewskim, w Warszawie, dnia 10/22 Czerwca, roku Pańskiego 1829, a Panowania Naszego 4go.

(podpisano) MIKOŁAY.

(L. S.) przez Cesarza i Króla,
Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hr. *Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) Stefan Hr. *Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa.

Względy policyyne i skarbowe, wykazały potrzebę zaostrzenia kar, przepisanych za przebywanie granicy kraiu, punktami zakazanémi; iakoż w tym celu Rada Administracyyna postanawia:

Artykuł 1.

Każdy przebywaiący pieszo granicę kraiu punktem zakazanym, ulegać będzie, poczynaiąc od dnia 15 Lutego b. r. karze pieniężnéy od 60 do 180 złł.

Artykuł 2.

Kommissye Woiewódzkie stanowiąc tę karę, wysokość iéy będą determinować w granicach, artykułem pierwszym wskazanych, podług stanu maiątkowego osoby wykraczaiącéy.

Artykuł 3.

Kto granicę kraiu punktem zakazanym, zaprzęgiem przebywa, oprócz poniesienia kary pieniężnéy, artykułem pierwszym oznaczonéy, utraca nadto cały zaprząg, to iest: konie i poiazd.

Artykuł 4.

Przepisana art. 68 Instrukcyi Skarbowéy z dnia 1 Października 1809 kara, na kupców omiiaiących komory celne manowcami, zachowuie się w swéy mocy.

Artykuł 5.

Donosiciele takich osób, które punktem zakazanym granicę przebyły, maią prawo do połowy kar z nich ściągniętych, a nawet do połowy wartości zaprzęgu skonfiskowanego.

Artykuł 6.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1833 r.

Namiestnik I-go Cesarsko-Królewskiéy Mości w Królestwie Polskiém, Generał-Feldmarszałek
Xiążę Warszawski,
(podpisano) Hrabia *Paskiewicz-Erywański.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) R. *Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

W Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa

Zapatrzywszy się na Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 2 Marca, 10 Sierpnia i 28 Października 1816 r., niemniéy z dnia 3 Maia 1817, wskazuiące zasady i dobrodzieystwa dla cudzoziemców, rzemieślników, fabrykantów lub rolników, do Królestwa Polskiego sprowadzić się chcących; zważywszy nadto, że cudzoziemcy podobni, zgłaszaiący się z chęcią przeniesienia się, z powodu dawności tych Postanowień, mogą nie wiedzieć, czego od

Rządu Królestwa spodziewać się mogą, i co tenże od nich wymaga, chcąc nakoniec Posłów, Agentów, lub Rezydentów JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEY MOŚCI postawić w stanie, zgłaszaiącym się cudzoziemcom do nich, dania potrzebnych obiaśnień, w iaki sposób sprowadzenie się do Polski może mieć mieysce; po zasięgnieniu zdań Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, niemniéy Kommissyi Rządowéy Skarbu, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Każdy kolonista cudzoziemiec, chcący się przenieść do Królestwa, powinien naprzód zgłosić się do Posłów, Rezydentów, lub Agentów JEGO CESARSKO-KROLEWSKIEY MOŚCI, w kraiu ich znayduiących się, i tam udowodnić, czy iest rzemieślnikiem, fabrykantem, lub rolnikiem, iak wiele ma maiątku, z wielu osób familia iego składa się, i czy chce osiąść w mieście lub na wsi, niemniéy złożyć dowód, że

mu iest wolno wynieść się z kraiu, i atest nienagannego sprawowania się tamże.

Artykuł 2.

Wydanie paszportów podobnym kolonistom, nie nastąpi pierwéy, dopóki dowody, artykułem powyższym wymienione, Rządowi Królestwa przesłane i przez właściwe Kommissye Rządowe przeyrzane, nie zostaną uznane za dostateczne, i kolonista zgłaszaiący za wykwalifikowanego; niemniéy gdy Rząd Królestwa wyrzecze, w którym czasie kolonisci udać się mogą do Polski.

Artykuł 3.

Obostrzenia Artykułów powyższych, ściągaią się tylko do kolonistów, chcących osiąść w miastach lub na gruntach Rządowych; lecz ci, którzy się chcą przenieść do dóbr prywatnych w Królestwie, mogą w każdym czasie wchodzić w układy z właścicielami, a złożywszy tylko dowód gdzie się chcą przenieść, niemniéy atest

wolnego wyyścia z kraiu i nieskażonego postępowania, otrzymaią natychmiast paszporta.

Artykuł 4.

Kolonista, wchodzący do kraiu, udać się winien wprost do Warszawy i stawić w Biórze Kommissyi Spraw Wewnętrznych, która po zapisaniu ich gdzie osiąść zamierzaią, w miastach lub na wsi, na gruntach Rządowych lub prywatnych, da im stosowne informacye i odeszle gdzie wypada; Kommissya zaś Rządowa Skarbu zatrudni się osadzeniem kolonistów, którzy w dobrach Rządowych osiąść zamierzyli.

Artykuł 5.

Żaden kolonista, rzemieślnik, fabrykant lub rolnik, ani zwrotu kosztów podróży, ani żadnych zapomóg od Rządu spodziewać się nie ma, i oprócz wolnego przeprowadzania przez granicę ruchomości i inwentarza, do roli, fabryk, lub rzemiosł potrzebnych, iak przepisuie art. 6 Posta-

nowienia z d. 2 Marca 1816, i Art. 7 Postanowienia z d. 26 Listopada 1822 r. oprócz uwolnienia ich i ich synów od służby woyskowéy, niemniéy uwolnienia wszystkich przez lat sześć, od wszelkich ciężarów i opłat publicznych, iakiegokolwiek bądź nazwiska, innych dobrodzieystw Rząd im nie przyznaie, i każdemu któryby sprowadziwszy się do kraiu, nie kontent był z zamieszkania w Polsce, wydane będą na iego żądanie paszporta do powrotu, po dopełnieniu iednak wprzód obowiązków względem właściciela gruntu na siebie przyiętych, lub też, z dobrowolnéy iakowéy prawnéy umowy wyniklych, iak niemniéy po zwrocie nakładów przez osadzenie iego poniesionych.

Artykuł 6.

Cudzoziemcom Kolonistom na gruntach w dobrach Rządowych osiąść chcącym, dawane będą albo role czyste bez zasiewów albo też zarosłe, na których własnym kosztem zabudować się będą obowiązani i

to podług planu iaki im Rząd wyda. Oprócz dobrodzieystw Art. 5 wskazanych, każdy Kolonista otrzyma uwolnienie od opłaty czynszu gruntowego przez lat sześć, gdy role były zdatne do uprawy; a lat dwanaście gdy grunta potrzebowały karczunku i melioracyi. Wybór gdzie maią bydź osadzeni i na iakich gruntach, zależy od Rządu, do tego przeto zastosować się są obowiązani.

Artykuł 7.

Który Kolonista rolnik nie ma naymniéy w gotowiźnie złotych reńskich 100, gruntów nie otrzyma: który zaś nie ma naymniéy złotych reńskich 400, nie może bydź rolnikiem, tylko zagrodnikiem. Ilość gruntów nadana każdemu będzie w stosunku posiadanych przez niego funduszów; naymnieysza osada rolnicza będzie iednak miała włókę magdeburgską albo pół polskiéy gruntu, a naymnieysza osada zagrodnicza, będzie miała pięć morgów magdeburgskich, albo dwa polskie ogrodu; wszystkie grun-

ta będą nadawane na czynsz, i każdy otrzyma stosowny zapis.

Artykuł 8.

Ponieważ kolonisci cudzoziemcy, przeprowadzaiąc się do Królestwa Polskiego, przechodzą pod opiekę Rządu i praw kraiowych, przeto również do wszelkich rozporządzeń Rządu, do wszelkich obowiązków z prawa wynikaiących, i wszelkich przepisów władz mieyscowych, gdzie zamieszkaią, stosować się powinni.

Artykuł 9.

Każdy kolonista cudzoziemiec, rzemieślnik, fabrykant, lub rolnik, który w miastach lub na gruntach Rządowych osiadać będzie, otrzyma na pismie w formie przedumownego układu, wyliczenie dobrodzieystw, iakie mu Rząd przyznaie, i obowiązków, iakie są do udzielonéy mu osady przywiązane, którym, po przyięciu dobrodzieystw, poddać się iest obowiązany.

Artykuł 10.

Przepisy względem kolonistów cudzoziemców, starozakonnych, Postanowieniami z dnia 2 Marca 1816 obięte, zachowuią się w swéy mocy.

Artykuł 11.

Przepisy Postanowień Namiestnika, na wstępie powołanych, przestaią bydź obowiązuiącemi.

Artykuł 12.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież Przychodów i Skarbu, w czém do któréy należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 28 Kwietnia 10 Maia 1833 r.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiéy Mości w Królestwie Polskiém, Generał-Feldmarszałek, Xiążę Warszawski,
(podpisano) Hrabia *Paskiewicz-Erywański.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duch. i Ośw. Publicznego
(podpisano) Hrabia *Stroganow.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa,

Celem przyśpieszenia umorzenia długu kraiowego z epoki Xięstwa Warszawskiego, oraz ułatwienia dłużnikom Skarbu sposobności uiszczenia się, w wykonaniu woli NAYJASNIEYSZEGO PANA przez odezwę Ministra Sekretarza Stanu z dnia 2/14 Kwietnia r. b. obiawionéy, na przełożenie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Dozwolone uchwałą Namiestnika Królewskiego z dnia 9 Lipca 1825 r. dłużnikom Skarbu zaspakaianie zaległości z epoki po dzień ostatni Grudnia 1821 r. pochodzących, dowodami Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy i assekuracyami skarbowemi na pretensye z epoki Xięstwa Warszawskiego wystawianemi, rozciąga się i do należytości od 1 Stycznia 1822 r., do końca roku 1831 przypadaiących, pod następuiącemi tytułami, do Kass wnoszonych, a mianowicie:

a) Ofiara wszelkiego rodzaiu.

b) Subsidium charitativum.

c) Kapon z dóbr Rządowych na własność prywatną przeszłych.

d) Łanowe.

e) Czynsz z miast Magdeburgskich.

f) Kontyngens liwerunkowy.

g) Podymne dawne i podwyższone.

h) Czopowe i młynowe dawne, oraz kanon z młynów i wiatraków.

i) Rekrutowe od żydów.

k) Popisowe od menonistów.

l) Z dóbr za przywileiami trzymanych, dimidie, tertie i kwarty.

l) Czynsze włościańskie z dóbr Rządowych i wszelkie należności z lasów Rządowych od włościan przypadaiące.

m) Zapomogi włościanom w dobrach Rządowych i prywatnych udzielane.

n) Kary wszelkie i koszta sądowe i alimentacye.

Artykuł 2.

Wpływy w gotowiźnie na rachunek zaległości, których spłacenie papierami powyższemi iest dozwoloném, przed ogłoszeniem ninieyszego postanowienia do depozytu nastąpione, lub po ogłoszeniu tegoż postanowienia do Kass Skarbowych lub gminnych i mieyskich wniesione, nie maią bydź kontrybuentom w zamian za pomienione papiery zwracane.

Artykuł 3.

Ponieważ w dobrach prywatnych na satysfakcyą Skarbu zaiętych, wolność zaspokoienia zaległości podatkowych dowodami likwidacyynemi, służy tylko właścicielom, raty więc dzierżawne na dzierżawcach takich dóbr z czasu po koniec roku 1831 pozostałe, winny bydź gotowizną opłacane.

Artykuł 4.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 25 Maia (6 Czerwca) 1834 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

DYREKTOR GŁÓWNY,

Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

Na mocy Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 27 Stycznia 1824 r. stanowiącego Kommissyę Centralną Likwidacyyną i stósownie do artykułu 13 tegoż Postanowienia, następuiące przepisuie zasady służyć maiące za podstawę do ostatecznego przeyrzenia pretensyi z Epoki Rządu Rady Naywyższéy tymczasowey Xięstwa Warszawskiego, oparte na Konwencyach: Berlińskiéy z dnia 10 (22) Maia 1819 roku i Wiedeńskiéy z dnia 17 (29) Czerwca 1821, oraz szczególnych urządzeniach Monarszych i Władz ówczesnych.

TYTUŁ I.

O obrachowaniu pretensyi.

Oddział I.

Co do Epoki od wkroczenia woysk Cesarsko-Rossyyskich, w kray Xięstwa do końca Kwietnia 1814 roku,

Artykuł I.

Produkta ustawą Seymową z. r. 1811 nieobięte, lub nad ilość tąż ustawą oznaczoną na żywność woysk Cesarsko-Rossyyskich w czasie od daty ich wkroczenia w kray Xięstwa Warszawskiego do końca Kwietnia 1814 roku do Magazynów dostawione, albo przechodzącemu i konsystuiącemu woysku zalegalnemi i za takie iuż przez Władze do tego upoważnione uznanemi, bonami, wydane, obliczone będą po cenie targowéy respective miast Departamentowych z czasu odstawy rocznego przecięcia wziętéy.

Artykuł 2.

Pretensye za wypaszone łąki w czasie od wkroczenia woysk Cesarsko-Rossyyskich w kray Xięstwa Warszawskiego, do dnia ostatniego Kwietnia 1814, tam gdzie udowodnione będą legalnemi bonami woyskowych, kwitami władz mieyscowych administracyynych, dozorców magazynów, lub w braku tych wywodami stosownemi przed nastąpionem wypaszeniem, stosownie do urządzenia Kommissyi Nadzwyczaynéy potrzeb woyska z dnia 19 Maia 1813 roku Nro 241 sporządzonemi; oznaczenie łąki na paszę wspólnie z komendantem korpusu lub oddziału, iéy oszacowanie i użycie na przedmiot oznaczony, obeymuiącemi, maią bydź obliczone i przyięte p dług zasad, Uchwałą Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 26 Maia 1814 roku Nro $\frac{5235}{344}$ z Maia t. r. przepisanych.

Artykuł 3.

Dostawy robotników pieszych i podwód do budowy mostów i robót fortyfikacyynych w czasie od wkroczenia woysk Rossyyskich w kray Xięstwa Warszawskiego do końca Kwietnia 1814 r. uskutecznione, obliczone i przyięte będą stosownie do Postanowienia Rady Naywyższéy Tymczasowéy z dnia 21 Maia i 15 Czerwca 1813 r. wydanych, podług cen, Dekretem Króla Jego Mości Saskiego z dnia 27 Marca 1812 roku oznaczonych i stosownie do urządzenia byłego Ministerium Woyny Xięstwa Warszawskiego z dnia 5 Maia 1812 roku.

Artykuł 4.

Dostawy materyałów, statków rozmaitych rekwizytów do budowy mostów i fortyfikacyi, maią bydź obliczone i przyięte.

Wartość w kontraktach lub oszacowaniu wyrażona, a gdzie w szczególnych przypadkach ani piérwszych, ani drugiego nie ma, wzięta z innych tego samego rodzału dostaw, podobnemi dowodami popartych, stanowi do przyięcia Liquidum i cenę.

Artykuł 5.

Składki na zakupienie 400 koni kirysyerskich i 800 siodeł z potrzebnemi rekwizytami, w skutek Dekretu Nayiaśnieyszego PANA z dnia 18 (30) Czerwca 1813 roku w Szląsku wydanego, dla armii woysk Cesarsko-Rossyyskich dostarczonych, opłacone; maią bydź obliczone i przyięte podług rozpisów przez Kommissyą Nadzwyczayną potrzeb woyska w dniu 26 Lipca i 8. Sierpnia 1813 roku na Departamenta, przez Prefektów na powiaty a przez podprefektów na gminy miasta i kontrybuentów sporządzonych, o ile każdy z szczególnych pretensorów udowodni wysokość opłaconéy składki, kwitem przez osoby do poboru upoważnione, dla siebie wydanym.

Artykuł 6.

Produkta dla woysk Cesarsko-Rossyyskich w skutek rekwizycyi główno-komenderującego czynnemi armiami Generała Barday de Tolly w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1813 roku i Jeneralnego Intendenta

armii Generała Kankryna do rozmaitych mieysc w Szląsku pruskim dostawione, o ile udowodnione będą legalnemi kwitami dozorców i magazynów w Xięstwie lub Prussach, Urzędników Cesarsko-Rossyyskich do odbioru wyznaczonych, lub kwitancyami woyskowych, obliczone i przyięte bydź maią, podług cen tergowych miast Departamentowych z całorocznego ich przecięcia.

Artykuł 7.

Koszta transportu produktów w Szląsk pruski, obliczone i przyięte bydź maią podług ceny uchwałą Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 5 (17) Lipca 1814 roku oznaczonéy.

Artykuł 8.

Dostawy żywności i furażu sposobem antycypacyi, stosownie do uchwały Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 11 Sierpnia 1813 roku Nro 2190 z Sierpnia r. t. rozpisane, o ile uskutecznione zostały i poparte, będą legal-

nemi kwitami dozorców magazynów, winny bydź obliczone i przyięte po cenie miast Departamentowych z całorocznego przecięcia.

Artykuł 9.

Dostawy żywności i furażu dla woysk Cesarsko-Rossyyskich, twierdze Modlin, Zamość i Gdańsk oblegaiących, do końca Kwietnia 1814 roku uskutecznione, o ile poparte będą legalnemi kwitami dozorców magazynowych lub bonami woyskowych, obliczone będą po cenie, Uchwałą Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 11 Października 1813 r. oznaczonéy, a co do artykułów, takową nie przyętych, podług cen miast departamentowych, z całorocznego ich przecięcia.

Artykuł 10.

Dostawa bryk z końmi lub bez nich, w skutek reskryptu Generał-Gubernatora Xięstwa Warszawskiego, z dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1813 roku, Uchwały Rady

Naywyższéy tymczasowéy z dnia 24 Października 1813 roku i szczególnych Władz woyskowych rekwizycyi, załatwiona, o ile udowodniona będzie, ma bydź obliczona i przyięta. Ilość pieniężna, w detaxacyach odstawionych bryk z końmi, wyrażona, lub gdzie tych detaxacyi niebyło, ilość w kontraktach z liwerantami zawartych umówiona i zapłacona, stanowią do przyięcia Liquidum i cenę.

Artykuł 11.

Dostawa kożuchów i półkożuchów dla woysk Cesarsko-Rossyyskich, w skutek uchwały Rady Naywyższéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 6 Listopada 1813 roku i w skutek Naywyższéy woli Nayiaśnieyszego PANA, przez odezwę Grafa Arakczeiowa z dnia 3 (15) Listopada t. r. obiawionéy, uskuteczniona, legalnemi dowodami poparta, obliczona i przyięta bydź ma, podług ceny przez Kommissyą Nadzwyczayną potrzeb woyska ustanowionéy, to iest po

złp. 36 za kożuch, a po złp. 24 za półkożuch.

Artykuł 12.

Dostawa effektów lazaretowych, stosownie do Uchwały Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 25 Października 1813 roku i w skutek szczególnych rekwizycyi Władz administracyynych lub woyskowych, po koniec Kwietnia 1814 roku uskuteczniona, o ile legalnemi kwitami udowodniona będzie, ma bydź obliczona i przyięta, tam gdzie przez liwerantów miała mieysce, podług cen kontraktami obiętych, ieżeli są niższe od postanowionych przez Radę Naywyższą; ieżeli zaś są wyższe i gdzie odstawa przez samych mieszkańców dopełnioną została, podług cen pomienioną Uchwałą oznaczonych.

Wszelkie wiktuały i lekarstwa, na które ceny w Uchwale Rady Naywyższéy nie są oznaczone podług rzeczywistéy tychże wartości, iak również należności doktorom, chirurgom i felczerom, za podięte przez

nich około leczenia chorych w lazaretach płace, przypadaiące, o ile udowodnione będą szczególnemi zapewnieniami i likwidacyami, przez właściwe Władze poświadczonemi, obliczyć i przyiąć należy.

Artykuł 13.

Dostawy effektów ubiorczych dla rekonwalescentów woyska Rossyyskiego, w roku 1813 z lazaretów wyszłych, w skutek rekwizycyi Władz woyskowych uskutecznione, legalnemi dowodami poparte, o ile niezostały zaspokoione, obliczone i przyięte będą. Wartość w kontraktach, lub oszacowaniu wyrażona, a gdzie w szczególnych przypadkach, ani pierwszych, ani drugiego nie ma, wzięta z innych tegoż samego rodzaiu dostaw, podobnemi dowodami popartych, stanowi do przyięcia Liquidum i cenę.

Artykuł 14.

Koszta umundurowania i zaopatrzenia w potrzebną odzież i obuwie woysk Ce-

sansko - Rossyyskich, legalnemi dowodami usprawiedliwione, obliczone i przyięte bydź maią.

Wartość w kontraktach lub oszacowaniu wyrażona, a gdzie w szczególnych przypadkach, ani pierwszych, ani drugiego niemasz, wzięte z innych tegoż samego rodzaiu dostaw, podobnemi dowodami popartych, stanowi do przyięcia Liquidum i cenę.

Artykuł 15.

Produkta od obywateli pożyczone, o ile im z wrócone nie zostały, winny bydź obliczone i przyięte po cenie targowéy miast departamentowych, z całorocznego ich przecięcia.

Artykuł 16.

Dostarczenia w skutek Uchwał Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dn a 22 Lutego i 17 Marca 1814 roku, do magazynów rezerwowych załatwione, legalnemi kwitami magazynowemi

poparte, o ile zaspokoionemi niezostały, obliczone i przyięte będą po cenie, rozporządzeniem Ministeryi Spraw Wewnętrznych, dnia 28 Lutego 1814 roku wydaném, oznaczonéy.

Artykuł 17.

Koszta utrzymania magazynów rezerwowych, w skutku uchwały Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 22 Lutego 1814 roku zaprowadzonych, o ile usprawiedliwione zostaną legalnemi dowodami, do obliczenia i przyięcia należą.

Artykuł 18.

Pretensye za kwatery, opał i światło woyskowym, w przypadkach gdzie dostawa tych artykułów, w skutku zawartych przez Władze administracyyne, imieniem Skarbu, kontraktów, z zapewnieniem wynagrodzenia załatwiona została, a dotąd nie iest zapłacona, do obliczenia i przyięcia należą.

Artykuł 19.

Assygnacye Rządu Xięstwa Warszawskiego do kass publicznych wydane, a przez to nie zrealizowane, należą, po sprawdzeniu z aktami i z księgami kassowemi, do policzenia.

Artykuł 20.

Depozyta prywatnych na potrzeby Rządu użyte, zaległe wydatki z manutencyi magazynowéy, sztafety i extrapoczty na rzecz Rządu wysłane, lekarstwa dla więźniów, nadpłata i allewiacye podatków, nadzwyczayne wydatki szczególnemi Reskryptami Rządu upoważnione, należytości z kontraktów, za zaległe pensye cywilne koszta podróży, dyety, materyały piśmienne, za drzewo, mlewo, podwody, koszta wypieku chleba, przewózkę i spław produktów, nakoniec forszusa kass mieyskich w zastępstwie Skarbu poniesione, legalnemi kwitami udowodnione, obliczone zostaną.

Artykuł 21.

Dostawa mięsa, wódki i soli dla armii rezerwowéy woysk Cesarsko-Rossyyskich, w skutek rozporządzenia Generał-Gubernatora Xięstwa Warszawskiego z dnia 4 (16) Października 1813 roku Nro 7115, z mocy Naywyższego Rozkazu Nayiaśnieyszego PANA wydanego, w czasie od 1 Października 1813 r. do końca Kwietnia 1814 roku uskuteczniona, o ile usprawiedliwiona będzie legalnemi kwitami, ma bydź obliczona i przyięta: co do wódki po cenie Dekretem Króla Jego Mości Saskiego z dnia 4 Września 1812 r., co do mięsa, Uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 Października 1812 r. oznaczonéy, a co do soli, podług ceny w magazynach solnych exystuiącéy.

Oddział II.

Co do epoki od 1 Maia 1814, do końca tegoż miesiąca 1815 roku.

Artykuł 22.

Produkta, Uchwałą Seymową z r. 1811 nieobięte, lub nad ilość tąż oznaczoną, wskut-

ku zaszłych przed 1 Maia, lub po tym terminie, rekwizycyi, przez mieszkańców Xięstwa dostarczone, o ile usprawiedliwione będą legalnemi kwitami magazynowemi, lub bonami woyskowemi, obliczyć i przyiąć należy po cenie, Dekretem Króla Jego Mości Saskiego z dnia 4 Września 1812 r. i Uchwałą Rady Ministrów z d. 23 Października 1812 r. oznaczonéy.

Artykuł 23.

Dostawy żywności i furażu, w skutek Uchwał Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z d. 22 Lutego, 17 Marca, 29 Lipca, 19 Września, 20 Października 1814 r., 30 Marca i 5 Kwietnia 1815 r. w epoce od 1 Maia 1814 r. do końca tegoż miesiąca 1815 r. załatwione, o ile nie zostały przez potrącenie w podatkach lub innych należnościach zapłacone, maią bydź obliczone i przyięte po cenach, temiż Uchwałami oznaczonych.

Artykuł 24.

Dostawa worków, w skutek Uchwały Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z d. 9 Maia 1814 r. na rachunek zaległych podatków uskuteczniona, legalnemi kwitami poparta, o ile zapłacona nie została, ma bydź obliczona i przyięta po cenie, tąż Uchwałą przepisanéy.

Artykuł 25.

Pretensye za wypaszone łąki końmi woyska rossyyskiego, w epoce od 1 Maia 1814 r. do końca tegoż miesiąca 1815 r., maią bydź stosownie do Uchwały Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z d. 26 Maia 1814 r. obliczone i przyięte tam, gdzie będą usprawiedliwione legalnemi kwitami.

Artykuł 26.

Długi po Kommissyi Wyższego Nadzoru nad lazaretami woyskowemi pozostałe, o ile przypadaią osobom prywatnym, są

udowodnione, a zaspokoione dotąd nie zostały, maią bydź przyięte.

Artykuł 27.

Koszta transportu i przewozu z iednego do drugiego magazynu produktów, dotąd niezaspokoione, o ile usprawiedliwione będą legalnemi dowodami, maią bydź obliczone i przyięte podług Uchwały Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z d. 5/17 Lipca 1814 r.

Artykuł 28.

Dostawy produktów w zastępstwie liwerantów przez mieszkańców Xięstwa uskutecznione, o ile udowodnione będą legalnemi kwitami magazynowemi, a nie zostały ieszcze zapłacone, maią bydź obliczone i przyięte po cenie targowéy miast Departamentowych z całorocznego ich przecięcia.

Artykuł 29.

Koszta przewozu effektów artyllerycznych z Kempna w kraiu Pruskim, do twierdzy Modlina, w skutku rozporządzenia Generała-Gubernatora Xięstwa Warszawskiego z dnia 28 Września (10 Października) 1814 roku Nro 11,565 nastąpionego, o ile legalnemi dowodami usprawiedliwione będą, maią bydź obliczone i przyięte stosownie do Uchwały Rady Naywyższéy tymczasowéy z dnia 30 Grudnia 1814 roku i po cenie w téyże przepisanéy.

Artykuł 30.

Pretensye za przedmioty w artykułach 4, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, wymienione, o ile pochodzić będą z Epoki od 1 Maia 1814 do końca tegoż miesiąca 1815 r. i o ile udowodnione zostaną legalnemi dowodami, maią bydź obliczone i przyięte w sposobie, w tychże artykułach przepisanym.

Oddział III.

Co do epoki od 1 Czerwca 1815 roku do końca Grudnia 1819 roku.

Artykuł 31.

Dostawy produktów, w skutek Uchwał Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa

Warszawskiego z dnia 22 Lutego, 17 Marca, 29 Lipca 19 Września 20 Października 1814 roku, 30 Marca i 5 Kwietnia 1815 r. iak również worków w skutek Uchwały teyże Rady z dnia 9 Maia 1814 uskutecznione po d. 1 Czerwca 1815 r. o ile usprawiedliwione będą legalnemi kwitami, i nie są ieszcze zaspokoione, maią bydź obliczone i przyięte podług cen, temiż uchwałami wskazanych.

Artykuł 32.

Długi po Kommissyi Wyższego Nadzoru nad lazaretami woyskowemi z Epoki od 1 Czerwca 1815 do końca Grudnia 1819 roku pozostałe, o ile udowodnione będą, maią bydź obliczone i przyięte.

TYTUŁ 2.

Zasady Ogólne.

Artykuł 33.

Do produktów i mięsa, będą zastosowane miary i wagi, w epoce Rządów Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego używane.

Artykuł 34.

Dostawa bydła bez poprzedniczego oszacowania na wagę, będzie obliczona podług następuiącéy zasady:

Wół karmny, funtów 300.
Zwyczayny, funtów 200.
Krowa, funtów . . 120.
Skop lub owca, funtów 25.

Mąka, porównywa się co do miary ze zbożem, wyiąwszy przypadki, gdzie przy szczególnych odstawach, inna była przepisana zasada.

Artykuł 35.

Słoma, gdzie wynagrodzenie ustawami nie iest zapewnione, do obliczenia nie należy.

Siano zaś będzie obrachowane, podług zasad paragrafem 17 Ustawy Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego 1816 roku przepisanych.

Artykuł 36.

Każda pretensya w ogólności usprawiedliwiona bydź winna oryginalnemi dowodami, przez Władze do tego moc maiące wydanemi.

Artykuł 37.

W rewizyi wszystkich obrachunków, Kommissya Centralna Likwidacyyna naymocniéy stosować się będzie do artykułu 9 Konwencyi Berlińskiéy i artykułu 1 Konwencyi Wiedeńskiéy.

Artykuł 38.

Gdyby po rozsegregowaniu materyałów likwidacyynych, okazały się ieszcze iakowe pretensye, ninieyszą instrukcyą nieobięte, Kommissya Centralna Likwidacyyna przedstawi Dyrektorowi Głównemu, Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, potrzebę wydania dodatkowo przepisów do obliczenia i ustanowienia ich wysokości.

Artykuł 39.

Kommissya Centralna Likwidacyyna, wpisy wylikwidowanych summ uskuteczniać będzie w sposobie wskazanym w tabelli, dołączonéy przy Instrukcyi, Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 27 Stycznia 1824 roku zatwierdzonéy, oddzielnie z każdego oddziału.

Artykuł 40.

Na ustanowione pretensye, Kommissya Centralna Likwidacyyna, po potrąceniu należytości Skarbowych, wystawiać będzie, stosownie do Postanowienia Rady Administracyynéy Królestwa z dnia 17 Lipca 1827 roku, dowody podług wzorów przez Dyrektora Głównego zatwierdzić się maiących, i takowe doręczać ma, za pośrednictwem Kommissyów Woiewódzkich, właścicielom.

Przyięto na Posiedzeniu Rady Administracyynéy, w Warszawie, dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1834 roku.

Sekretarz Stanu
przy Radzie Administracyynéy

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektór Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

SPIS RZECZY
w Tomie Dodatkowym Dzien. Praw.

Postanowienia i urządzenia ogólne, dotyczące Wydziału Sprawiedliwości.

Stronica

Postanowienie Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego, stanowiące, że Sąd Appellacyyny, w sprawach kryminalnych, ma zastępować Sąd Kassacyyny. 7.
w Warszawie, dnia 22 Marca 1814 r.

Uchwała teyże Rady, znosząca Juristitium co do spraw konkursowych i likwidacyynych, tudzież sposób postępowania w tychże sprawach przepisuiąca . . . . . 10.
w Warszawie, dnia 23 Lutego 1815 r.

Organizacya Sądu Naywyższéy Instancyi, przez Rząd tymczasowy Królestwa Polskiego uchwalona . . . . . 22.
w Warszawie, dnia 21 Września 1815 r.

Prawidła przez tenże rząd uchwalone, względem wręczania pozwów, oraz względem terminu do zaniesienia rekursu przed Sąd Naywyższéy Instancyi . . . . . 40.
w Warszawie, dnia 12 Grudnia 1815 r.

Stronica.

Przepisy, przez Rząd tymczasowy wydane, stanowiące sposób postępowania co do przedstawień incydentalnych, do Sądu Naywyższéy Instancyi podawanych 43

w Warszawie, dnia 21 Grudnia 1815 r.

Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego, względem powtórnego odwoływania się do łaski, przez osoby, których podania o łaskę iuż raz rozpoznane zostały. . 47

w Warszawie, dnia 27 Lipca 1816 r.

Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego, przepisuiące, aby delikwenci, którzy podaiąc się do łaski, zastrzegaią sobie prawo rekursowania do kassacyi, do rekursu udawali się wprzód, nim do łaski przedstawieni będą 49

w Warszawie, dnia 1 Lutego 1817 r.

Dekret Nayiaśnieyszego PANA względem bezpośredniéy korrespondencyi w stosunkach sądowych i administracyynych z pogranicznemi Władzami Cesarstwa Rossyyskiego, za pośrednictwem Władz administracyynych. 51

w Petersburgu, dnia 28 Lutego (12 Marca) 1817

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, opisuiące attrybucye i obowiązki Prezesa Sądu Naywyższéy Instancyi. 54

w Warszawie, dnia 13 Stycznia 1818 r.

Stronica.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, przepisuiące, aby żaden Urzędnik Skarbowy lub Administracyyny, nie podeymował się obrony i popierania spraw przeciwko Skarbowi. 62

w Warszawie, dnia 11 Sierpnia 1818 r.

Postanowienie Namiestnika, aby Sąd Appelacyyny, w zastępstwie Sądu Kassacyynego działaiący, w komplecie siedmiu członków, głos stanowczy maiących, wyrokował. 65.

w Warszawie, dnia 15 Stycznia 1820 r.

Postanowienie Namiestnika, oznaczaiące ilość kaucyi pisarzy hypotecznych i rejentów. 67.

w Warszawie, dnia 15 Stycznia 1822 r.

Postanowienie Namiestnika, upoważniaiące Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu, do przyznania tytułu dziedzictwa nabywcom dóbr od Rządu Austryackiego . . . . . 70.

w Warszawie, dnia 19 Lutego 1822 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy, przepisuiące, że osoby winne ukrywania broni w domach swoich, pod sąd woienny oddane będą. . . . . 74.

w Warszawie, dnia 5 (17) Lipca 1832 r.

Przepisy względem pociągania do Sądów Cywilnych, osób woyskowych, przez JO Xię-

*

Stronica.

cia Namiestnika Królestwa wydane. . . . 76.

w Warszawie, dnia 19 (31) Lipca 1832 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy, urządzaiące areszt cywilny dla dłużników, wyrokami sądowemi pod przymusem osobistym skazanych, oraz oznaczaiące fundusz, na utrzymanie dłużników przeznaczony . . 81.

w Warszawie, dnia 13 (25) Września 1832 r.

Postanowienie teyże Rady, urządzaiące Kompanie poprawcze w Twierdzach Nowogeorgiewskiéy i Zamościu . . . . . 85.

w Warszawie, dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1834 r.

Postanowienia i urządzenia ogólne, dotyczące Wydziału Skarbowego.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, opisuiące warunki, pod iakiemi sprzedaż dóbr i innych nieruchomych własności prywatnych, przez loteryą publiczną, dozwoloną bydź może . . . . . 131.

w Warszawie, dnia 29 Września 1816 r.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, zatwierdzaiące instrukcye, przez Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu ułożone, co do opłat i kontrolli stępla kollateralnego, oraz wszel-

Stronica.

kich innych dochodów, ze stosunków z sądownictwem wynikaiących . . . . . 139.

w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816 r.

Zatwierdzona powyższém Postanowieniem Instrukcya, co do kontrolli stępla kollateralnego. . . . . 145.

w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816 r.

Zatwierdzona również powyższém Postanowieniem Instrukcya, co do opłat i kontrolli, tak ogólnych wpływów stęplowych iako też wszelkich innych dochodów, ze stosunków z sądownictwem wynikaiących . . 180.

w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816 r.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, wyiaśniaiące, w których przypadkach, i iakie podatki, w myśl Dekretu Królewskiego, z dnia 17 Grudnia 1810, allewiowane bydź maią. 229.

w Warszawie, dnia 25 Października 1817 r.

Postanowienie Namiestnika, stanowiące kwalifikacyą, iaką mieć należy dla konkurencyi o dzierżawę dóbr rządowych. . . . 233.

w Warszawie, dnia 24 Stycznia 1818 r.

Postanowienie Namiestnika, stanowiące: iż sprawy graniczne i possessoryyne, między dobrami rządowemi a prywatnemi, mogą bydź przez dobrowolne układy, za upoważnieniem Kommissyi Rządowéy Przycho-

dów i Skarbu załatwiane, ieżeli przedmiot sprawy dwóch włók nie przenosi . . . . 239.

w Warszawie, dnia 24 Sierpnia 1819 r.

Postanowienie Namiestnika, nadaiące w skutek Naywyższéy woli, szpitalowi Siostr Miłosierdzia w Lublinie, na wieczystą własność, folwark rządowy Swidnik Wielki, do ekonomii Lubelskiéy należący. . . . . 241.

w Warszawie, dnia 6 Stycznia 1824 r.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, stanowiące od każdéy loteryi uboczney opłatę na rzecz Towarzystwa Dobroczynności, iednemu procentowi od wartości obiektu, na loteryą wystawionego, wyrównywaiącą. 243.

w Warszawie, dnia 27 Stycznia 1824 r.

Postanowienie Namiestnika, rozwiązuiące Biuro likwidacyyne Ustawą z dnia 9 Listopada przy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu utworzone, a w mieyscu tego stanowiące Kommissyą Centralną Likwidacyyną, i przepisuiące organizacyą dla teyże Kommissyi. . . . . 246.

w Warszawie, dnia 27 Stycznia 1824 r.

Postanowienie Namiestnika, dozwalaiące dłużnikom skarbowym zaspokaiania zaległości po koniec roku 1821, dowodami Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy, z oznaczeniem tych zaległości, które z pod tego dobrodzieystwa są wyłączone . . . . . 255.

w Warszawie, dnia 9 Lipca 1825 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy Królestwa, przepisuiące kary, na wywożących lub przywożących z obcych kraiów assygnaty Rossyyskie do Królestwa Polskiego . . . . . 261.

w Warszawie, dnia 29 Stycznia 1828 r.

Postanowienie Królewskie, dozwalaiące spłacić Listami Zastawnemi dowody Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy Królestwa Polskiego, iuż wydać się mogące, na pretensye pochodzące z pożyczki 180$\frac{3}{9}$ r. na dobra narodowe zaciągniętéy, na którą obligacye hypoteczne nie zostały udzielone . 264.

w Warszawie, dnia 10 (22) Czerwca) 1829 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy, stanowiące kary za przebywanie granicy kraiu punktem zakazanym. . . . . 267.

w Warszawie, dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1833 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy, opisuiące warunki, pod któremi cudzoziemcy koloniści, fabrykanci, lub rzemieślnicy, osiedlać się mogą w Królestwie Polskiém . 270.

w Warszawie, d. 28 Kwietnia (10 Maia) 1833 r.

Strona.

Postanowienie Rady Administracyynéy, rozciągaiące dozwolone uchwałą Namiestnika z dnia 9 Lipca 1825 roku zaspokojenie zaległości po koniec 1821 roku dowodami Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy, do zaległości po koniec r. 1831, z oznaczeniem tych, które z pod tego dobrodzieystwa są wyłączone. . . . . 278.

w Warszawie, d. 25 Maia (6 Czerwca) 1834 r.

Prawidła przez Radę Administracyyną zatwierdzone, względem rozpoznawania i przyznawania pretensyi z epoki byłéy Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego. . . . . 282.

w Warszawie, dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1834 r.

Biblioteka

Wzór Nr 1. do § 11.

LISTA KATEGORYCZNA

O przestępcy ANTONIM NIKOŁAJEWIE.

Imię, nazwisko i wiek.	Cechy zewnętrzne i wady.	Z którego Woiewództwa i z iakiego stanu.	Za co skazany na robotę.	Z czyiego wyroku.	Jaką odebrał cielesną karę przy wysłaniu do twierdzy.	Przysłany do roboty czasowo lub na zawsze	Jakiéy religii.	Wzrost.	Bezżenny lub żonaty, a w ostatnim razie, gdzie iego żona i dzieci.
Antoni Nikołaiew lat 32.	Cechy: twarzy białéy, włosów na głowie iasnych, oczu niebieskich, nosa prostego; wady: te a te, lub nie ma żadnych.	Gubernii Pskowskiéy i tegoż Powiatu, z wsi N. N. Obywatela N. N.	Za kradzież.	Za wyrokiem Rządu Gubernialnego Pskowskiego.	Ukarany plagami.	Na lat 5.	Grecko-Rossyyskiéy.	2 arszyny, 12 werszków.	Żona i dzieci znayduią się tam a tam.

Wzór Nr. 2. do §§ 18 i 19.

Wykaz ile wyznaczono na odzienie dla iednego więźnia Kompanii Poprawczéy.

Nazwisko Rzeczy.	Termin na rzeczy w latach.	Całe wyznaczenie. Złp.	gr.	Z tego na rok Złp.	gr.
Półkożuszek barani, do kolan długi, zapinaiący się na pętelkę. . .	3	25	—	8	10
Czapka z sukna wieyskiego szarego, z sztuczkami czarnemi. . . .	3	1	15	—	15
Kurtka do pracy z suk a wieyskiego szarego i czarnego, podług przepisanéy szerokości 1 arszyn, 14 werszków; na nią sukna $1\frac{1}{2}$ arszyna, arszyn po złp. 4; płótna na podszewkę 5 arszynów po gr. 8; za robotę, nici i guziki drewniane po gr. 15, ogółem na iednę kurtkę	2	7	25	3	$27\frac{1}{2}$
Spodnie z takiegoż sukna wieyskiego, podług przepisanéy szerokości, na nie sukna $1\frac{1}{2}$ arszyna, arszyn po 4 złp., płótna na podszewkę 8 arszynów, arszyn po gr. 8; za robotę, nici i guziki drewniane po gr. 20, ogółem .	1	8	24	8	24
Rękawic skórzanych dwie pary.	1	6	20	6	20
Onócz sukiennych do obwiania nóg zimą, dla każdego więźnia z sukna nie węższego nad 8 werszków, po 3 werszki.	1	3	18	3	18
Półbóc ków 3 pary	1	20	—	20	—
Koszul 3, na które płótna koszulowego 10 werszków szerokiego, po 6 arszynów na każdą, razem 18 arszynów, po 15 gr.	1	9	—	9	—
Kurtek z płótna żaglowego, na każdego po 4 arszyny 12 werszków, arszyn po $1\frac{1}{2}$ złp., płótna na podszewkę po 5 arszynów, arszyn po gr. 8, za robotę, nici i guziki drewniane po gr. 15, ogółem na iednę kurtkę. . . .	2	8	$28\frac{3}{4}$	4	$14\frac{3}{8}$
Gatek z płótna żaglowego, na każde po $3\frac{1}{2}$ arszyna płótna, arszyn po złp. $1\frac{1}{2}$, płótna na podszewkę po 5 arszynów, arszyn po gr. 8, nici i guziki drewniane po gr. 15, ogółem na gatki.	1	7	$16\frac{1}{2}$	7	$16\frac{1}{2}$
Halsztuk z półkoszulkiem, na każdy sukna czarnego po 1 werszku, na podszewkę płótna 1 werszek.	1	—	15	—	15
Na kołdrę dla każdego, sukna wieyskiego, zachowuiąc przepisaną szerokość 1 arszyn 14 werszków, $2\frac{3}{4}$ arszyna po złp. 4.	3	11	—	3	20
Siennik i poszewka na poduszkę, maią bydź kraiane z płótna podszewkowego do kurtek letnich i spodni.					
Ogół		110	$12\frac{1}{4}$	77	5

Przy weyściu nowego więźnia do Kompanii, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych wypłaca Kommendantowi na odzież więźnia 110 złp. 12 gr.; ieżeli w Kompanii nie ma odzienia po ubyłych więźniach, cała ammunicya nie ogranicza się do czasu, Kommendantowi zaś daie się na nią remonta dziennie po 6⅓ gr. na każdego więźnia w Kompanii zostaiącego, a na będących w szpitalach, remonta nie liczy się.

Wzór Nr 3. do §§ 20, 24 i 31.

Wykaz ile się liczy na różne przedmioty codzienne w expensie na każdego więźnia.	Grosze
Na odzież dla iednego więźnia	6 $\frac{1}{8}$
Pranie bielizny i słoma na posłanie	1
Utrzymanie kaydan	$\frac{1}{2}$
Opał	1 $\frac{1}{2}$
Swiatło.	$\frac{1}{2}$
Rozchody Kancellaryyne	$\frac{1}{4}$
Inwentarz	$\frac{1}{2}$
Ogół . . .	10 $\frac{1}{8}$

Oprócz tego płaci się z ogólnych summ na budowle podofficerom, którzy się znaydować będą przy robotach budowlanych, dla dozoru nad więźniami, za czas znaydowania się ich przy tych robotach, w nagrodzie po 10 gr. na dzień każdemu.

Wzór Nr. 4. do § 46.

LISTA KATEGORYCZNA

Więźniów wiedzy cywilnéy, przysyłanych czasowo do robót w Twierdzy N. N., zostaiących z N^ru^ *tego a tego* Kompanii Poprawczéy.

Imiona, nazwiska i wiek.	Cechy zewnętrzne i wady.	Jakiey budowy ciała.	Z którego Woiewództwa i z iakiego stanu.	Kiedy wszedł do twierdzy.	Za co skazany na robotę.	Za czyim wyrokiem.	Jaką odebrał karę cielesną przy wysłaniu do twierdzy.	Jakiey kondukty.	Na iaki mianowicie przeciąg czasu przysłany do roboty.	Jakiéy religii.	Jakie posiada rzemiosło, lub iakiego się uczy i czy umie czytać.	Miara wzrostu.	Bezżenny, czy żonaty, a w ostatnim razie, gdzie iego żona i dzieci.
Antoni Nikołaiew, lat 31.	Cechy: twarzy białéy, włosów na głowie iasnych, oczu niebieskich, nosa prostego; wady: *te a te*, lub nie ma żadnych.	Silny.	z Płockiéy Gubernii i Obwodu, z wsi N. N. stanu *tego a tego*.	Dnia 7 Sierpnia 1829 roku.	Za kradzież.	Za wyrokiem Sądu Policyi Poprawczéy Obwodu Płockiego.	Ukarany plagami.	Dobréy.	Na lat 5.	Grecko-Rossyyskiéy.	Szewc; czytać i pisać umie.	2 arszyny, 12 werszków.	Żona z dwóygiem dzieci znayduie się *tam a tam*.

Wzór Nr. 5. do § 46.

LISTA KATEGORYCZNA

Więźniów przysłanych nazawsze do robót w Twierdzy N. N., zostáiących w N. Kompanii Poprawczéy.

Nr. podług czasu wejścia na więźnia	Imię, nazwisko i wiek.	Cechy zewnętrzne i wady.	Jakiey budowy ciała.	Z którego Woiewództwa i z iakiego stanu.	Kiedy przysłany do kompanii.	Za co skazany na robotę.	Za czyim wyrokiem.	Jaką odebrał cielesną karę przy wysłaniu do twierdzy.	Jakiéy konduity.	Jakiéy religii.	Jakie posiada rzemiosło lub iakiego się uczy i czy umie czytać.	Miara wzrostu.	Bezżenny czy żonaty, a w ostatnim razie, gdzie się żona i dzieci znayduią.
1.	Antoni Nikołaiew, lat 31.	Cechy: twarzy białéy, włosów na głowie iasnych, oczu niebieskich, nosa prostego; wady: te a te, lub nie ma żadnych.	Silny.	Gubernii Pskowskiéy, Powiatu N. N. z wsi N. N. tego a tego stanu.	Dnia 17. Maia 1830 roku.	Za zabóystwo.	Za wyrokiem Pskowskiéy Izby Sądu Kryminalnego.	Ukarany knutem, 15tu uderzeniami.	Dobréy.	Grecko-Rossyyskiéy.	Mularz; czytać i pisać nie umie.	2 arszyny, 12 werszków.	Żona i dzieci znayduią się tam a tam.

kaz ilości przybyłych i ubyłych więźniów cywilnych Kompanii Poprawczéy Nr. w ciągu zeszłego miesiąca Maia.

	Czasowych	Wieczystych
Po dzień pierwszy zeszłego miesiąca, było podług listy *ooo*; w ciągu miesiąca przybyło;		
Przysłano od tego a tego Rządu Gubernialnego lub Kommissyi, za to to (Imię i Nazwisko)	2	1
Ubyło:		
Wykreślony, zmarły w tym a tym Szpitalu.		
Zbiegł, ten a ten.		
Zatém do dnia 1 b. m. iest *ooo*.		
W téy liczbie:		
Dla słabości, w tym a tym Szpitalu 2		
Wysłanych tam a tam 3		
Niezdatnych do robót, podług należytéy rewizyi, którzy pozostaią w twierdzy, dla oddania do innych więzień 6		
Oprócz powyższéy liczby, można ieszcze pomieścić więźniów do . oooo		

Kommendant Twierdzy N. N.

Wzór Nr. 7. § 19.

WYKAZ
Liczby Więźniów.

W Y K A Z

Liczby Więźniów Kompanii Poprawczéj N. którzy byli u robót zeszłego Miesiąca

Lista więźniów Kompanii poprawczéj N.	Liczba tych, któr y nie byli u robót.									Dzień i Miesiąc	Liczba tych, którzy byli u roboty			
	Słabych	Chorych	Niezdatnych do roboty	Gospodarzów, piekarzy i kucharzów	Zamiataczy i kominiarzy	Rozesłanych	Wożących wodę do gospodarstwa	Szyjących obuwie	Ogółem		Majstrów	Okopowych	Ogół	
209	—	2	—	11	14	7	14	12	60	1	—	—	—	Dla dnia uroczystego wszyscy 149 nie wysyłani.
202	5	2	9	11	14	7	14	12	74	2	28	100	128	Z téj liczby 20 uwolniło się dla postu.
203	4	1	6	11	14	5	14	12	67	15	29	107	136	Dla mrozu przewyższającego 15° lub dla niepogody, nie byli wszyscy przysłani do roboty, a tylko 28 Majstrów i 60 prostych robotników zajmowało się tą a tą robotą.
205	5	5	—	11	14	7	14	12	68	31	—	—	—	

UWAGA. Wszystkie w ogólności przyczyny niewysyłania w niektóre dni całéj liczby więźniów na robotę, potrzeba wymieniać obok tych dni.

Wzór Nr. 8. do § 49.

Wykaz liczby więźniów fortecznych Kompanii Poprawczéy Nr. , posiadaiących rzemiosło.

	Liczba
Cieślów	20
Stolarzów	15
Sztukatorów	4
Kamieniarzy	15
Mostowniczych (Brukarzy)	5
Kowalów	10
Mularzy	5
Slósarzy	8
Traczów	4
Będnarzy	2
Darniarzy	6
Zdunów	2
Strycharzy	2
Ogółem	98

Rachunek należnych pieniędzy za utrzymanie więźniów Kompanii Nr. 44 w twierdzy Modlinie, za miesiąc May r. 18

			Złp.	gr.
W Maiu, było podług listy więźniów		4211		
Z téy liczby znaydowało się w Szpitalach		417		
Należy się pieniędzy na		3794		
Na żywność	po gr. 10			
— odzież	— $6\frac{1}{3}$			
Pranie bielizny i słomę na posłanie . . .	— 1			
Drwa na opał i gotowanie iadła	— $\frac{1}{2}$			
Inwentarz	— $1\frac{1}{2}$			
Światło	— $\frac{1}{2}$			
Wydatki Kancellaryyne	— $\frac{1}{4}$			
Utrzymanie kaydan	— $\frac{1}{2}$			
Ogółem . .	gr. $20_{1}\frac{7}{2}$		2603	
Utrzymanie 417 ludzi w Szpitalach, stosownie do załączonego tu świadectwa Kantoru Szpitala Woiennego Modlińskiego, po $1\frac{1}{2}$ gr. na iednego			625	1
Na sporządzenie amunicyi dla nowo-przybyłych więźniów w ogóle 8, z których 3m dano odzienie po odeszłych więźniach, a 5 opatrzono na nowo, po 110 zł. $12\frac{1}{4}$ gr.			552	
W ogóle . .			3780	1

Wzór Nr. 10. do § 95.

Rachunek rzeczy do umundurowania należących, które się znay-duią w Kompanii Poprawczéy Nr. 44, za miesiąc May 18

Dnia 1 b. m. było kompletnéy odzieży na ludzi . .	143
W tym miesiącu nowo sporządzono	5
W ogóle znayduie się na	148